

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 21 април 2023 г.
(OR. en)

8482/23

Междуетноститутуционално досие:
2023/0112(COD)

EF 105
ECOFIN 353
CODEC 652

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-жа Martine DEPREZ, директор
Дата на получаване:	19 април 2023 г.
До:	Г-жа Thérèse BLANCHET, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2023) 227 final
Относно:	Предложение за ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за изменение на Директива 2014/59/ЕС по отношение на мерките за ранна намеса, условията за реструктуриране и финансирането на действията по реструктуриране

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2023) 227 final.

Приложение: COM(2023) 227 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Страсбург, 18.4.2023 г.
COM(2023) 227 final

2023/0112 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**за изменение на Директива 2014/59/ЕС по отношение на мерките за ранна намеса,
условията за реструктуриране и финансирането на действията по
реструктуриране**

(текст от значение за ЕИП)

{SWD(2023) 225-226} - {SEC(2023) 230}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

- **Основания и цели на предложението**

Предложените изменения на Директива 2014/59/ЕС¹ (Директива за възстановяване и реструктуриране на банките — ДВПБ) са част от законодателния пакет за управление на кризи и застраховане на депозитите (УКЗД), който включва и изменения на Регламент (ЕС) № 806/2014² (Регламент за Единния механизъм за реструктуриране — РЕМП) и на Директива 2014/49/ЕС³ (Директива за схемите за гарантиране на депозитите – ДСГД).

Нормативната уредба на ЕС за управлението на кризи е стабилна, но скорошните случаи на банкова несъстоятелност показаха необходимостта от усъвършенстването ѝ. С реформирането на уредбата на УКЗД се цели надграждане на заложените резултати чрез по-съгласуван подход към реструктурирането, който да гарантира организирано напускане на пазара от всяка изпаднала в криза банка, без да се засягат финансовата стабилност, парите на данъкоплатците и доверието на вложителите. В частност е необходимо да се засили концептуалната и приложната същност на действащата уредба на реструктурирането на по-малките и средните банки и особено – стимулите за прилагането ѝ, така че да се засили надеждността ѝ по отношение на обхванатите от нея субекти.

Контекст на предложението

След световната финансова криза и кризата с държавния дълг ЕС предприе, в съответствие с международните призови за реформа, решителни действия за стабилизиране на финансовия сектор на единния си пазар. Сред тях бяха предоставянето на инструменти и правомощия за осигуряване на надлежно производство по несъстоятелност на банките, без да се засягат финансовата стабилност, публичните финанси и защитата на вложителите. Създаден през 2014 г., банковият съюз понастоящем се състои от два стълба: Единния надзорен механизъм (ЕНМ) и Единния механизъм за реструктуриране (ЕМП). Банковият съюз обаче все още не е завършен, тъй като липсва неговият трети стълб: Европейската схема за застраховане

¹ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

² Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

³ Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 149).

на депозитите (ЕСЗД)⁴. Приетото на 24 ноември 2015 г. предложение на Комисията за създаване на ЕСЗД⁵ все още е в процес на разглеждане.

В подкрепа на банковия съюз действа единна нормативна уредба, която по отношение на УКЗД се състои от три правни акта на ЕС, приети през 2014 г.: ДВПБ, РЕМП и ДСГД. В ДВПБ се определят правомощията, правилата и процедурите за възстановяване и реструктуриране на банки, включително споразумения за трансгранично сътрудничество за справяне с трансгранични случаи на банкова несъстоятелност. С РЕМП се създават, като част от единен механизъм за реструктуриране, Единният съвет за реструктуриране (ЕСП) и Единният фонд за реструктуриране (ЕФП) и се определят правомощията, правилата и процедурите за реструктуриране на субектите, установени в банковия съюз. ДСГД защитава вложителите и определя правилата за използване на средствата на СГД. ДВПБ и ДСГД се прилагат във всички държави членки, докато РЕМП се прилага в държавите членки, участващи в банковия съюз.

С пакета за банковия сектор от 2019 г., известен още като „пакет за намаляване на риска“, бяха изменени ДВПБ, РЕМП, Регламентът за капиталовите изисквания (РКИ)⁶ и Директивата за капиталовите изисквания (ДКИ)⁷. Промените включваха мерки за изпълнение на поетите от ЕС на различни международни форуми⁸ ангажименти за допълнителни действия за завършване на банковия съюз, в частност за ефективни мерки за редуциране на риска и оттам – на заплахите за финансовата стабилност.

През ноември 2020 г. Еврогрупата постигна съгласие за създаването и ранното въвеждане на общ предпазен механизъм за ЕФП от страна на Европейския механизъм за стабилност (ЕМС)⁹.

Реформата на управлението на кризи и застраховането на депозитите (УКЗД) и по-общите последици за банковия съюз

Заедно с реформата на УКЗД, завършването на банковия съюз, включително неговия трети стълб — ЕСЗД, ще предложи по-високо равнище на финансова защита и

⁴ Освен това все още не е постигнато споразумение за надежден и стабилен механизъм за предоставяне на ликвидност при реструктуриране в банковия съюз в съответствие с определения от международните партньори стандарт.

⁵ COM/2015/0586 final.

⁶ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

⁷ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

⁸ В рамките на Базелския комитет по банков надзор и Съвета за финансова стабилност (СФС). [Key Attributes of effective resolution regimes for financial institutions](#), Съвет за финансова стабилност (актуализирана версия от 2014 г.) и [Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks \(G-SIBs\) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity \(TLAC\) Term Sheet](#), (2015 г.).

⁹ Еврогрупа (30 ноември 2020 г.), [Изявление на Еврогрупата в разширен формат относно реформата на ЕМС и ранното въвеждане на механизма за подкрепа за Единния фонд за реструктуриране](#). Изпълнението ще се осъществи в периода 2022—2024 г. [Споразумението за изменение на Договора за създаване на Европейски механизъм за стабилност](#) обаче все още не е ратифицирано.

увереност на домакинствата и предприятията в ЕС, ще повиши доверието и ще укрепи финансовата стабилност като необходими условия за растеж, просперитет и устойчивост в Икономическия и паричен съюз и в ЕС като цяло. Съюзът на капиталовите пазари допълва банковия съюз, тъй като и двете инициативи са от съществено значение за финансирането на двойния преход (цифров и екологичен), засилването на международната роля на еврото и укрепването на отворената стратегическа автономност на ЕС и неговата конкурентоспособност в един променящ се свят, особено като се имат предвид настоящите предизвикателства в икономическата и геополитическата среда^{10, 11}.

През юни 2022 г. Еврогрупата не постигна съгласие по по-всеобхватен работен план за завършване на банковия съюз чрез включването на ЕСЗД. Вместо това Еврогрупата прикани Комисията да представи по-целенасочени законодателни предложения за реформиране на нормативната уредба на ЕС за управление на банкови кризи и за застраховане на депозитите на национално равнище¹².

Успоредно с това в своя годишен доклад за 2021 г. относно банковия съюз¹³ Европейският парламент също подчерта колко е важно съюзът да бъде завършен със създаването на ЕСЗД и подкрепи Комисията при представянето на законодателно предложение относно прегледа на УКЗД. Въпреки че ЕСЗД не беше изрично одобрена от Еврогрупата, тя би направила реформата на УКЗД по-устойчива и би осигурила полезни взаимодействия и по-висока ефективност за сектора. Както председателят на Комисията Фон дер Лайен подчерта в политическите си насоки, в които припомни и значението на ЕСЗД, подобен законодателен пакет се вписва в програмата за завършване на банковия съюз, неизменно подкрепяна от ръководителите на държавите членки¹⁴.

Цели на уредбата за управление на кризи и за застраховане на депозитите (УКЗД)

Уредбата за УКЗД бе замислена с оглед намаляване на рисковете и управление на несъстоятелността на институциите, независимо от техния размер, като същевременно постига четири основни цели:

- i) защита на финансовата стабилност, като същевременно се избягва верижното разпространение на проблемите, гарантирайки по този начин пазарната дисциплина и непрекъснатостта на основните функции за обществото;
- ii) гарантиране на функционирането на единния пазар и осигуряване на еднакви условия на конкуренция в целия ЕС;
- iii) свеждане до минимум на прибягването до парите на данъкоплатците и намаляване на зависимостта между банките и държавния дълг; и

¹⁰ Европейска комисия (2020 г.), [Работна програма на Комисията за 2021 г.](#), раздел 2.3, стр. 5.

¹¹ Европейска комисия (2023 г.), [Дългосрочна конкурентоспособност на ЕС: перспективи след 2030 г.](#)

¹² Еврогрупа (16 юни 2022 г.), [Изявление на Еврогрупата относно бъдещето на банковия съюз](#).

¹³ Европейски парламент (2022), [Банков съюз — годишен доклад за 2021 г.](#); От 2015 г. Европейският парламент публикува всяка година доклад относно банковия съюз.

¹⁴ Среща на върха на държавите от еврозоната (24 март 2023 г.), [Изявление от срещата на върха на държавите от еврозоната в разширен формат](#).

iv) защита на вложителите и гарантиране на доверието на потребителите.

Уредбата за УКЗД предвижда набор от инструменти, които могат да се прилагат на различните етапи от процеса, през който преминават изпадналите в затруднение банки: действия за възстановяване, подкрепени от изготвени от банките планове за възстановяване; мерки за ранна намеса; мерки за предотвратяване на изпадането в несъстоятелност на банката; планове за реструктуриране, изготвени от органите за реструктуриране; както и набор от инструменти за реструктуриране, когато банката бъде обявена за „проблемна или има вероятност да стане проблемна“, и се счита, че реструктурирането на банката (а не нейната ликвидация) е в обществен интерес. Освен това за някои проблемни банки продължават да се прилагат национални процедури по несъстоятелност, които не са част от уредбата за УКЗД¹⁵, когато те са подходящи (от процедурите за реструктуриране) и не вредят на обществения интерес или не застрашават финансовата стабилност.

Уредбата за УКЗД има за цел да осигури комбинация от източници на финансиране за управление на несъстоятелността по икономически ефективен начин, защита на финансовата стабилност и вложителите и поддържане на пазарна дисциплина, като същевременно се намали използването на публичния бюджет и в крайна сметка разходите за данъкоплатците. Разходите за реструктуриране на банката се покриват първо с нейните собствени ресурси, т.е. разпределени между акционерите и кредиторите на самата банка (представляващи вътрешния капацитет на банката за поемане на загуби), с което също се намалява моралният риск и подобрява пазарната дисциплина. Ако е необходимо, те може да бъдат допълнени със средства от схемите за гарантиране на депозитите (СГД) и механизмите за финансиране на реструктурирането (национални фондове за реструктуриране (ФП) или ЕФП в банковия съюз). Тези средства се финансират от вноски от всички банки, независимо от техния размер и модел на стопанска дейност. В банковия съюз тези правила бяха допълнително интегрирани, като на ЕСП бе възложено управлението и надзора на ЕФП, който се финансира от вноски от сектора в държавите членки, участващи в банковия съюз. В зависимост от инструмента, прилаган за изпадналата в затруднено положение банка (напр. превантивни мерки, предпазни мерки, мерки за реструктуриране или алтернативни мерки в рамките на национално производство по несъстоятелност), и особеностите на конкретния случай, при намеса от страна на ФП/ЕФП, СГД или публично финансиране от държавния бюджет може да е необходим контрол върху държавната помощ¹⁶.

¹⁵ Националните производства по несъстоятелност не са хармонизирани. Решението на органа за реструктуриране дали да започне реструктуриране на проблемна банка, което изисква сравнение между процедурата по реструктуриране и националното производство по несъстоятелност (оценка на обществения интерес), е част от уредбата за УКЗД. Ако органът за реструктуриране реши да не започва реструктурирането на проблемна банка, случаят впоследствие се разглежда на национално равнище, където се извършва оценка на образуването на производство по несъстоятелност или на други видове процедури по ликвидация в съответствие с конкретните особености на националните режими в областта на несъстоятелността.

¹⁶ Правилата за държавна помощ са неразривно свързани с уредбата за УКЗД и я допълват. Тези правила не са предмет на настоящия преглед и на настоящата оценка на въздействието. С цел да се осигури съгласуваност между двете нормативни уредби, през ноември 2020 г. Еврогрупата прикани Комисията да извърши преглед на уредбата на държавната помощ за банките и да я завърши успоредно с прегледа на уредбата за УКЗД, като гарантира влизането ѝ в сила едновременно с актуализираната уредба за УКЗД.

Основания за предложението

Независимо от напредъка, постигнат от 2014 г. насам, процедурата за преструктуриране се прилага рядко, особено в банковия съюз. По отношение на уредбата за УКЗД бяха набелязани области за по-нататъшно укрепване и адаптиране по отношение на структурата, изпълнението и най-вече критериите за нейното прилагане.

Към днешна дата много проблемни банки с по-малък или среден размер биват третирани съгласно националните режими, което често води до използването на парите на данъкоплатците (спасяване с външни средства) вместо финансираните от сектора защитни механизми, като например ЕФП в банковия съюз, който досега не е бил използван при преструктуриране. Това противоречи на целта на създадената след световната финансова криза рамка, която доведе до съществената концептуална промяна — спасяване чрез вътрешни източници вместо рекапитализация с външни средства. В този контекст алтернативните разходи за механизмите за финансиране на преструктурирането, финансирани от всички банки, са значителни.

Уредбата на преструктурирането не постигна напълно ключовите общи цели, а именно улесняване на функционирането на единния пазар на ЕС в областта на банковите услуги чрез осигуряване на еднакви условия на конкуренция, справяне с трансгранични и национални кризи и свеждане до минимум на прибягването до парите на данъкоплатците.

Причините за това са главно несъгласуваните критерии при избора на подходящия инструмент за управление на проблемни банки, което води до неприлагане на хармонизираната уредба на преструктурирането за сметка на други възможности. Това се дължи като цяло на широката свобода при оценката на обществения интерес, трудния достъп до финансиране на преструктурирането, при което вложителите не поемат загуби, и по-лесно достъпното финансиране извън уредбата на преструктурирането. Тази практика обаче поражда рискове от фрагментиране и неоптимални резултати при управлението на банковата несъстоятелност, по-специално на по-малките и средните банки.

Прегледът на уредбата за УКЗД и на взаимодействието с националните производства по несъстоятелност следва да предостави решения за справяне с тези проблеми. Той следва също така да осигури предпоставки, за да може уредбата да постигне изцяло своите цели и да бъде подходяща за всички банки в ЕС, независимо от техния размер, модел на стопанска дейност и структура на пасивите, дори и за по-малките и средните банки, когато обстоятелствата го налагат. С прегледа следва да се осигури последователно прилагане на правилата във всички държави членки, както и по-равнопоставени условия на конкуренция, като същевременно се защитят финансовата стабилност и вложителите, предотврати верижното разпространение на проблемите и ограничи прибягването до парите на данъкоплатците. По-специално нормативната уредба следва да бъде подобрена, за да се улесни преструктурирането на по-малките и средните банки, каквито бяха и първоначалните очаквания, чрез смекчаване на въздействието върху финансовата стабилност и реалната икономика, без да се прибягва до публично финансиране, и чрез насърчаване на доверието на техните вложители, състоящи се предимно от домакинства и малки и средни предприятия (МСП). Що се отнася до мащаба на предвидените промени, прегледът на УКЗД няма за цел да измени из основи настоящите правила, а по-скоро да внесе така необходимите подобрения в

няколко ключови области, за да може уредбата да функционира, както е предвидено, за всички банки.

Обобщение на елементите на реформата на уредбата за управление на кризи и за застраховане на депозитите (УКЗД)

Включените в пакета за УКЗД изменения обхващат редица аспекти на политиката в тази област и представляват съгласуван отговор на установените проблеми:

- разширяване на обхвата на реструктурирането чрез преразглеждане на оценката на обществения интерес, когато с това се постигат рамковите цели, т.е. по-добра защита на финансовата стабилност, парите на данъкоплатците и доверието на вложителите в сравнение с националните производства по несъстоятелност;
 - укрепване на финансирането при реструктуриране, като вътрешният капацитет за поемане на загуби на институциите, който остава първата защитна линия, се допълва с възможността при реструктурирането да се използват средства от СГД, за да се подпомогне достъпът до фондовете за реструктуриране, като по възможност няма да се налага поемането на загуби от вложителите, при спазване на подходящи условия и гаранции;
 - изменение на реда на удовлетворяване на вземанията при несъстоятелност и гарантиране на принципно предимство на вложителите чрез едностепенен подход за предимство на вложителите, за да се даде възможност средствата на СГД да бъдат използвани и за други мерки, освен за изплащането на гарантирани депозити;
 - хармонизиране на условията за определяне на разходоефективността за всички видове интервенции на СГД извън изплащането на гарантираните депозити при несъстоятелност, за да се подобри равнопоставеността и да се гарантира съгласуваност на резултатите;
 - изясняване на условията по рамката за ранна намеса чрез премахване на припокриването между мерките за ранна намеса и мерките за надзор, осигуряване на правна сигурност относно приложимите условия и улесняване на сътрудничеството между компетентните органи и органите за реструктуриране;
 - осигуряване на своевременно задействане на реструктурирането; както и
 - подобряване на защитата на вложителите (напр. целенасочени подобрения на разпоредбите на ДСГД относно обхвата на защитата и трансграничното сътрудничество, хармонизиране на националните варианти на политика и подобряване на прозрачността във връзка с финансовата стабилност на СГД).
- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политика**

С предложението се предлагат изменения на действащото законодателство с оглед привеждането му в пълно съответствие с действащите разпоредби на политиката в областта на управлението на банкови кризи и застраховането на депозитите. Прегледът

на ДВПБ/РЕМП и на ДСГД има за цел да подобри функционирането на нормативната уредба, така че органите за реструктуриране да разполагат с инструменти, подходящи за справяне с несъстоятелността на всяка банка, независимо от нейния размер и модел на стопанска дейност, за да се запази финансовата стабилност, да се защитят вложителите и да се избегне прибягването до парите на данъкоплатците.

- **Съгласуваност с други политики на ЕС**

Предложението се базира на реформите след финансовата криза, които доведоха до създаването на банковия съюз и единната нормативна уредба за всички банки в ЕС.

С предложението се укрепва финансовото законодателство на ЕС, прието през последното десетилетие, като в частност се намаляват рисковете във финансовия сектор и се осигурява надлежно управление на банковата несъстоятелност. Общата цел е чрез изграждане на по-стабилна банкова система да се насърчи устойчивото финансиране на икономическата дейност в ЕС. Предложението е в пълно съответствие с основните цели на ЕС за насърчаване на финансовата стабилност, намаляване на финансовото участие на данъкоплатците при реструктурирания на банки и защита на доверието на вложителите. Тези цели допринасят за постигането на висока степен на конкурентоспособност и защита на потребителите.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

- **Правно основание**

С предложението се изменя съществуваща директива — ДВПБ, по-специално по отношение на по-доброто прилагане на инструментите, които вече са налични в рамката за възстановяване и реструктуриране на банките, изясняването на условията за реструктуриране, улесняването на достъпа до защитни механизми в случай на банкова несъстоятелност и подобряването на яснотата и съгласуваността на правилата за финансиране. Като налага хармонизирани изисквания за прилагане на уредбата за УКЗД по отношение на опериращите на вътрешния пазар банки, предложението значително намалява риска от различаващи се национални правила в държавите членки, които биха могли да нарушат конкуренцията на вътрешния пазар.

Следователно правното основание на предложението е същото като правното основание на първоначалния законодателен акт, а именно член 114 от ДФЕС. Тази разпоредба дава възможност да се приемат мерки за сближаване на национални разпоредби, насочени към създаването и функционирането на вътрешния пазар.

- **Субсидиарност (при неизключителна компетентност)**

Правното основание попада в областта на вътрешния пазар, която се смята за област на споделена компетентност, както е определено в член 4 от ДФЕС. По-голямата част от разглежданите действия представляват актуализации и изменения на съществуващото законодателство на ЕС и като такива се отнасят до области, в които ЕС вече е упражнил своята компетентност и не възнамерява да преустанови упражняването на тази компетентност.

Като се има предвид, че целите на предложените мерки са насочени към допълване на вече съществуващото законодателство на ЕС, те могат да бъдат постигнати най-

ефективно на равнището на ЕС, а не чрез различни национални инициативи. По-специално, обосновката за въвеждането на конкретен и хармонизиран режим на ЕС за реструктуриране за всички банки в ЕС беше изложена при създаването на нормативната уредба през 2014 г. Основните ѝ елементи следват международните насоки и приетите от Съвета за финансова стабилност след световната финансова криза от 2008 г. „Ключови характеристики на ефективните режими за реструктуриране на финансови институции“.

Принципът на субсидиарност е заложен в действащата нормативна уредба на реструктурирането. Нейните цели, а именно хармонизирането на правилата и процедурите за реструктуриране, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки. По-скоро — поради последиците, които несъстоятелността на дадена институция може да има за целия ЕС — те могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на ЕС чрез действия на ЕС.

Целта на действащата нормативна уредба на реструктурирането е била винаги да осигури общ набор от инструменти за ефективното и надлежно справяне с всяка банкова несъстоятелност, независимо от размера, модела на стопанска дейност или местоположението на банката, когато това е необходимо за запазване на финансовата стабилност на ЕС, държавата членка или региона, където тя извършва дейност, и за защита на вложителите, без да се разчита на публични средства.

С предложението се изменят някои разпоредби на ДВПБ, за да се подобри действащата уредба, особено що се отнася до прилагането ѝ по отношение на по-малките и средните банки, тъй като в противен случай тя може да не постигне целите си.

Рисковете за финансовата стабилност, доверието на вложителите или използването на публичните финанси в някоя държава членка могат да имат значително трансгранично въздействие и в крайна сметка могат да допринесат за фрагментиране на единния пазар. Липсата на действия на равнище ЕС за по-малко значимите банки и усещането за тяхното изключване от механизма за взаимна защита биха могли също така потенциално да повлияят негативно върху способността им да получат достъп до пазарите и да привличат вложители в сравнение със значимите банки. Освен това националните решения за справяне със случаите на банкова несъстоятелност биха задълбочили зависимостта между банките и държавния дълг и подкопали идеята за банковия съюз — концептуалната промяна за спасяване чрез вътрешни източници вместо рекапитализация с външни средства.

Действията на равнище ЕС за реформиране на уредбата на реструктурирането нямат за цел определянето на стратегия, която да бъде прилагана при банкова несъстоятелност. Изборът между хармонизирана стратегия/инструмент за реструктуриране на равнище ЕС и национална стратегия за ликвидация ще остане по преценка на органа за реструктуриране въз основа на оценката на обществения интерес. Решението е съобразено с всеки конкретен случай на несъстоятелност и не се ръководи автоматично от съображения като размера на банката, географският обхват на нейните дейности и структурата на банковия сектор. Така на практика, в съответствие с принципа на субсидиарност, ЕС действа само когато общественият интерес го налага.

Следователно решението за реструктурирането на дадена банка е задължително да се взема винаги конкретно за даден случай, но е и важно да се запази възможността всяка банка да бъде реструктурирана, поради което органите за реструктуриране трябва да

разполагат с подходящ инструментариум, който да ги насърчава да прибягват до реструктуриране на субект, за който са преценили, че има потенциално системен характер — както това вече е предвидено в ДВПБ.

Съгласно реформираната уредба ликвидацията на по-малките или средните банки ще остане като евентуална възможност пред държавите членки. В тази връзка остават в сила националните режими за несъстоятелност (които не са хармонизирани), когато производството по несъстоятелност се счита за по-добра алтернатива на реструктурирането. По този начин се запазват действащите инструменти, включително тези, които не предполагат реструктуриране, като например: превантивни и предпазни мерки; инструменти за реструктуриране; алтернативни мерки в рамките на националните производства по несъстоятелност и изплащане на гарантираните депозити в случай на частична ликвидация.

Поради това изменението на ДВПБ се счита за най-добрия вариант. С него се постига точният баланс между хармонизирането на правните норми и поддържането на национална гъвкавост, където това е необходимо. С измененията допълнително ще се насърчи съгласуването прилагане на уредбата на реструктурирането и сближаването на практиките на надзорните органи и органите за реструктуриране, както и ще се гарантират еднакви условия на конкуренция в целия вътрешен пазар на банкови услуги. Това е особено важно в банковия сектор, където много институции извършват дейност на целия вътрешен пазар на ЕС. Тези цели не могат да се постигнат с национални правни норми.

- **Пропорционалност**

Съгласно принципа на пропорционалност съдържанието и формата на действията на ЕС не трябва да надхвърлят необходимото за постигане на неговите цели в съответствие с общите цели на договорите.

Принципът на пропорционалност е неразделна част от оценката на въздействието, придружаваща предложението. Предложените изменения бяха оценени поотделно спрямо целта за пропорционалност. Беше оценена и липсата на пропорционалност на съществуващите разпоредби в няколко области, като бяха анализирани специфични варианти, насочени към намаляване на административната тежест и разходите за по-малките институции за привеждане в съответствие с нормативните изисквания, по-специално чрез премахване на задължението за определяне на минималното изискване за собствени средства и приемливи задължения (МИПЗ) за някои видове субекти.

При действащата уредба условията за достъп до механизмите за финансиране на реструктурирането не са достатъчно диференцирани в зависимост от стратегията за реструктуриране, размера и/или модела на стопанска дейност. Способността на банките да удовлетворяват условията за достъп до механизма за финансиране на реструктурирането зависи от наличните в счетоводните им баланси инструменти за споделяне на загуби към момента на намесата. Данните обаче сочат, че на определени пазари някои (по-малки и средни) банки срещат структурни трудности при заделянето на резерви за МИПЗ. Специфичната структура на задълженията, особено на тези от тях, които основно се финансират чрез депозити, би могла да наложи, като условие за достъп до механизма за финансиране на реструктурирането, рекапитализиране на някои депозити, което може да породи опасения за финансовата стабилност, а и за оперативната осъществимост на такава стъпка, като се имат предвид икономическите и

социалните последици в някои държави членки. С предложените изменения (напр. ясни правила за съобразяване на МИПЗ със стратегиите за прехвърляне на реструктурирането, въвеждане на едностепенен подход за предимство на вложителите и осигуряване на възможност за допълване на средствата на СГД чрез достъп до механизма за финансиране на реструктурирането) ще се подобри достъпът до финансиране при реструктуриране. С тях също така ще се въведе по-диференциран подход за банките, които ще бъдат реструктурирани чрез стратегии за прехвърляне, като се даде възможност, когато е целесъобразно, депозитите да бъдат защитени при рекапитализация чрез вътрешни източници и се намери ефективно решение на проблема с финансиране на реструктурирането, без да се отслабват минималните условия (рекапитализация чрез вътрешни източници) за достъп до механизма за финансиране на реструктурирането.

- **Избор на инструмент**

Предлага се мерките да бъдат приложени, като ДВПБ бъде изменена чрез директива. Предложените мерки обхващат или доразвиват вече съществуващи разпоредби, заложи в тези правни инструменти.

Някои от предложените изменения, например засягащите напускането на пазара след отрицателна оценка на обществен интерес, биха предоставили на държавите членки достатъчна степен на гъвкавост на етапа на транспонирането им в националното законодателство, за да запазят различните национални правни норми относно ликвидацията.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Последващи оценки / проверки за пригодност на действащото законодателство**

Уредбата за УКЗД бе замислена с оглед предотвратяване и управление на несъстоятелността на институциите, независимо от техния размер или модел на стопанска дейност. Тя беше разработена с цел поддържане на финансовата стабилност, защита на вложителите, свеждане до минимум на използването на публична финансова подкрепа, ограничаване на моралния риск и подобряване на вътрешния пазар на финансови услуги. В оценката се стига до заключението, че като цяло уредбата за УКЗД следва да бъде подобрена в някои отношения, като например по-добра защита на парите на данъкоплатците.

По-специално оценката показва, че правната сигурност и предвидимостта при управлението на банкова несъстоятелност продължават да бъдат недостатъчни. Решението на публичните органи дали да прибегнат до реструктуриране или несъстоятелност може да се различава значително в отделните държави членки. Освен това защитните механизми, финансирани от сектора, невинаги са ефективни и продължават да съществуват различни условия за достъп до финансиране при реструктуриране и извън него. Това оказва влияние върху стимулите и създава възможности за арбитраж, когато се вземат решения кой инструмент за управление на кризи да се използва. И накрая, защитата на вложителите в редица области продължава да бъде неравномерна и несъгласувана в отделните държави членки.

- **Консултации със заинтересованите страни**

За да достигне до всички заинтересовани страни, Комисията проведе обширен обмен чрез различни инструменти за консултации с оглед по-добро разбиране на функционирането на нормативната уредба, както и на евентуалните възможности за подобрения.

През 2020 г. Комисията започна консултация относно комбинирана първоначална оценка на въздействието и пътна карта, целящи предоставяне на подробен анализ на действията, които трябва да бъдат предприети на равнище ЕС, и потенциалното въздействие на различните варианти на политиката върху икономиката, обществото и околната среда.

През 2021 г. Комисията започна две консултации: целева и обществена консултация за получаване на обратна информация от заинтересованите страни относно начина, по който е приложена уредбата за УКЗД, и мнения относно евентуалните ѝ изменения. Целевата консултация, включваща 39 общи и специфични технически въпроса, беше достъпна единствено на английски език от 26 януари до 20 април 2021 г. Обществената консултация се състоеше от 10 общи въпроса, преведени на всички езици на ЕС, като периодът за даване на обратна информация продължи от 25 февруари до 20 май 2021 г.

Освен това на 18 март 2021 г. Комисията беше домакин на конференция на високо равнище, в която участваха представители на всички заинтересовани страни. Значението на ефективната нормативна уредба бе потвърдено на конференцията, но бяха подчертани и съществуващите слабости.

В рамките на Експертната група по банково дело, плащания и застраховане служители на Комисията също така многократно се консултираха с държавите членки относно прилагането от страна на ЕС на уредбата за УКЗД и относно евентуалния преглед на ДВПБ/РЕМП и ДСГД. Успоредно с обсъжданията в експертната група, въпросите в настоящото предложение бяха разгледани и на заседанията на подготвителните органи на Съвета, а именно работната група „Финансови услуги и банков съюз“ на Съвета и работната група на високо равнище относно ЕСЗД.

Освен това по време на подготвителната фаза на законодателството служители на Комисията проведоха и многобройни срещи (физически и виртуални) с представители на банковия сектор и с други заинтересовани страни.

Резултатите от всички горепосочени инициативи бяха използвани при подготовката на настоящото предложение и придружаващата го оценка на въздействието. Те предоставиха недвусмислен сигнал за необходимостта от актуализиране и допълване на действащите разпоредби с цел оптимизиране постигането на заложените нормативни цели. В приложение 2 към оценката на въздействието са представени обобщенията на тези консултации и на обществената конференция.

- **Събиране и използване на експертни становища**

Комисията отправи покана до Европейския банков орган (ЕБО) за представяне на становища относно финансирането при несъстоятелност и реструктуриране. Комисията потърси целево техническо становище с цел: i) оценка на докладваните затруднения за някои по-малки и средни банки при емитирането на достатъчно финансови инструменти за покриване на загуби; ii) проучване на настоящите

изисквания за достъп до наличните източници на финансиране по настоящата нормативна уредба; и iii) оценка на количественото въздействие на различните възможни варианти на политиката в областта на финансирането при реструктуриране и несъстоятелност и ефективността им за постигане на целите на политиката. ЕБО отговори през октомври 2021 г.¹⁷.

Комисията ползва и становището, предоставено през декември 2021 г. от платформата „Готови за бъдещето“. В него бе подчертана необходимостта уредбата за УКЗД да съответства по пропорционален начин на нуждите на всички банки, като се вземе предвид потенциалното въздействие върху доверието на вложителите и финансовата стабилност.

- **Оценка на въздействието¹⁸**

Предложението беше подложено на задълбочена оценка на въздействието, като бяха взети предвид обратната информация, получена от заинтересованите страни, и необходимостта от регулиране на различни взаимосвързани въпроси, обхващащи три различни правни текста.

В оценката на въздействието бяха разгледани редица варианти на политиката за справяне с проблемите, установени при разработването и прилагането на нормативната уредба за управление на кризи и застраховане на депозитите. Като се имат предвид силните връзки между инструментариума за управление на кризи и неговото финансиране, в оценката на въздействието бяха разгледани пакети от варианти на политика, които обединяват съответните проектни характеристики на уредбата за УКЗД, за да се гарантира всеобхватен и последователен подход. Някои предложени промени — свързани с мерките за ранна намеса, критериите при определянето дали дадена банка е проблемна или има вероятност да стане проблемна, както и хармонизирането на някои характеристики на ДСГД — са еднакви във всички разглеждани пакети от варианти на политика.

Различните пакети са насочени главно върху анализа на спектъра от възможности за надеждно и ефективно разширяване на обхвата на реструктурирането според степента на амбициозност при подобряването на достъпа до финансиране. По-специално, вариантите на политика разглеждат възможността за улесняване на използването на средствата на СГД при реструктуриране, включително да служат като мостово финансиране, след определяне на разходоефективността, за да се подобри пропорционалността на достъпа до механизмите за финансиране на реструктурирането за банките, особено за по-малките и средните банки — обект на стратегии за прехвърляне с напускане на пазара. Освен това вариантите на политика проучват възможността за по-ефективно и ефикасно използване на средствата на СГД в рамките на хармонизираното определяне на разходоефективността за други мерки, освен изплащането на гарантираните депозити, като целта е да се подобри съвместимостта на стимулите за органите за реструктуриране при избора на най-подходящия инструмент за управление на кризи. Отпускането на средства на СГД за мерки, различни от изплащането на гарантираните депозити, зависи от мястото на СГД

¹⁷ ЕБО (22 октомври 2021 г.), [Покана за представяне на становище относно финансирането при реструктуриране и несъстоятелност](#).

¹⁸ Вж. препратките към SWD (2023)226 (резюме на оценката на въздействието) и SEC (2023)230 (положителното становище на Комитета за регулаторен контрол).

в йерархията на вземанията. Поради това при вариантите на политика се разглеждат и различни сценарии за хармонизиране на предимството на вложителите.

С оглед на посоченото по-горе, в оценката на въздействието се разглеждат три възможни пакета от варианти на политика с различни по мащаб резултати. Целта на всеки пакет е установяване на уредба, обвързана със стимули, чрез насърчаване на последователното прилагане на инструменти за реструктуриране, повишаване на правната сигурност и предвидимост, осигуряване на еднакви условия на конкуренция и улесняване на достъпа до общи защитни механизми, като същевременно се запазват някои алтернативи извън реструктурирането в рамките на националните процедури по несъстоятелност. По начина си на структуриране обаче пакетите от варианти постигат тези цели в различна степен и тяхната политическа осъществимост се различава.

Предпочитаният вариант предвижда амбициозни подобрения във формулата на финансиране, като дава възможност за значително разширяване на обхвата на реструктурирането, така че да включва повече по-малки и средни банки, и за по-добро съгласуване на критериите за избора на най-добрия кризисен инструмент за тези институции. Счита се, че той е по-ефективен, ефикасен и съгласуван за постигането на целите на нормативната уредба в сравнение с други варианти, включително базовия сценарий, при който не се предприемат действия. По-специално премахването на свръхпредимството на СГД беше определено като най-ефективния способ за гарантиране, че средствата на СГД могат да бъдат използвани при реструктуриране. Свръхпредимството за вземанията на СГД е основната причина, поради която средствата на СГД почти никога не могат да бъдат използвани извън изплащането на гарантираните депозити при несъстоятелност, поради въздействието, което оказва върху определянето на разходоефективността, даващо предимство на изплащането. Беше установено обаче, че свръхпредимството в крайна сметка не позволява евентуалното попълване на финансовите средства на СГД и на банковия сектор, тъй като възпрепятства всяка намеса на СГД в реструктурирането, без да осигурява по-добра защита на гарантираните депозити. Поради това премахването на свръхпредимството на СГД е необходимо в отговор на настоящото определяне на разходоефективността, благоприятстващо изплащането, както и с оглед гарантиране на подходящо финансиране при реструктурирането, особено на по-малките и средните банки, при прехвърляне на стопанска дейност и напускане на пазара на изпадналата в несъстоятелност банка.

Оценката на въздействието включваше и друг вариант, състоящ се от амбициозна реформа на уредбата за УКЗД, включително ЕСЗД, под формата на междинен хибриден модел, различен от предложението на Комисията от 2015 г. При този вариант се отчита значението на създаването на обща система за застраховане на депозитите за стабилността на нормативната уредба и завършването на банковия съюз; на този етап обаче той е оценен като политически неосъществим.

Предложението ще доведе до разходи за органите и някои банки в зависимост от обхвата на реструктурирането според индивидуалните оценки на обществения интерес и конкретните обстоятелства във всеки отделен случай. Използването на СГД и ФП/ЕФП би било икономически по-ефективно по отношение на използваните финансови средства, като може обаче да възникне необходимост от попълване на средствата чрез вноски от сектора. Като цяло разходите за органите за реструктуриране и банките обаче ще бъдат компенсирани от редица ползи: по-добра подготвеност на по-широк кръг от банки, по-ясни критерии за използване на

съответните кризисни инструменти, по-рядко прибегване до парите на данъкоплатците и повишена финансова стабилност и доверие на вложителите — всичко това благодарение на по-ясни правила и достъп до финансирани от сектора защитни механизми. За потребителите и обществеността разходите следва да бъдат ограничени и недвусмислено компенсирани от ползата, която носят по-добрата защита на вложителите, финансовата стабилност и намаленото използване на парите на данъкоплатците.

След първоначално отрицателно становище Комитетът за регулаторен контрол одобри оценката на въздействието. В отговор на коментарите, направени от Комитета, оценката на въздействието беше разширена, за да включи допълнителни разяснения относно: i) естеството на проблемите, които прегледът има за цел да разреши, и общите предимства на реструктурирането в сравнение с производствата по несъстоятелност с оглед защитата на финансовата стабилност и доверието на вложителите и свеждане до минимум на прибегването до парите на данъкоплатците; ii) разяснения относно начина, по който реформата спазва принципа на субсидиарност; и iii) допълнителни подробности по други аспекти, като например съгласуваност с прегледа на правилата за държавна помощ, взаимодействието с предложението на Комисията от 2015 г. относно ЕСЗД, начина, по който становището на ЕБО е било взето предвид, или условията, при които СГД може да се намеси в реструктурирането.

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

Прегледът е насочен главно към цялостната структура и функциониране на нормативната уредба за управление на кризи и застраховане на депозитите, като се обръща специално внимание на по-малките и средните банки и на по-равнопоставеното третиране на вложителите. Очаква се предложената реформа да подобри ефективността на нормативната уредба и правната яснота.

Реформата няма технологично отражение и не засяга цифровизацията.

- **Основни права**

ЕС е поел ангажимент за спазване на високи стандарти за защита на основните права и е страна по множество конвенции за правата на човека. В този контекст предложението е съобразено с правата, посочени в основните конвенции на ООН за правата на човека и Хартата на основните права на Европейския съюз, която представлява неразделна част от Договорите на ЕС и Европейската конвенция за правата на човека.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма отражение върху бюджета на ЕС.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизми за мониторинг, оценка и докладване**

В предложението се предвижда държавите членки да транспонират измененията на ДВПБ в националното си законодателство в рамките на 18 месеца от влизането в сила на изменящата директива.

Предложението включва изисквания към ЕБО да издаде стандарти във връзка с определени разпоредби от нормативната уредба и да докладва на Комисията за ефективното ѝ прилагане, например във връзка с оценките на възможността за реструктуриране, извършвани от органите за реструктуриране, или подготовката за изпълнението на реструктурирането.

Законодателството ще бъде обект на оценка 5 години след крайния срок за неговото прилагане, за да се прецени ефективността и ефикасността му по отношение на постигането на неговите цели и да се прецени дали са необходими нови мерки или изменения.

6. ПОДРОБНО РАЗЯСНЕНИЕ НА КОНКРЕТНИТЕ РАЗПОРЕДБИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Мерки за ранна намеса и подготовка за реструктуриране

Условията за прилагане на мерки за ранна намеса, включително отстраняването на ръководството и назначаването на временни управители, се изменят, за да се премахне неяснотата и да се предостави на компетентните органи необходимата правна сигурност. Член 27, параграф 1, член 28 и член 29, параграф 1 се изменят, за да може мерките за ранна намеса да се използват, когато са изпълнени условията за надзорни мерки съгласно ДКИ или Директива (ЕС) 2019/2034¹⁹ (Директива за инвестиционните посредници или ДИП), но тези мерки не са предприети от институцията или се считат за недостатъчни за справяне с установените проблеми. Запазват се съществуващите предпоставки, които не са обхванати от ДКИ или ДИП. В същото време се премахва заложената последователност между мерките за ранна намеса, отстраняването на управители и назначаването на временни управители — съгласно предложението прилагането на всички тези мерки се определя от едни и същи предпоставки, като от компетентните органи се изисква да спазват принципа на пропорционалност, когато избират най-подходящата мярка за всеки отделен случай. Запазва се задачата на ЕБО да разработи насоки за насърчаване на последователното прилагане на тези предпоставки.

Мерките за ранна намеса, изброени в член 27 от ДВПБ, които се припокриват с наличните надзорни правомощия съгласно член 104 от ДКИ или член 49 от ДИП (относно прегледа на финансовото състояние от страна на ръководния орган, отстраняването на управители, които вече не отговарят на критериите за пригодност, промените в стратегията за дейността и в оперативната структура на институцията), се заличават от ДВПБ и се запазват само в ДКИ/ДИП. Така следва да бъде потърсено решение на практическите и административните предизвикателства, срещани от компетентните органи при прилагането на тези припокриващи се мерки.

За да се разширят ограничените разпоредби на ДВПБ, изискващи сътрудничество между компетентните органи и органите за реструктуриране, когато финансовото състояние на дадена банка започне да се влошава, в новия член 30а се описват подробно взаимодействията и отговорностите на компетентните органи и органите за

¹⁹ Директива (ЕС) 2019/2034 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно пруденциалния надзор върху инвестиционните посредници и за изменение на директиви 2002/87/ЕО, 2009/65/ЕО, 2011/61/ЕС, 2013/36/ЕС, 2014/59/ЕС и 2014/65/ЕС (ОВ L 314, 5.12.2019 г., стр. 64).

преструктуриране в периода преди преструктурирането. Компетентният орган е длъжен да уведоми органа за преструктуриране, когато приема определени надзорни мерки съгласно ДКИ или ДИП (по-специално тези, които преди това са се припокривали с мерките за ранна намеса), когато счита, че условията за ранна намеса са изпълнени и когато действително прилага мерки за ранна намеса. Компетентните органи в сътрудничество с органите за преструктуриране следва да следят финансовото състояние на институцията и спазването от нейна страна на наложените мерки. В същото време компетентният орган трябва да предостави на органа за преструктуриране цялата информация, необходима за подготовката за преструктуриране, или да изиска от самата институция да я предостави. Пояснява се също така, че органът за преструктуриране има правомощието да предлага на пазара или да предприема мерки за предлагането на пазара на институцията и да изисква създаването на виртуални центрове за данни, без да е необходимо да са били приложени мерки за ранна намеса преди това. За да се гарантира последователността и ефективността, компетентните органи и органите за преструктуриране трябва да си сътрудничат тясно, когато обмислят предприемането на мерки за ранна намеса или действия за подготовка на преструктурирането.

Ранно предупреждение, че субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен

Член 30а съдържа задължението за компетентния орган да уведомя органа за преструктуриране на достатъчно ранен етап веднага щом прецени, че съществува съществен риск дадена институция или субект да отговаря на условията, за да се счита, че са проблемни или има вероятност да станат проблемни съгласно посоченото в член 32, параграф 4. Това уведомление следва да включва причините за оценката на компетентния орган, както и преглед на алтернативните решения, които могат в разумен срок да предотвратят неизпълнението на задълженията на съответната институция или субект.

Като отчита решаващата роля, която срокът на действието по преструктуриране играе по отношение на запазването във възможно най-голяма степен на равнищата на капитала, МИПЗ и ликвидността на институцията или субекта, и в по-общ план, за да се гарантира, че са налице необходимите условия, за да може органът за преструктуриране успешно да изпълни стратегията за преструктуриране, изготвена за всяка институция или субект, органът за преструктуриране е оправомощен да оцени, в тясно сътрудничество с компетентния орган, какво счита за разумен срок за търсене на решения от частен или административен характер, които са в състояние да предотвратят неизпълнението на задълженията. През този период на ранно предупреждение компетентният орган следва да продължи да упражнява своите правомощия, като същевременно поддържа връзка с органа за преструктуриране в съответствие с член 30а. Компетентният орган и органът за преструктуриране следва в тясно сътрудничество да следят развитието на положението на институцията или субекта и прилагането на алтернативни мерки. В тази връзка органът за преструктуриране и компетентният орган следва да провеждат редовни заседания, чиято честота се определя от органа за преструктуриране.

Ако в рамките на този срок не бъде открита или приложена подходяща алтернативна мярка, която би предотвратила неизпълнението на задълженията, компетентният орган следва да прецени дали институцията или субектът са проблемни или има вероятност да станат проблемни. Когато компетентният орган стигне до заключението, че

институцията или субектът са проблемни или има вероятност да станат проблемни, той следва официално да съобщи това на органа за реструктуриране, следвайки предвидената в член 32, параграфи 1 и 2 процедура. Органът за реструктуриране може сам да направи тази оценка, когато държавата членка е упражнила националната дерогация, предвидена в член 32, параграф 2. След това органът за реструктуриране следва да определи дали са изпълнени условията за реструктуриране. Когато оценката на обществения интерес налага реструктуриране на институцията или субекта, органът за реструктуриране следва впоследствие да приеме решение за предприемане на действие по реструктуриране. Това е съгласувано с неотдавнашната съдебна практика на Съда на ЕС по дело в рамките на банковия съюз, съгласно която оценката на ЕЦБ е подготвителна мярка, целяща да позволи на ЕСП да вземе решение относно реструктурирането на съответната банка. Освен това Съдът посочва, че ЕСП има изключителното правомощие да оценява условията, необходими за прилагането на действие по реструктуриране, ако Комисията одобри схемата за реструктуриране и съответно Съветът на ЕС не представи възражения²⁰.

Оценка на обществения интерес

Уредбата за УКЗД бе замислена с оглед предотвратяване и управление на несъстоятелността на институциите, независимо от техния размер, същевременно защитавайки вложителите и данъкоплатците. Когато се приема, че дадена банка е проблемна или има вероятност да стане проблемна, и е налице обществен интерес от нейното реструктуриране, органите за реструктуриране се намесват, като при отсъствие на решение с частни средства използват инструментите и правомощията, предоставени с ДВПБ. При отсъствие на обществен интерес за реструктуриране несъстоятелността на банката следва да бъде преодоляна чрез обичайните национални производства по ликвидация, провеждани от националните органи, евентуално финансирани от СГД или други източници, в зависимост от случая.

По същество при оценката на обществения интерес (ООИ) се съпоставя реструктурирането с несъстоятелността, като по-специално се оценява как се постигат целите на реструктурирането при всеки сценарий. Целите на реструктурирането, въз основа на които се прави оценката, включват: i) въздействието върху финансовата стабилност (при широкомащабна криза резултатите от ООИ може да се различават от тези при несъстоятелност на субект, който не е системно значим); ii) оценката на въздействието върху критичните функции на банката; и iii) необходимостта от ограничаване на използването на извънредна публична финансова подкрепа. Съгласно настоящата рамка реструктурирането може да бъде предпочетено само когато целите на реструктурирането не може да бъдат постигнати в същата степен при производство по несъстоятелност.

ДВПБ и РЕМП оставят свобода на преценка на органа за реструктуриране при извършването на ООИ, което води до различно прилагане и тълкуване, които невинаги отразяват изцяло логиката и намерението на законодателството. В някои случаи, особено в рамките на банковия съюз, ООИ бе прилагана по-скоро ограничително.

²⁰ Определение от 6 май 2019 г., ABLV Bank/ЕЦБ, T-281/18, EU:T:2019:296, точки 34—36 и Решение от 6 май 2021 г., ABLV Bank/ЕЦБ, C-551/19 P и C-552/19 P, EU:C:2021:369, точки 62—71.

За да се сведат до минимум различията и да се разшири прилагането на ООИ, т.е. да се разшири обхватът на реструктурирането, предложението включва следните законодателни изменения:

Изменения на целите на реструктурирането

Настоящото определение за „критични функции“ не включва изрично позоваване на въздействието на техните смущения върху реалната икономика и финансовата стабилност на регионално равнище, което води до евентуално тълкуване, че функциите могат да се считат за критични само когато преустановяването им оказва въздействие на национално равнище. За да се избегне различно тълкуване, в определението за „критични функции“ се добавя позоваване на „национално или регионално равнище“ на въздействието на затрудненията от тяхното прекратяване върху реалната икономика или финансовата стабилност (член 2, параграф 1, точка 35).

При целта на реструктурирането, изискваща свеждане до минимум на зависимостта от извънредна публична финансова подкрепа, не се прави разграничение между използването на средства от националния бюджет и използването на финансирани от сектора защитни механизми (национални фондове за реструктуриране, ЕФП или СГД). Поради това тази цел на реструктурирането се изменя, за да се включи конкретно позоваване на подкрепата, предоставяна от бюджета на дадена държава членка, като се посочва, че използването на финансирани от сектора защитни механизми следва да бъде предпочитано пред финансиране с пари на данъкоплатците (член 31, параграф 1, буква в). Това се допълва от промяна в процедурните правила относно ООИ, като от органа за реструктуриране се изисква да разгледа и сравни цялата извънредна публична финансова подкрепа, която може основателно да се очаква да бъде предоставена на институцията в режим на реструктуриране, с тази в съпоставителния сценарий при несъстоятелност. Ако при съпоставителния сценарий при несъстоятелност се очаква помощ за ликвидация, това следва да доведе до положителен резултат от ООИ (член 32, параграф 5, втора алинея).

Целта на реструктурирането, свързана със защитата на вложителите, се изменя, за да се поясни, че реструктурирането следва да има за цел защитата на вложителите, като същевременно се сведат до минимум загубите за схемите за гарантиране на депозитите. Това означава, че реструктурирането следва да бъде предпочетено, ако разходите за СГД при несъстоятелност ще бъдат по-високи.

Процедурни промени на сравнението между реструктурирането и националните производства по несъстоятелност

Съгласно действащата ДВПБ се очаква органът за реструктуриране да предпочете производство по несъстоятелност, освен когато целите на реструктурирането ще бъдат по-добре постигнати чрез реструктуриране. Настоящият текст на член 32, параграф 5 предвижда, че реструктурирането се избира само когато целите на реструктурирането не може да бъдат постигнати в същата степен чрез ликвидация на институцията чрез обичайно производство по несъстоятелност. За да може реструктурирането да бъде по-често използвано, член 32, параграф 5, първа алинея се изменя, за да се поясни, че националните производства по несъстоятелност следва да бъдат предпочитана стратегия само когато с тях се постигат по-добре, отколкото при реструктурирането, целите на нормативната уредба (а не в същата степен). Като запазва процедурата по несъстоятелност като вариант по подразбиране, изменението

води до увеличаване на тежестта на доказване за органите за реструктуриране, че реструктурирането не е в обществен интерес. Въпреки това решението за извършване на ООИ ще може да се взима за всеки отделен случай по усмотрение на органа за реструктуриране.

Използване на СГД при реструктуриране

Основен принцип на настоящата рамка за реструктуриране е, че финансирането при реструктуриране следва да се осигурява преди всичко от вътрешните ресурси на банката (нейния капитал и други задължения, включително някои категории депозити), които се използват за покриване на загубите ѝ. Те могат да бъдат допълнени от външни източници на финансиране, а именно (1) механизма за финансиране на реструктурирането — но едва след като 8 % от капитала и задълженията на банката са били използвани за покриване на нейните загуби — и (2) СГД — на мястото на вложителите с гарантирани депозити до размера на загубите, които биха понесли (ако е възможно да поемат загуби при реструктурирането). За някои по-малки и средни банки, особено за тези, които се финансират предимно с депозити, може да се окаже много трудно да покрият тези изисквания за достъп до външно финансиране от сектора, без да използват при рекапитализацията депозитите над гарантирания размер, както и негарантираните депозити. В някои случаи обаче загубите по депозитите могат да доведат до широко разпространение на проблемите и до финансова нестабилност, изострайки рисковете от масово теглене на средства от банковата система, и по този начин да окажат сериозно отрицателно въздействие върху реалната икономика.

Поради това, за да се гарантира по-висока степен на пропорционалност на рамката за реструктуриране, да се подобри прилагането на инструменти за прехвърляне при реструктуриране за по-малките или средните банки, които ще напуснат пазара, и да се улеснят интервенциите на СГД в подкрепа на такива инструменти, когато това е необходимо, за да се предотврати поемането на загуби от вложителите, член 109 се изменя, за да се изяснят някои аспекти на използването на СГД при реструктуриране. Запазват се основният принцип, че първата линия на защита в случай на банкови затруднения следва винаги да бъде вътрешният капацитет на банките за поемане на загуби, както и условията за достъп до механизма за финансиране на реструктурирането. По-специално в член 109 се пояснява, че СГД може да се използва за сделки по прехвърляне, които включват гарантирани депозити, а при определени условия — и отговарящи на условията депозити над гарантирания размер, както и депозити, които не са гарантирани от СГД. Вноската на СГД следва да покрива част от или цялата разлика между стойността на депозитите, прехвърлени на купувач или на мостова институция, и стойността на прехвърлените активи. СГД също може да участва в евентуалното финансиране, което купувачът може да изисква като част от сделката, за да се гарантира запазването на неговата капиталова позиция и спазването на неговите капиталови изисквания.

За да се избегне изчерпване на средствата и да се гарантира, че СГД разполага с достатъчно ресурси, за да поддържа функциите си, вноската на СГД при реструктуриране остава предмет на определени ограничения.

От една страна, член 109, параграф 1 изисква всяка загуба, която СГД може да понесе в резултат на намеса в реструктурирането, да не надвишава загубата, която СГД би понесла при несъстоятелност, ако изплати дължимите суми на вложителите с гарантирани депозити и встъпи в техните вземания. Тази стойност се определя от СГД

въз основа на определянето на разходоефективността в съответствие с критериите и методологията в ДСГД по отношение на използването на СГД. Същите критерии и методология се използват и при определяне на третирането, което СГД би получила, ако институцията е обект на обичайно производство по несъстоятелност, когато се извършва последващата оценка по член 74 с оглед проверка на спазването на принципа за справедливо третиране на кредиторите и се определя дали се дължи обезщетение на СГД.

От друга страна, размерът на вноската на СГД не може да надвишава евентуалния недостиг в стойността на активите на институцията в режим на реструктуриране, прехвърлени на купувача или на мостовата институция, в сравнение със стойността на прехвърлените при несъстоятелност депозити и задължения със същия или по-висок ред от тези депозити. Това ще гарантира, че финансовото участие на СГД се използва единствено с цел защита на вложителите, когато е целесъобразно, а не за защита на кредиторите, чиито вземания при несъстоятелност са с по-нисък ред от депозитите.

Освен това в член 109, параграф 1 се пояснява, че СГД може да участва в трансакция, включваща всички депозити, само ако органът за реструктуриране е заключил, че отговарящите на условията депозити, надвишаващи гарантирания от СГД размер, както и негарантираните депозити следва да бъдат защитени от загуби и не могат да бъдат използвани за рекапитализация, нито да останат в остатъчната част от институцията в режим на реструктуриране, която ще бъде ликвидирана. По-специално това би бил случай, когато изключването е строго необходимо и целесъобразно, за да се запази непрекъснатостта на критичните функции и основните стопански дейности или, когато е необходимо, за да се избегне широко разпространение на проблемите и финансова нестабилност, които биха могли да причинят сериозни смущения в икономиката на Съюза или на държава членка. За да се осигури достъпът до механизмите за финансиране на реструктурирането, когато това е необходимо за прилагането на стратегия за прехвърляне, в член 109, параграф 2б се предвижда, че вноските на СГД при реструктуриране следва да се включат в размера на изискването за 8 % от общите задължения и собствени средства (ОЗСС) за достъп до механизма за финансиране на реструктурирането. Ако сборът на участието на акционерите и кредиторите на институцията в режим на реструктуриране под формата на намаляване, обезценяване или преобразуване на техните задължения и финансовото участие на СГД възлиза най-малко на 8 % от общите пасиви на институцията, в т.ч. собствени средства, органът за реструктуриране ще може да използва механизма за финансиране на реструктурирането за финансиране на действието по реструктуриране, което трябва да доведе до напускането на пазара на институцията, която не изпълнява задълженията си. За да се гарантира, че МИПЗ остава първата защитна линия, и за да се запазят еднаквите условия на конкуренция, това следва да бъде възможно само за институции, чийто план за реструктуриране или план за реструктуриране на групата не предвижда, че при неплатежоспособност ликвидацията им се извършва по надлежния ред, като се има предвид, че за тези институции МИПЗ е определено на равнище, което включва както сумата за поемане на загубите, така и сумата на рекапитализацията.

Използването на средства от СГД, което дава възможност за достъп до механизмите за финансиране на реструктурирането, не се очаква да окаже въздействие върху стимулите за спазване на МИПЗ от страна на институциите. Това е така, защото стимулите за спазване на МИПЗ са част от управлението на рамката. Органите за реструктуриране калибрират изискванията за МИПЗ за всички институции със стратегии за реструктуриране, включително по-малките и средните институции,

когато е целесъобразно, в съответствие със съществуващите правни разпоредби, като при всяко тяхно неспазване предприемат редица ответни мерки. Освен това задължението на институциите да оповестяват публично своите МИПЗ, които ще започнат да се прилагат през 2024 г. (както е предвидено в действащите правила), ще засили пазарната дисциплина и спазването на изискванията. Освен това използването на СГД за улесняване на достъпа до механизма за финансиране на реструктурирането ще бъде възможно само за стратегии за прехвърляне с напускане на пазара, като ще се решава за всеки случай поотделно, когато това е обосновано от органите за реструктуриране. Поради това, тъй като неплатежоспособната институция ще напусне пазара след реструктурирането, ако се използват средства на СГД, този механизъм фактически изключва всяко предимство по отношение на калибрирането на МИПЗ или използването на средства на СГД в сравнение с други институции, които ще продължат да действат след реструктурирането. Важно е да се отбележи, че съществува морален риск поради възможността за получаване на субсидии извън реструктурирането под формата на публични средства при несъстоятелност. Като позволява по-надеждно прилагане на реструктурирането чрез използване на СГД в конкретни случаи, реформата има за цел да премахне стимулите за прибягване до парите на данъкоплатците, което може да повлияе предварително на пазарните очаквания, като така се повишава пазарната дисциплина и намалява моралният риск. И накрая, използването на вноската на СГД за спазване на прага от 8 % от ОЗСС за достъп до механизмите за финансиране на реструктурирането е ограничено до институциите, за които е определено МИПЗ (т.е. институции и субекти, които не са определени като ликвидационни субекти), и включва както компонентите за поемане на загуби, така и за рекапитализация, с оглед на факта, че съответният план за реструктуриране или план за реструктуриране на групата не предвижда тяхната ликвидация в случай на несъстоятелност.

Предимство на вложителите

Съгласно настоящата формулировка по член 108, параграф 1, с ДВПБ се въвежда тристепенен подход на предимство на вложителите в йерархията на вземанията. С него се предвижда, че съгласно законодателството в областта на несъстоятелността във всяка държава членка гарантираните депозити и вземанията на СГД трябва да се ползват от така нареченото „свръхпредимство“ в йерархията на кредиторите спрямо негарантираните привилегирани депозити (частта от отговарящите на условията депозити на физически лица и МСП, надвишаваща гарантирания размер от 100 000 EUR). Редът на последните трябва да бъде преди вземанията на обикновените необезпечени кредитори.

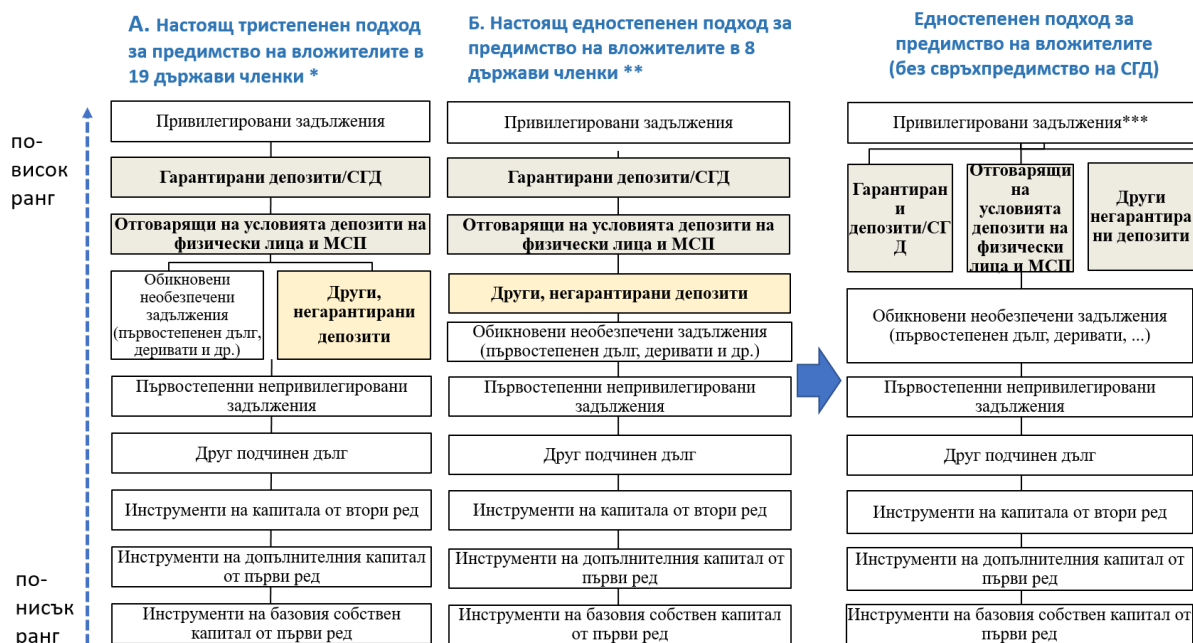
Понастоящем в ДВПБ не е определена поредността на останалите депозити, т.е. негарантираните непривилегирани депозити (т.е. надвишаващите гарантирания размер от 100 000 EUR депозити на дружества, които не са МСП) и изключените депозити (към които съгласно настоящата рамка спадат депозити на публични органи, субекти от финансовия сектор и пенсионни фондове). В повечето държави членки негарантираните непривилегирани депозити имат същия ред при несъстоятелност както обикновените необезпечени вземания, включително първостепенните дългови инструменти, които отговарят на условията за МИПЗ (раздел А от графиката по-долу), но в малка част от държавите членки техният ред предхожда този на обикновените необезпечени вземания (раздел Б от графиката по-долу).

Свръхпредимството на СГД съгласно настоящата нормативна уредба (т.е. предимството на нейните вземания пред тези на вложителите с негарантирани депозити) оказва такова въздействие при определянето на разходоефективността, че средствата на СГД почти никога не могат да бъдат използвани извън изплащането на гарантираните депозити при несъстоятелност, тъй като се очаква ресурсите на СГД, използвани за изплащане на гарантираните депозити, да бъдат изцяло или в много голяма степен възстановени.

От друга страна, липсата на принципно предимство на вложителите (т.е. всички депозити да бъдат преди обикновените необезпечени вземания) в някои държави членки създава неравнопоставени условия на конкуренция и потенциални пречки пред реструктурирането в трансграничен контекст и може да доведе до нарушаване на принципа за справедливо третиране на кредиторите, когато от съображения за финансова стабилност е необходимо да се изключат негарантираните депозити от поемането на загуби.

С цел да се улесни използването на СГД при реструктуриране след определяне на разходоефективността, когато това е необходимо за поддържане на финансовата стабилност и защита на вложителите, както и за да се премахнат пречките пред реструктурирането, член 108, параграф 1 се изменя, за да се въведе едностепенен подход за преимуществено третиране на вложителите. Това ще бъде постигнато чрез две изменения. Първо, разширява се обхватът на изискваното съгласно ДВПБ правно предимство в законодателството на държавите членки в областта на несъстоятелността спрямо обикновените необезпечени вземания, така че да включва всички депозити. Това означава, че всички депозити, включително отговарящите на условията депозити на големи предприятия и изключените депозити, се нареждат пред обикновените необезпечени вземания. Второ, относителното подреждане между различните категории депозити се заменя с едностепенен подход за предимство на вложителите, като се премахва свръхпредимството на СГД/гарантираните депозити и всички депозити са с еднакъв ред (т.е. помежду си са равнопоставени) преди обикновените необезпечени вземания.

Схема на йерархията на кредиторите при несъстоятелност съгласно настоящата нормативна уредба (тристепенен подход за предимство на вложителите) и съгласно предложената реформа (едностепенен подход за принципно предимство на вложителите)

* AT, BE, CZ, DE, DK, EE, ES, FI, FR, IE, LV, LT, LU, MT, NL, PL, RO, SE и SK.

** други 8 държави членки са предпочели негарантирани депозити спрямо обикновените необезпечени вземания (BG, CY, EL, HR, HU, IT, PT и SI).

*** Сред привилегированите задължения попадат и тези към Единния фонд за реструктуриране/националните фондове за реструктуриране.

Бележка: Графиката е представена в схематичен и опростен вид. В действителност йерархията на вземанията в държавите членки е само частично хармонизирана (особено в подчинените класове), а първостепенните класове са нехармонизирани и могат да включват допълнителни подкласове.

Източник: службите на Комисията.

Както е видно от оценката на въздействието, едностепенният подход за предимство на вложителите няма да засегне защитата, с която понастоящем се ползват вложителите с гарантирани депозити, които са постоянно застраховани съгласно ДСГД, в случай че техните сметки станат неналични, и са задължително изключени от поемането на загуби при реструктуриране (член 44, параграф 2 от ДВПБ). По-високият ред на вземанията на СГД защитава обаче банковия сектор, който плаща вноски на СГД. Все пак, от гледна точка на самия банков сектор, по-високият ред на СГД не означава непременно, че по-рядко ще е необходимо попълване на СГД, като се има предвид, че резултатът от този по-висок ред би бил по-често използване на ресурсите на СГД за изплащане, отколкото за стратегии за прехвърляне при реструктуриране. Това е така, защото изплащането изисква използването на наличните финансови средства на СГД за покриване на брутния размер на гарантираните депозити, като при понякога продължителните процедури по несъстоятелност има забавяне между изплащането и възстановяването, както и загуба на франчайзингова стойност на активите.

Освен това, що се отнася до аргумента за разходоефективност на използването на средствата на СГД при реструктуриране в сравнение с разходите за изплащане на гарантираните депозити при несъстоятелност, емпиричните доказателства, посочени в

оценката на въздействието²¹, показват, че изплащането на гарантираните депозити може бързо да изчерпи финансовите средства на СГД (дори когато са изцяло попълнени) или че в някои случаи финансовите средства на СГД не могат да се справят със събитие, водещо до изплащане, когато размерът на гарантираните депозити е значителен. В тази връзка прегледът на УКЗД има за цел да осигури възможност за по-евтино и икономически по-ефективно алтернативно използване на СГД при реструктуриране в сравнение с разходите за изплащане от СГД при несъстоятелност, за да се подпомогне прехвърлянето на активи и пасиви (включително депозити), последвано от напускане на пазара. За цялостен анализ вж. оценката на въздействието (включително предоставената от ЕБО в отговора на поканата на Комисията за предоставяне на становище от октомври 2021 г.).

Условия за предоставяне на извънредна публична финансова подкрепа

За да се гарантира, че публичните средства под формата на извънредна публична финансова подкрепа не се използват за подкрепа на институции или субекти, които не са финансово жизнеспособни, е необходимо да се предвидят строги условия за това кога и под каква форма може да бъде предоставена такава подкрепа. Съществуващите правила предвиждат определени ограничения, но не са достатъчно точни. Предоставянето на извънредна публична финансова подкрепа извън реструктурирането следва да бъде ограничено до случаи на превантивна рекапитализация, превантивни мерки на СГД, насочени към запазване на финансовата стабилност и дългосрочната жизнеспособност на кредитните институции, мерки, предприети от СГД за запазване на достъпа на вложителите до техните средства, и други форми на подкрепа, предоставени в контекста на производства по ликвидация. Предоставянето на извънредна публична финансова подкрепа в други ситуации извън реструктурирането не следва да бъде разрешено и следва да доведе до констатацията, че приемащата институция или субект са проблемни или че има вероятност да станат такива.

Превантивна рекапитализация

Особено внимание трябва да се обърне на извънредната публична финансова подкрепа, предоставена под формата на превантивна рекапитализация. Необходимо е да се определят по-ясно допустимите форми на превантивна мерки, предвидени извън реструктурирането и насочени към рекапитализация на съответния субект. Предоставените мерки следва да бъдат с временен характер, тъй като се предполага, че те са насочени към справяне с неблагоприятните последици от външни сътресения и не се използват за компенсиране на присъщи слабости, свързани например с остарял модел на стопанска дейност. Използването на безсрочни инструменти, като базовия собствен капитал от първи ред, следва да стане изключение и да бъде възможно само ако капиталови инструменти под друга форма не биха били подходящи. Такава промяна е необходима, за да се гарантира, че подкрепата остава временна по своя характер. Необходими са и по-строги и по-ясни изисквания за предварително определяне на продължителността и стратегията за действие на предпазните мерки. Получаващият подкрепа субект следва да бъде платежоспособен към момента на прилагане на мерките, т.е. според оценката на компетентния орган не нарушава и е

²¹ ЕЦБ (октомври 2022 г.), [Защита на вложителите и спестяване на средства — защо СГД в ЕС следва да могат да подкрепят прехвърлянето на активи и пасиви при банкова несъстоятелност.](#)

малко вероятно да наруши приложимите капиталови изисквания през следващите 12 месеца. Ако условията, при които се предоставя подкрепата, не са спазени, субектът, който получава подкрепата, следва да се счита за проблемен или че има вероятност да стане проблемен.

Член 32б и напускане на пазара

Дори и след евентуалното разширяване на обхвата на прилагане на реструктурирането, реструктурирането на някои банки в ЕС няма да бъде в обществен интерес. В такива случаи банките следва да бъдат ликвидирани в съответствие с националното законодателство. Приложимите в отделните държави — членки на ЕС, национални правила са много разнородни, както по отношение на условията за започване на процедурата, така и по отношение на нейната структура. В някои държави членки банката става обект на обичайно производство по несъстоятелност, в други съществува специален режим на несъстоятелност или ликвидация за банките или са предвидени няколко процедури, които не винаги водят до напускането на пазара от страна на банката. Освен това предпоставките за започване на национално производство по несъстоятелност невинаги са приведени в съответствие с констатацията, че дадена институция е проблемна или е вероятно да стане проблемна съгласно ДВПБ. Това може да създаде несигурност дали може да започне производство по несъстоятелност или дали процедурата води до ясен резултат по отношение на гарантирането на напускането от пазара.

За да се отстрани този недостатък, с банковия пакет от 2019 г. бе въведен член 32б, с който от държавите членки се изисква да осигурят в съответствие с приложимото национално право обичайно производство по ликвидация на проблемни банки, които не са реструктурирани поради отрицателна ООИ. Прилагането на тези разпоредби в националните нормативни уредби обаче не е достатъчно, за да се преодолеят всички остатъчни рискове, свързани с ненапускането на пазара от страна на неплатежоспособните институции. По-специално, все още съществува несигурност по отношение на това коя процедура следва да се прилага в тези случаи, конкретно дали следва да се прилага само обичайното производство по несъстоятелност или дали биха могли да се прилагат и други национални производства.

Поради това, за да се отстранят съществуващите несъответствия и несигурност сред държавите членки, член 32б се изменя, за да се осигури допълнителна рамка и яснота и да се гарантира, че приложимите национални процедури водят до напускането на пазара от страна на банката в разумен срок. Измененията нито целят, нито водят до хармонизиране на националните правила относно несъстоятелността, като на национално равнище се запазва свободата на преценка по отношение на начина как следва да се осъществи напускането на пазара (т.е. дали чрез продажба или под друг начин).

В този контекст се предлага също така да се засили още повече ролята на отнемането на лиценза на банката, когато се обяви, че е тя е проблемна или има вероятност да стане проблемна, без да се стигне до реструктуриране. Новата разпоредба на член 32б, параграф 3 оправомощава надзорния орган да отнеме лиценза единствено въз основа на констатацията, че дадена институция е проблемна или е вероятно да стане проблемна, което от своя страна е достатъчно условие за съответните национални административни или съдебни органи да започнат незабавно приложимата национална процедура по ликвидация.

Изменения, отнасящи се до минималното изискване за собствени средства и приемливи задължения (МИПЗ)

МИПЗ за стратегии за прехвърляне

Като част от планирането на реструктурирането органите за реструктуриране определят предпочитаните стратегии за реструктуриране и техните варианти и подготвят прилагането на съответните инструменти, за да се гарантира ефективното им изпълнение. За големите и сложни институции се очаква по принцип предпочитаният инструмент за реструктуриране да бъде откритата банкова рекапитализация чрез вътрешни източници, което предполага обезценяване и преобразуване на собствените средства и приемливите задължения за поемане на загубите и рекапитализация на банката след реструктурирането.

Успоредно с това някои по-малки и средни институции, чиито бизнес модели предвиждат основно финансиране чрез акции и депозити, могат да кандидатстват за инструменти за прехвърляне, които включват продажба на части или на цялата стопанска дейност на купувач или мостова институция, прехвърляне на необслужвани активи към дружество за управление на активи и напускане на пазара.

Както вече е предвидено в настоящата нормативна уредба, равнището на МИПЗ следва да отразява предпочитаната стратегия за реструктуриране. Съществуващата разпоредба в член 45в е насочена към калибрирането на МИПЗ за стратегиите за споделяне на загуби (изискване за поемане на загуби и размер на рекапитализацията, с подробни правила за тяхното коригиране, и изисквания за подчиненост, насочени предимно към гарантиране на спазването на изискването за 8 % от общите задължения, включително собствените средства). Макар да допуска възможността за използване на други инструменти за реструктуриране, освен споделянето на загуби, настоящата ДВПБ не урежда подробно калибрирането на МИПЗ за стратегиите за прехвърляне. На практика това води до правна несигурност и различаващи се методологии, прилагани от органите за реструктуриране при определянето на МИПЗ за такива стратегии.

Поради това е необходимо да се осигури по-ясно правно основание за разграничаване на калибрирането на МИПЗ за стратегиите за прехвърляне от това за споделянето на загуби, включително с цел пропорционалност и последователно прилагане. Във връзка с това и като се вземат предвид и текущите практики на органите за реструктуриране, се добавя нов член 45ва, в който се определят принципите, които следва да бъдат взети предвид при калибрирането на МИПЗ за стратегиите за прехвърляне — размер, модел на стопанска дейност, рисков профил, анализ на прехвърляемостта, възможност за пазарна реализация, дали стратегията е за прехвърляне на активи или сделка с акции и в допълнение използване на дружество за управление на активите, които не могат да бъдат прехвърлени.

Измененията укрепват принципа, че МИПЗ следва да остане първата и основна защитна линия за всички банки, включително за тези, които ще бъдат обект на стратегия за прехвърляне и напускане на пазара, за да се гарантира, че загубите се поемат във възможно най-голяма степен от акционерите и кредиторите.

Оценка на комбинираното изискване за буфер в случай на забрана на определени разпределения

За да се преодолее съществуващият пропуск в правната яснота на настоящата рамка по отношение на правомощието за забрана на определени разпределения в случай на неизпълнение от страна на субект на комбинираното изискване за буфер в допълнение към неговото МИПЗ, по-специално когато за субекта не се прилага комбинираното изискване за буфер (съгласно член 104а от Директива 2013/36/ЕС) на същата основа като неговото МИПЗ, в член 16а се добавя нов параграф 7, за да се поясни, че правомощието за забрана на определени разпределения следва да се прилага въз основа на оценката на комбинираното изискване за буфер, произтичащо от делегирания акт по член 45в, параграф 4, в който се определя методологията, съгласно която органите за реструктуриране оценяват комбинираното изискване за буфер при такива обстоятелства.

Минимално изключение от някои МИПЗ

Съгласно правилата за МИПЗ в ДВПБ структурно подчинените задължения, посочени в член 72б, параграф 2, буква г), подточка iii) от РКИ, са обхванати от определението за „подчинени приемливи инструменти“, използвано в член 45б от ДВПБ. Задълженията, които могат да бъдат приемливи в РКИ съгласно минималното изключение в член 72б, параграф 4 от РКИ, обаче не се приемат за „подчинени приемливи инструменти“ съгласно ДВПБ, тъй като член 72б, параграф 4 от РКИ е изрично изключен от определението в член 2, параграф 1, точка 71б от ДВПБ.

За да се отстрани това несъответствие, към член 45б от ДВПБ се добавя нов параграф, който дава възможност на органите за реструктуриране да позволят на субектите за реструктуриране да спазват изискванията за подчиненост на МИПЗ, като използват първостепенни задължения, когато са изпълнени условията по член 72б, параграф 4 от РКИ.

За да се осигури съответствие с рамката за ОКПЗ, изискването за подчиненост на МИПЗ по отношение на субектите за реструктуриране, които се ползват от минималното изключение, не може да бъде намалено до размер, равен на 3,5 % от ОРЕ за ОКПЗ съгласно член 45б, параграф 4, първа алинея, второ изречение от ДВПБ.

Условни пасиви

С предложението също така се пояснява статутът на условните пасиви и провизиите за целите на планирането и изпълнението на реструктурирането. Измененията са съобразени с Международен счетоводен стандарт (МСС) 37 „Провизии, условни пасиви и условни активи“ на Съвета за международни счетоводни стандарти (СМСС) и въвеждат позовавания на i) провизии (пасиви с несигурно проявление във времето или несигурен размер) и ii) условни пасиви (евентуални задължения, които зависят от настъпването на някакво несигурно бъдещо събитие, или настоящи задължения, при които няма вероятност за извършване на плащането или сумата не може да бъде надеждно изчислена). Двете категории се различават от гледна точка на равнището на вероятност да се извърши плащане, като провизиите следва да се третираат като пасиви, докато условните пасиви няма да бъдат третирани като такива. От гледна точка на реструктурирането това означава, че провизиите, които са били признати, следва по принцип да подлежат на споделяне на загуби, докато поради несигурния си характер е малко вероятно условните пасиви да участват в споделянето на загуби.

Вноски и неотменими ангажменти за плащане

С оглед приключването на първоначалния период на натрупване на средства в механизмите за финансиране на реструктурирането и произтичащото от това намаляване на размера на редовните предварителни вноски се внасят технически изменения в членове 102 и 104, за да се прекъсне връзката между максималния размер на последващите вноски, който може да бъде набран, и размера на редовните предварителни вноски, като така ще се избегне непропорционално ниският таван на последващите вноски и се дава възможност за отлагане на събирането на редовните предварителни вноски, в случай че разходите за годишно събиране не съответстват на сумата, която трябва да бъде събрана. Третирането на неотменимите ангажменти за плащане също е изяснено в член 103 както по отношение на използването им при реструктуриране, така и по отношение на процедурата, която трябва да се следва, в случай че институциите или субектите вече не са задължени да плащат вноски.

Освен това, за да се осигури по-голяма прозрачност и сигурност по отношение на дела на неотменимите ангажменти за плащане в общия размер на предварителните вноски, които трябва да бъдат набрани, се пояснява, че органите за реструктуриране следва да определят този дял на годишна основа при спазване на приложимите ограничения.

Задачи на ЕБО

През последните години органите за реструктуриране разработиха и приложиха широк набор от политики за подобряване на възможността за реструктуриране на банките и за осигуряване на подходяща степен на подготвеност при прилагането на съответните инструменти и правомощия в случай на реструктуриране. ЕБО разработи общи стандарти за допълване на разпоредбите на ДВПБ и за хармонизиране на практиките на органите в целия Съюз.

За да се гарантира, че приложимите стандарти продължават да бъдат подходящи за целта и че при необходимост се приемат нови стандарти, на ЕБО се възлагат нови задачи и отговорности за докладване относно съществуващите практики, насърчаване на сближаването и насърчаване на висока степен на готовност сред компетентните органи и органите за реструктуриране. Въвеждат се нови задачи на ЕБО за наблюдение на действията, предприети от органите за реструктуриране, за да се гарантира ефективното прилагане на рамката, и за оценка на възможните различия между държавите членки в областта на оценките на възможността за реструктуриране и привеждането в действие на инструментите и правомощията за реструктуриране. Освен това се въвежда нова функция за ЕБО с цел насърчаване на сближаването и обмена между компетентните органи и органите за реструктуриране чрез координиране на провеждането в целия Съюз на проверки на прилагането на рамката при възстановяване и реструктуриране.

Освен това, с оглед на множеството варианти, с които държавите членки разполагат на национално равнище съгласно член 44а, от ЕБО се изисква да докладва за прилагането на този член, като сравнява начина, по който той се прилага в държавите членки, и анализира въздействието на евентуалните различия върху трансграничните операции.

И накрая, тъй като от институциите и субектите може да се изисква да спазват вътрешното МИПЗ на индивидуална или консолидирана основа, практиката показва, че в някои ситуации допълнителните капиталови изисквания и комбинираното изискване

за буфер, предвидени в ДКИ, не се определят на същата основа като вътрешното МИПЗ. Поради това обхватът на съществуващите регулаторни технически стандарти относно оценката на допълнителните капиталови изисквания и комбинираното изискване за буфер, приети с Делегиран регламент (ЕС) 2021/1118 на Комисията²², следва да бъде разширен, така че освен субектите за реструктуриране да включва и такива, които не са определени като субекти за реструктуриране. Задачата на ЕБО по член 45в, параграф 4 се изменя съответно.

Други разпоредби

За да се намали административната тежест за институциите по отношение на задълженията за ежегодно актуализиране на планове за възстановяване, към член 5, параграф 2 се добавя трета алинея, в която се предвижда, че надзорните органи имат правото да отменят изискването за актуализиране на определени части от плана за даден цикъл при отсъствие на промени в правната или организационната структура на институцията, нейната стопанска дейност или финансовото ѝ състояние.

Съгласно настоящия текст на ДВПБ в планове за възстановяване и реструктуриране не се предвижда достъп до извънредна публична финансова подкрепа или получаване на такава. Правилото в член 5, параграф 3 се допълва, за да се предвиди, че освен публичната финансова подкрепа в планове за възстановяване не се предвижда достъп до или получаване на спешна помощ от централна банка за осигуряване на ликвидност или помощ за осигуряване на ликвидност, предоставена от централна банка при нестандартизирани условия за обезпечение, матуритет и лихвен процент.

От органите за реструктуриране се изисква да определят мерките, които да бъдат предприети по отношение на субектите от групата при изготвянето на планове за реструктуриране на групата. При дъщерните предприятия, които не са субекти за реструктуриране, интензивността и конкретните аспекти на тези усилия варират в зависимост от техния размер и рисков профил, наличието на критични функции и стратегията за реструктуриране на групата. Ето защо ДВПБ се изменя, като се въвежда нова алинея в член 12, параграф 1, която ще позволи на органите за реструктуриране да следват опростен подход, когато това е целесъобразно при изпълнението на тази задача.

Поясняване на член 44, параграф 7

Настоящата разпоредба на член 44, параграф 7 е неясна по отношение на условието и последователността на използване на механизмите за финансиране на реструктурирането и алтернативните източници на финансиране след предоставянето на първоначално финансиране в размер до 5 % от ОЗСС и след като всички необезпечени непривилегирани задължения, които не са отговарящи на условията депозити, са били напълно обезценени или преобразувани. Поради това параграф 7 от

²² Делегиран регламент (ЕС) 2021/1118 на Комисията от 26 март 2021 г. за допълнение на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти за определяне на методиката, която органите за реструктуриране да използват за оценка на изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, и на комбинираното изискване за буфер за субектите за реструктуриране на консолидираното равнище на групата за реструктуриране, когато тези изисквания не се прилагат по отношение на групата за реструктуриране съгласно посочената директива (ОВ L 241, 8.7.2021 г., стр. 1.).

член 44 се изменя, за да се осигури правна яснота и допълнителна гъвкавост при използване на ЕФП, в размер над 5 % от ОЗСС.

Колегии за реструктуриране

За да се осигури съответствие с член 51, параграф 3 от Директива 2013/36/ЕС, в който се предвижда създаването на колегии от надзорни органи от компетентните органи, упражняващи надзор върху институцията със значими клонове в други държави членки, за да се улеснят сътрудничеството и обменът на информация между надзорните органи на държавата по произход и на приемащата държава членка, към член 88 от ДВПБ се добавя нов параграф 6а, в който се предвижда в тези случаи да се създадат колегии за реструктуриране с цел улесняване на сътрудничеството и обмена на информация между органите за реструктуриране на държавата по произход и приемащата държава членка.

Ред на вземанията на механизмите за финансиране на реструктурирането

В член 37, параграф 7 се предвижда, че механизмът за финансиране на реструктурирането следва да може да си възстанови като привилегирован кредитор всички разумни разходи, направени правомерно във връзка с използването на инструменти или правомощия за реструктуриране, от институцията в режим на реструктуриране. В ДВПБ обаче не е посочен относителният ред на вземанията на механизма за финансиране на реструктурирането спрямо други привилегировани кредитори. В новия параграф 9, добавен към член 108, се пояснява, че вземанията на механизма за финансиране на реструктурирането следва да се подреждат преди вземанията на вложителите и на СГД.

Освен това механизмът за финансиране на реструктурирането може да се използва и при реструктурирането за посочените в член 101 цели. До момента в ДВПБ не е уточнено дали това използване поражда вземане в полза на механизма за финансиране на реструктурирането и, ако това е така, какъв ще е редът му при несъстоятелност. В член 108 се добавя нов параграф 8, в който се посочва, че когато дейността на институцията в режим на реструктуриране е прехвърлена частично към мостова институция или частен купувач с подкрепата на механизма за финансиране на реструктурирането, последният следва да може да предяви вземане срещу остатъчната част от субекта. Наличието на такова вземане следва да се оценява за всеки отделен случай в зависимост от стратегията за реструктуриране и начина, по който механизмът за финансиране на реструктурирането е бил конкретно използван, но следва да бъде свързано с използването на механизма за финансиране на реструктурирането за поемане на загуби вместо кредитори, например когато механизмът за финансиране на реструктурирането се използва за гарантиране на активи и пасиви, прехвърлени на приемател, или за покриване на разликата между прехвърлените активи и пасиви.

Когато вместо обезценяването и преобразуването на задълженията на някои кредитори се използва механизмът за финансиране на реструктурирането за подпомагане на прилагането на инструмента за споделяне на загуби като основна стратегия за реструктуриране (член 43, параграф 2, буква а), това не следва да поражда вземане срещу институцията в режим на реструктуриране, тъй като това би обезсмислило вноската в механизма за финансиране на реструктурирането. Обезщетенията, изплатени поради нарушаване на принципа за справедливо третиране на кредиторите,

също не следва да поражда иск в полза на механизма за финансиране на реструктурирането.

Обмен на информация

Член 128 се изменя, за да могат Единният съвет за реструктуриране, ЕЦБ и другите членове на Европейската система на централните банки, ЕБО, органите за реструктуриране и компетентните органи да предоставят на Комисията цялата информация, от която тя се нуждае във връзка с разработването на политики.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2014/59/ЕС по отношение на мерките за ранна намеса, условията за реструктуриране и финансирането на действията по реструктуриране

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка²³,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²⁴,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Съюзната уредба на реструктурирането за кредитни институции и инвестиционни посредници („институции“) беше създадена след световната финансова криза от 2008—2009 г. и одобренията на международно равнище „Ключови характеристики на ефективните режими за реструктуриране на финансови институции“²⁵ на Съвета за финансова стабилност. Съюзната уредба на реструктурирането се състои от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета²⁶ и Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския

²³ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

²⁴ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

²⁵ Съвет за финансова стабилност, Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions, 15 октомври 2014 г.

²⁶ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

парламент и на Съвета²⁷. И двата законодателни акта се прилагат за институциите, установени в Съюза, както и за всеки друг субект, който попада в обхвата на директивата или регламента („субекти“). Целта на нормативната уредба на Съюза е да подготви надлежна процедура при неизпълнение на задълженията от страна на институции и субекти, при която се запазват техните критични функции, избягват се заплахите за финансовата стабилност и същевременно се защитават вложителите и публичните средства. Освен това съюзната уредба на реструктурирането има за цел да насърчи развитието на вътрешния пазар на банкови услуги чрез създаване на хармонизиран режим за координирано справяне с трансгранични кризи и чрез избягване на проблеми, свързани с нарушаване на конкуренцията и рисковете от неравносечно третиране.

- (2) Няколко години след като започна да се прилага, действащата понастоящем съюзна уредба на реструктурирането не постигна желаните резултати по отношение на някои от тези цели. По-специално, въпреки че институциите и субектите са постигнали значителен напредък по отношение на възможността за реструктуриране и за целта са отделили значителни ресурси, по-специално чрез изграждане на капацитет за поемане на загуби и рекапитализация и усъвършенстване на механизмите за финансиране на реструктурирането, съюзната уредба на реструктурирането рядко се използва. Вместо това, при несъстоятелност на някои по-малки и средни институции и субекти бяха прилагани предимно нехармонизирани национални мерки. Вместо механизмите за финансиране на реструктурирането се използват парите на данъкоплатците. Тази ситуация вероятно се дължи на неподходящи ориентировъчни критерии. Тези неподходящи критерии се наблюдават при взаимодействието на съюзната уредба на реструктурирането с националните правни норми, при което широката свобода на преценка във връзка с обществения интерес невинаги отразява заложеното в съюзната уредба на реструктурирането намерение. В същото време недостатъчно широкото използване на съюзната уредба на реструктурирането се дължи и на опасенията, че при осигуряването, в рамките на този процес, на достъп на финансиращите се чрез депозити институции до външно финансиране, в частност при отсъствието на други вътрешни ресурси за удовлетворяване на задълженията, техните вложители ще понесат загуби. Още един факт – по-неблагоприятните условия за достъп до финансиране при режима на реструктуриране отколкото извън него, също ограничава прилагането на съюзната уредба на реструктурирането в полза на други решения, които често налагат прибягване до парите на данъкоплатците вместо до собствените ресурси на дадената институция или субект или до финансиран от сектора защитен механизъм. Това положение от своя страна поражда рискове от фрагментиране, от неоптимално управление на неизпълнението на задълженията на институциите и субектите, по-специално при по-малките и средните институции и субекти, както и алтернативни разходи поради използваните финансови ресурси. Следователно е необходимо да се осигури, при това винаги, когато е в услуга на обществения интерес, по-ефективно и последователно прилагане на

²⁷ Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

съюзната уредба на реструктурирането, включително по отношение на по-малките и средните институции, които се финансират предимно чрез депозити и нямат достатъчно други вътрешни ресурси за покриване на задълженията.

- (3) При дъщерните предприятия – институции и субекти, които не са определени като субекти за реструктуриране, интензивността и конкретните аспекти на необходимите усилия по планиране на реструктурирането варират в зависимост от техния размер и рисков профил, наличието на критични функции и стратегията за реструктуриране на групата. Поради това, при определянето на мерките по отношение на такива дъщерни предприятия, органите за реструктуриране следва да могат да взимат предвид тези фактори и по целесъобразност да следват опростен подход.
- (4) Крайният резултат от ликвидацията съгласно националното право на институциите и субектите, за които органът за реструктуриране е установил, че са проблемни или има вероятност да станат проблемни, и е достигнал до заключението, че реструктурирането им не е в услуга на обществения интерес, е напускане на пазара. Това означава, че не е необходим план за действие в случай на неизпълнение на задълженията, независимо дали компетентният орган вече е отнел лиценза на съответната институция или субект. Същото се отнася и за институциите, които при реструктурирането остават след прехвърлянето на активите, правата и задълженията в рамките на стратегията за прехвърляне. Поради това е целесъобразно да се уточни, че в тези ситуации не се изисква приемането на планове за реструктуриране.
- (5) Понастоящем органите за реструктуриране могат да забранят определени разпределения, когато дадена институция или субект не изпълнява комбинираното изискване за буфер, разглеждано в допълнение към минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения (МИПЗ). В определени ситуации обаче от институцията или субекта може да се изисква да спазва МИПЗ, определени на основа, различна от изискваната от тази институция или субект с оглед на комбинираното изискване за буфер. Това създава за органите за реструктуриране неяснота по отношение на условията за упражняване на правомощията във връзка с МИПЗ, а именно за забрана на разпределенията и за изчисляване на максималната сума за разпределяне. Поради това следва да се предвиди, че в тези случаи органите за реструктуриране следва да упражняват правомощието да забраняват определени разпределения въз основа на оценката на комбинираното изискване за буфер по Делегиран регламент (ЕС) 2021/1118 на Комисията²⁸. За осигуряване на прозрачност и правна сигурност органите за реструктуриране следва да съобщават изчисленото комбинирано изискване за буфер на институцията или субекта, които след това следва публично да го оповестяват.

²⁸ Делегиран регламент (ЕС) 2021/1118 на Комисията от 26 март 2021 г. за допълнение на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти за определяне на методиката, която органите за реструктуриране да използват за оценка на изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, и на комбинираното изискване за буфер за субектите за реструктуриране на консолидираното равнище на групата за реструктуриране, когато тези изисквания не се прилагат по отношение на групата за реструктуриране съгласно посочената директива (ОВ L 241, 8.7.2021 г., стр. 1.).

- (6) За да се даде възможност на компетентните органи да коригират влошаването на финансовото и икономическото положение на дадена институция или субект и да намалят, доколкото е възможно, риска и въздействието от евентуално реструктуриране, бяха създадени мерки за ранна намеса. Поради липсата на сигурност по отношение на предпоставките за тяхното прилагане и частичното им припокриване с надзорните мерки обаче тези мерки за ранна намеса бяха използвани рядко. Ето защо условията за прилагане на тези мерки за ранна намеса следва да бъдат опростени и допълнително уточнени. За да се разсее несигурността по отношение на условията и сроковете за освобождаване на управителния орган и назначаването на временни управители, тези мерки следва да бъдат изрично определени като мерки за ранна намеса и тяхното прилагане следва да подлежи на същите предпоставки. Същевременно от компетентните органи следва да се изиска да съобразяват избраните от тях мерки с даденостите на конкретния случай. За да могат да взимат предвид рисковете за репутацията, рисковете, свързани с изпирането на пари, както и рисковете, свързани с информационните и комуникационните технологии, компетентните органи следва да оценяват условията за прилагане на мерките за ранна намеса не само въз основа на количествени параметри, каквито са изискуемите капитал или ликвидност, равнището на ливъридж, необслужваните заеми или концентрацията на експозиции, но и въз основа на качествени критерии.
- (7) С оглед подобряване на правната сигурност следва да бъдат премахнати предвидените в Директива 2014/59/ЕС мерки за ранна намеса, които се припокриват с вече съществуващите правомощия съгласно пруденциалната рамка, предвидена в Директива № 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета²⁹ и в Директива (ЕС) 2019/2034 на Европейския парламент и на Съвета³⁰. Освен това е необходимо да се гарантира, че органите за реструктуриране са в състояние да се подготвят за евентуалното реструктуриране на институция или субект. Поради това компетентният орган следва да информира органите за реструктуриране относно влошаването на финансовото състояние на дадена институция или субект на достатъчно ранен етап, а органите за реструктуриране следва да разполагат с необходимите правомощия за изпълнението на подготвителните мерки. Важно е да се отбележи, че за да се даде възможност на органите за реструктуриране да реагират възможно най-бързо при влошаване на състоянието на дадена институция или субект, предварителното прилагане на мерки за ранна намеса не следва да им налага да предприемат мерки за предлагане на пазара на институцията или субекта или да искат информация за актуализиране на плана за реструктуриране и изготвяне на оценката. С оглед осигуряване на последователна, координирана, ефективна и навременна реакция при влошаване на финансовото състояние на дадена институция или субект и за да се подготви по подходящ начин евентуалното реструктуриране, е необходимо да се засилят взаимодействието и

²⁹ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

³⁰ Директива (ЕС) 2019/2034 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно пруденциалния надзор върху инвестиционните посредници и за изменение на директиви 2002/87/ЕО, 2009/65/ЕО, 2011/61/ЕС, 2013/36/ЕС, 2014/59/ЕС и 2014/65/ЕС (ОВ L 314, 5.12.2019 г., стр. 64).

координацията между компетентните органи и органите за реструктуриране. Веднага щом дадена институция или субект изпълни условията за прилагане на мерки за ранна намеса, компетентните органи и органите за реструктуриране следва да увеличат обмена на информация, включително предварителната информация, и да следят съвместно финансовото състояние на институцията или субекта.

- (8) Необходимо е да се осигурят своевременни действия и координиране на ранен етап между компетентния орган и органа за реструктуриране, когато дадена институция или субект е все още действащо предприятие, но с голяма вероятност да стане проблемно. Поради това компетентният орган следва да уведоми възможно най-рано органа за реструктуриране относно този риск. Това уведомление следва да съдържа мотивите за оценката на компетентния орган, преглед на алтернативните мерки от страна на частния сектор, както и надзорните действия или мерките за ранна намеса, които са на разположение за предотвратяване на неизпълнението на задълженията на институцията или субекта в разумен срок. Такова ранно уведомяване не следва да засяга процедурите, с които се определя дали са изпълнени условията за реструктуриране. Предварителното уведомяване на органа за реструктуриране от страна на компетентния орган за съществен риск, че дадена институция или субект са проблемни или има вероятност да станат проблемни, не следва да предопределя последващата констатация, че дадена институция или субект действително са проблемни или има вероятност да станат проблемни. Освен това, ако на по-късен етап се прецени, че институцията или субектът са проблемни или има вероятност да станат проблемни и няма алтернативни решения това да бъде предотвратено в разумен срок, органът за реструктуриране трябва да реши дали да предприеме действие по реструктуриране. В такъв случай навременността на решението за прилагане на действие по реструктуриране по отношение на дадена институция или субект може да бъде от основно значение за успешното изпълнение на стратегията за реструктуриране, по-специално поради факта, че по-ранната намеса в институцията или субекта може да допринесе за осигуряването на необходимите капацитет за поемане на загуби и ликвидност за изпълнението на тази стратегия. Поради това е целесъобразно да се даде възможност на органа за реструктуриране да прецени, в тясно сътрудничество с компетентния орган, какво представлява разумен срок за прилагане на алтернативни мерки за избягване на неизпълнението на задълженията на институцията или субекта. За да се осигури навременен резултат и да се даде възможност на органа за реструктуриране да се подготви по подходящ начин за потенциалното реструктуриране на институцията или субекта, органът за реструктуриране и компетентният орган следва да провеждат редовни съвместни заседания, като органът за реструктуриране следва да определя честотата на тези заседания според обстоятелствата по случая.
- (9) Предвидено е нормативната уредба на реструктурирането да се прилага потенциално за всички институции или субекти, независимо от техния размер и модел на стопанска дейност, ако наличните съгласно националното право инструменти не са подходящи за управление на неизпълнението на техните задължения. За да се гарантира това, следва да бъдат уточнени критериите за прилагане на оценката на обществен интерес по отношение на проблемната институция или субект. По-специално е необходимо да се поясни, че в

зависимост от конкретните обстоятелства определени функции на институцията или субекта могат да се считат за критични, дори ако тяхното прекратяване би оказало въздействие върху финансовата стабилност или критичните услуги само на регионално равнище.

- (10) Оценката дали реструктурирането на дадена институция или субект е в обществен интерес следва да отразява съображението, че вложителите са по-добре защитени при по-ефективното използване на средствата по схемата за гарантиране на депозитите („СГД“) и свеждането до минимум на загубите за тези средства. Поради това при оценката на обществения интерес следва да се счита, че целта на реструктурирането за защита на вложителите е по-добре постигната при реструктуриране, ако изборът на производство по несъстоятелност би довел до повече разходи за СГД.
- (11) Оценката на това дали реструктурирането на дадена институция или субект е в обществен интерес следва също така да отразява, доколкото е възможно, разликата между, от една страна, финансирането, предоставено чрез финансирани от сектора защитни механизми (механизми за финансиране на реструктурирането или СГД), и от друга страна, финансирането, предоставено от държавите членки от парите на данъкоплатците. Предоставянето на финансиране от държавите членки съдържа по-висок морален риск и насърчава по-слабо пазарната дисциплина. Поради това, когато оценяват целта за свеждане до минимум на зависимостта от извънредна публична финансова подкрепа, органите за реструктуриране следва да предпочитат финансиране чрез механизмите за финансиране на реструктурирането или чрез СГД пред финансиране чрез равни по размер ресурси от бюджета на държавите членки.
- (12) За да се гарантира, че целите на реструктурирането се постигат по най-ефективния начин, резултатът от оценката на обществения интерес следва да бъде отрицателен само когато ликвидацията на проблемната институция или субект чрез обичайно производство по несъстоятелност би постигнала целите на реструктурирането по-ефективно, а не само в същата степен като реструктурирането.
- (13) Когато проблемните институции или субекти не бъдат поставени в режим на реструктуриране, те следва да бъдат ликвидирани в съответствие с предвидените в националното право процедури. Тези процедури могат да се различават значително в отделните държави членки. Целесъобразно е да се позволи достатъчна гъвкавост за използване на съществуващите национални процедури, но все пак някои аспекти следва да бъдат изяснени, за да се гарантира, че съответните институции или субекти напускат пазара.
- (14) Следва да се гарантира, че съответният национален административен или съдебен орган започва бързо процедурата съгласно националното право, когато за институции или субекти, които не са в режим на реструктуриране, се приема, че са проблемни или че има вероятност да станат проблемни. Когато националното право предвижда доброволна ликвидация на институцията или субекта въз основа на решение на акционерите, тази възможност следва да остане на разположение. Следва обаче да се гарантира, че съответният национален административен или съдебен орган предприема необходимите действия при липса на бързи действия от страна на акционерите.

- (15) Следва също така да се предвиди, че крайният резултат от тези процедури е напускането на проблемната институция или субект на пазара или прекратяването на банковите им дейности. В зависимост от националното право тази цел може да бъде постигната по различни начини, което може да включва продажбата на институцията или субекта или на части от тях, продажбата на дадени активи или пасиви, постепенното прекратяване на дейността или прекратяването на банковите им дейности, включително плащания и приемане на депозити, с оглед на постепенната продажба на активите им с цел изплащане на задълженията към съответните кредитори. За да се подобри обаче предвидимостта на процедурите, тези резултати следва да бъдат постигнати в разумен срок.
- (16) Компетентните органи следва да бъдат оправомощени да отнемат лиценза на институция или субект единствено въз основа на факта, че институцията или субектът са проблемни или има вероятност да станат проблемни и че не са поставени в режим на реструктуриране. Компетентните органи следва да могат да отнемат лиценза във връзка с целта за ликвидация на институцията или субекта в съответствие с националното право, особено в случаите, когато наличните съгласно националното право процедури не могат да бъдат започнати в момента, в който се установи, че институцията или субектът са проблемни или има вероятност да станат проблемни, включително в случаите, когато институцията или субектът все още не са изпаднали в неплатежоспособност според счетоводния си баланс. С оглед допълнителното подсигуряване на целта за ликвидация на институцията или субекта, държавите членки следва да предвидят отнемането на лиценза от компетентния орган да попада сред възможните условия за започване на поне една от процедурите, предвидени в националното право и приложими за институции или субекти, които са проблемни или има вероятност да станат проблемни, но не са в режим на реструктуриране.
- (17) С оглед на опита, придобит при прилагането на Директива 2014/59/ЕС, Регламент (ЕС) № 806/2014 и Директива № 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета³¹, е необходимо да се уточнят допълнително условията, при които може по изключение да се предоставят превантивни предпазни мерки, които се приемат за извънредна публична финансова подкрепа. За да се сведе до минимум нарушаването на конкуренцията, произтичащо от различията в естеството на СГД в Съюза, намесата на СГД в контекста на превантивните мерки в съответствие с Директива 2014/49/ЕС, които се приемат за извънредна публична финансова подкрепа, следва по изключение да бъде разрешена, когато институцията или субектът бенефициер не отговарят на никое от условията, за да се счита, че са проблемни или има вероятност да станат проблемни. Предпазните мерки следва да се предприемат на достатъчно ранен етап. За целите на превантивната рекапитализация Европейската централна банка (ЕЦБ) понастоящем основава преценката си за платежоспособността на дадена институция или субект на прогнозна оценка за следващите 12 месеца дали институцията или субектът може да спазва капиталовите изисквания, предвидени

³¹ Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 149).

в Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета³² или в Регламент (ЕС) 2019/2033 на Европейския парламент и на Съвета³³, и допълнителното капиталово изискване, предвидено в Директива 2013/36/ЕС или Директива (ЕС) 2019/2034. Тази практика следва да бъде установена в Директива 2014/59/ЕС. Освен това мерките за управление на обезценените активи, като дружества за управление на активи или схеми за гарантиране на активи, могат да се окажат ефективни и ефикасни за справяне с причините за евентуални финансови затруднения, пред които са изправени институциите и субектите, и за предотвратяване на неизпълнението на задълженията им, и следователно биха могли да представляват подходящи предпазни мерки. Поради това следва да се уточни, че тези предпазни мерки могат да бъдат под формата на мерки за управление на обезценени активи.

- (18) За да се съхрани пазарната дисциплина, да се защитят публичните средства и да се избегне нарушаването на конкуренцията, предпазните мерки следва да останат изключение и да се прилагат само за справяне със сериозни смущения на пазара или за запазване на финансовата стабилност. Освен това не следва да се използват предпазни мерки по отношение на понесените или вероятните загуби. Най-надеждният инструмент за установяването на понесени или вероятни загуби е преглед на качеството на активите от страна на ЕЦБ, Европейския надзорен орган (Европейския банков орган/ЕБО), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета³⁴, или от националните компетентни органи. Компетентните органи следва да използват този преглед, за да установят понесените или вероятните загуби, когато прегледът може да бъде извършен в разумен срок. Ако това не е възможно, компетентните органи следва да установят понесените или вероятните загуби по възможно най-надеждния начин при преобладаващите обстоятелства, когато е целесъобразно въз основа на проверки на място.
- (19) Целта на превантивната рекапитализация е да подпомогне тези жизнеспособни институции и субекти, за които е установено, че е вероятно да срещнат временни затруднения в близко бъдеще, и да предотврати по-нататъшно влошаване на тяхното положение. За да се избегне отпускането на публични субсидии на предприятия, които към момента на предоставяне на подпомагането са вече нерентабилни, предпазните мерки, предоставени под формата на придобиване на инструменти на собствения капитал или на други капиталови инструменти или управление на обезценените активи, не следва да надвишават сумата, необходима за покриване на недостига на капитал, установен при неблагоприятния сценарий на стрес тест или сходна проверка. За да се гарантира, че публичното финансиране в крайна сметка е преустановено, тези

³² Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

³³ Регламент (ЕС) 2019/2033 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно пруденциалните изисквания за инвестиционните посредници и за изменение на регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 575/2013, (ЕС) № 600/2014 и (ЕС) № 806/2014 (ОВ L 314, 5.12.2019 г., стр. 1).

³⁴ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

предпазни мерки следва също да бъдат ограничени във времето и да съдържат ясен график за тяхното прекратяване (стратегия за действие на мерките). Безсрочните инструменти, включително базовият собствен капитал от първи ред, следва да се използват само при изключителни обстоятелства и съгласно определени количествени ограничения, тъй като поради естеството си те трудно могат да бъдат временни.

- (20) Предпазните мерки следва да бъдат ограничени до размера, необходим на институцията или субекта, за да поддържа платежоспособността си в случай на неблагоприятен сценарий, определен чрез стрес тест или сходна проверка. При предпазни мерки под формата на мерки за управление на обезценени активи приемащата институция или субект следва да може да използва тази сума за покриване на загуби по прехвърлените активи или в комбинация с придобиване на капиталови инструменти, при условие че не се надвишава общият размер на установения недостиг. Необходимо е също така да се гарантира, че такива предпазни мерки под формата на мерки за управление на обезценени активи са съгласувани със съществуващите правила за държавна помощ и най-добрите практики, че те водят до възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията или субекта, че държавната помощ е ограничена до необходимия минимум и че не се нарушава конкуренцията. Поради тези причини съответните органи следва при предпазни мерки под формата на мерки за управление на обезценени активи да вземат предвид специфичните насоки, включително подробния план за ДУА³⁵ и Съобщението относно справянето с необслужваните кредити³⁶. Тези предпазни мерки под формата на мерки за управление на обезценени активи следва винаги да бъдат подчинени на първостепенното условие да са с временен характер. При публичните гаранции, предоставени за определен период във връзка с обезценените активи на съответната институция или субект, се очаква да бъде по-добре спазено условието за временен характер, отколкото при прехвърлянето на такива активи към публично подкрепян субект. За да се гарантира напускането на пазара от страна на институции и субекти, които въпреки получената подкрепа са нежизнеспособни, е необходимо да се предвиди, че неспазването от страна на съответната институция или субект на условията на мерките за подкрепа, определени към момента на предоставянето на тези мерки, води до това за съответната институция или субект да се приеме, че са проблемни или има вероятност да станат проблемни.
- (21) За да бъдат обхванати същественият нарушения на пруденциалните изисквания, е необходимо да се уточнят допълнително условията за определяне дали холдингите са проблемни или има вероятност да станат проблемни. Нарушението на тези изисквания от страна на холдинг следва да се счита за съществено, когато по своя вид и обхват то е сравнимо с нарушение, което, ако е извършено от кредитна институция, би обосновало отнемането на нейния лиценз от компетентния орган в съответствие с член 18 от Директива 2013/36/ЕС.
- (22) Съгласно националното си законодателство държавите членки могат да имат правомощия да спират изпълнението на задълженията за плащане или изпълнение, в т.ч. по отговарящи на условията депозити. Когато спирането на

³⁵ COM(2018) 133 final.

³⁶ COM(2020) 822 final.

изпълнението на задълженията за плащане или изпълнение не е пряко свързано с финансовото състояние на кредитната институция, депозитите не могат да бъдат неналични за целите на Директива 2014/49/ЕС. Следователно е възможно вложителите да не могат да получат достъп до депозитите си за продължителен период от време. За да се поддържат доверието на вложителите в банковия сектор, както и финансовата стабилност, ако депозитите на вложителите се окажат блокирани поради спиране на плащанията, което не е във връзка с изплащането на тези депозити, държавите членки следва да осигурят на вложителите достъп до подходяща дневна сума от техните депозити, която да покрива по-специално необходимите за издръжката им разходи. Тази процедура следва да се прилага само в извънредни случаи и държавите членки следва да предвидят за вложителите достъп до подходящи дневни суми.

- (23) За да се повиши правната сигурност и с оглед на потенциалната значимост на задълженията, които могат да възникнат от бъдещи непредвидими събития, включително изхода от съдебни спорове, водени към момента на реструктурирането, е необходимо да се определи съответното третиране на тези задължения за целите на прилагането на инструмента за споделяне на загуби. В това отношение ръководни следва да бъдат принципите, предвидени в счетоводните правила, и по-специално тези, установени в приетия с Регламент (ЕО) № 1126/2008 на Комисията³⁷ Международен счетоводен стандарт 37. Въз основа на тях органите за реструктуриране следва да правят разграничение между провизии и условни пасиви. Провизиите са пасиви, които са свързани с вероятен изходящ поток от средства и които могат да бъдат надеждно оценени. Условните пасиви не се признават като счетоводни пасиви, тъй като се отнасят до задължение, което не може да се счита за вероятно към момента на оценката или не може да бъде надеждно оценено.
- (24) Тъй като представляват счетоводни пасиви, следва да се уточни, че такива провизии следва да се третират по същия начин като другите пасиви. Такива провизии следва да могат да участват в споделяне на загубите, освен ако не отговарят на един от специфичните критерии за изключване от обхвата на инструмента за споделяне на загуби. Като се има предвид потенциалното значение на тези провизии при реструктурирането и за да се гарантира сигурност при прилагането на инструмента за споделяне на загуби, следва да се уточни, че провизиите са част от задълженията, които споделят загуби, и следователно за тях се прилага инструментът за споделяне на загуби. Следва също така да се гарантира, че след прилагането на инструмента за споделяне на загуби тези пасиви и всички задължения или вземания, възникнали във връзка с тях, се третират като погасени за всякакви цели. Това се отнася най-вече за пасивите и задълженията, произтичащи от съдебни искове срещу институцията в режим на реструктуриране.
- (25) Съгласно счетоводните принципи условните пасиви не могат да бъдат признати като пасиви и поради това не следва да участват в споделяне на загубите. Необходимо е обаче възникналият условен пасив в резултат на събитие, което е

³⁷ Регламент (ЕО) № 1126/2008 на Комисията от 3 ноември 2008 г. за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 320, 29.11.2008 г., стр. 1).

малко вероятно или не може да бъде надеждно оценено към момента на реструктурирането, да не нарушава ефективността на стратегията за реструктуриране и по-специално – на инструмента за споделяне на загуби. За тази цел оценителят следва, като част от оценката за целите на реструктурирането, да установи условните пасиви, които са включени в счетоводния баланс на институцията в режим на реструктуриране, и доколкото му е възможно да определи количествено потенциалната стойност на тези пасиви. За да се съхрани достатъчно дълго и на необходимото равнище доверието на пазара към институцията или субекта след процеса на реструктуриране, оценителят следва да вземе предвид тази потенциална стойност, когато определя сумата, с която задълженията, които споделят загуби, трябва да бъдат обезценени или преобразувани, за да се възстановят капиталовите отношения на институцията в режим на реструктуриране. По-специално органът за реструктуриране следва да прилага правомощията си за преобразуване на задълженията, които споделят загуби, доколкото това е необходимо, така че рекапитализацията на институцията в режим на реструктуриране да е достатъчна за покриване на потенциалните загуби, които могат да бъдат причинени от пасив, който може да възникне в резултат на малко вероятно събитие. Когато оценява сумата, която трябва да бъде обезценена или преобразувана, органът за реструктуриране следва внимателно да проучи въздействието на потенциалната загуба върху институцията в режим на реструктуриране въз основа на редица фактори, включително вероятността от настъпване на събитието, срока за настъпването му и размера на условния пасив.

- (26) При определени обстоятелства, след финансовото участие на механизма за финансиране на реструктурирането в размер до най-много 5 % от общите пасиви, в т.ч. собствен капитал, на институцията или субекта, органите за реструктуриране могат да използват други източници на финансиране за допълнителна подкрепа на действията си по реструктуриране. Следва да се уточни по-ясно при какви обстоятелства механизмът за финансиране на реструктурирането може да предостави допълнителна подкрепа, когато всички задължения с по-нисък ред от депозитите, които не са били — задължително или по преценка — изключени от споделянето на загуби, са били напълно обезценени или преобразувани.
- (27) С Регламент (ЕС) 2019/876 на Европейския парламент и на Съвета³⁸, Регламент (ЕС) 2019/877 на Европейския парламент и на Съвета³⁹ и Директива (ЕС) 2019/879 на Европейския парламент и на Съвета⁴⁰ в Съюза бяха въведени

³⁸ Регламент (ЕС) 2019/876 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на отношението на ливъридж, отношението на нетното стабилно финансиране, капиталовите изисквания и изискванията за приемливи задължения, кредитния риск от контрагента, пазарния риск, експозициите към централни контрагенти, експозициите към предприятия за колективно инвестиране, големите експозиции, изискванията за отчетност и оповестяване и на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 150, 7.6.2019 г., стр. 1).

³⁹ Регламент (ЕС) 2019/877 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 806/2014 по отношение на капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на кредитните институции и инвестиционните посредници (ОВ L 150, 7.6.2019 г., стр. 226).

⁴⁰ Директива (ЕС) 2019/879 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за изменение на Директива 2014/59/ЕС по отношение на капацитета за поемане на загуби и рекапитализация

международните договорености по общия капацитет за поемане на загуби (ОКПЗ), публикувани от Съвета за финансова стабилност на 9 ноември 2015 г. („стандарта за ОКПЗ“), за глобалните системно значими банки, посочени в правото на Съюза като глобални системно значими институции (Г-СЗИ). С Регламент (ЕС) 2019/877 и Директива (ЕС) 2019/879 също така беше изменено МИПЗ, предвидено в Директива 2014/59/ЕС и в Регламент (ЕС) № 806/2014. Необходимо е разпоредбите на Директива 2014/59/ЕС относно МИПЗ да се приведат в съответствие с прилагането на стандарта за ОКПЗ за Г-СЗИ по отношение на някои задължения, които биха могли да се използват за покриване на частта от МИПЗ, която следва да бъде покрита със собствен капитал и други подчинени задължения. По-специално задълженията, които са от еднакъв ред с някои изключени задължения, следва да бъдат включени в собствения капитал и подчинените приемливи инструменти на субектите за реструктуриране, когато размерът на тези изключени задължения в счетоводния баланс на субекта за реструктуриране не надвишава 5 % от размера на собствения капитал и приемливите задължения на субекта за реструктуриране и от това включване не произтичат рискове, свързани с принципа за справедливо третиране на кредиторите.

- (28) Правилата за определяне на МИПЗ се отнасят предимно до определянето на подходящото равнище на МИПЗ, като се приема, че инструментът за споделяне на загуби е предпочитаната стратегия за реструктуриране. Директива 2014/59/ЕС обаче позволява на органите за реструктуриране да използват други инструменти за реструктуриране, а именно тези, при които стопанската дейност на институцията в режим на реструктуриране се прехвърля към частен купувач или към мостова институция. Поради това следва да се уточни, че ако в плана за реструктуриране се предвижда използването на инструмента за продажба на стопанска дейност или на инструмента за мостова институция и напускането на пазара от страна на субекта за реструктуриране, органите за реструктуриране следва да определят равнището на МИПЗ за съответния субект за реструктуриране въз основа на особеностите на тези инструменти за реструктуриране и на свързаните с тях различни нужди от поемане на загуби и рекапитализация.
- (29) Равнището на МИПЗ за субектите за реструктуриране е сборът от размера на очакваните загуби при реструктурирането и размера на рекапитализацията, които дават възможност на субекта за реструктуриране да продължи да изпълнява условията за лицензирането си и да извършва дейностите си в продължение на подходящ срок. Някои предпочитани стратегии за реструктуриране включват прехвърлянето на приемател на активи, права и задължения и напускане на пазара, по-специално инструмента за продажба на стопанска дейност. В тези случаи целите, преследвани с компонента за рекапитализация, може да не са толкова важни, тъй като от органа за реструктуриране няма да се изисква да гарантира, че субектът за реструктуриране ще започне отново да спазва капиталовите си изисквания след действието по реструктуриране. Загубите в такива случаи се очаква все пак да надвишат капиталовите изисквания на субекта за реструктуриране. Поради

на кредитните институции и инвестиционните посредници и на Директива 98/26/ЕО (ОВ L 150, 7.6.2019 г., стр. 296).

това е целесъобразно да се предвиди равнището на МИПЗ на тези субекти за преструктуриране да продължи да включва рекапитализация, чийто размер е съобразен със стратегията за преструктуриране.

- (30) Когато в стратегията за преструктуриране се предвижда използването на инструменти за преструктуриране, различни от споделяне на загуби, нуждите от рекапитализация на съответния субект обикновено ще бъдат по-малки след преструктурирането, отколкото в случай на открита банкова рекапитализация чрез вътрешни източници. В такъв случай при калибрирането на МИПЗ този аспект следва да бъде взет предвид при оценката на изискването за рекапитализация. Поради това, когато коригират равнището на МИПЗ за субектите за преструктуриране, чийто план за преструктуриране предвижда инструмента за продажба на стопанска дейност или инструмента за мостова институция и напускането на пазара, органите за преструктуриране следва да вземат предвид характеристиките на тези инструменти, включително очаквания обхват на прехвърлянето към частния купувач или към мостовата институция, видовете инструменти, които ще бъдат прехвърлени, очакваната стойност и възможностите за пазарна реализация на тези инструменти и структурата на предпочитаната стратегия за преструктуриране, включително допълнителното използване на инструмента за обособяване на активи. Тъй като органът за преструктуриране решава за всеки отделен случай дали да се използват средства от СГД за преструктуриране и тъй като подобно евентуално решение не може да влияе на калибрирането, при калибрирането на равнището на МИПЗ органите за преструктуриране не следва да вземат предвид потенциалното финансово участие на СГД в преструктурирането.
- (31) За институциите и субектите, които ще бъдат обект на стратегии за прехвърляне както при преструктурирането, така и извън него, трябва да се предвидят еднакви стимули за формирането на достатъчно по размер МИПЗ. Поради това, при определянето на равнището на МИПЗ за институциите или субектите, за които могат да бъдат приложени мерки в рамките на националното производство по несъстоятелност съгласно член 11, параграф 5 от Директива 2014/49/ЕС, следва да се прилагат същите правила както при определянето на МИПЗ за субектите за преструктуриране, чиято предпочитана стратегия за преструктуриране предвижда продажба на стопанска дейност или прехвърляне на мостова институция, водещи до напускане на пазара.
- (32) Нормативната уредба на преструктурирането и нормативната уредба относно пазарната злоупотреба са свързани помежду си. По-специално, действията, предприети при подготовката за преструктуриране, могат да бъдат считани за вътрешна информация съгласно Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета⁴¹, като преждевременното им оповестяване може да нанесе ущърб на процеса на преструктуриране. Институциите в режим на преструктуриране могат да предприемат стъпки за справяне с този проблем, като поискат забавяне на оповестяването на вътрешна информация съгласно член 17, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 596/2014. Възможно е обаче подходящите

⁴¹ Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 1).

съображения за отправяне по собствена инициатива на такова искане да не са винаги налице в момента на подготовката за реструктуриране. За да се избегнат подобни ситуации, органите за реструктуриране следва да разполагат с правомощието пряко да поискат от името на институция в режим на реструктуриране забавяне на оповестяването на вътрешна информация съгласно член 17, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 596/2014.

- (33) За улесняване планирането на реструктурирането, оценката на възможността за реструктуриране и упражняването на правомощието за преодоляване или отстраняване на пречките пред възможността за реструктуриране, както и за да се насърчи обменът на информация, органът за реструктуриране на институция със значими клонове в други държави членки следва да създаде и председателства колегия за реструктуриране.
- (34) След първоначалния период на натрупване, посочен в член 102, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС, наличните финансови средства на механизмите за финансиране на реструктурирането може леко да спаднат под целевото равнище, по-специално в резултат на увеличение на гарантираните депозити. Следователно предварителните вноски, които могат при тези обстоятелства да бъдат поискани, вероятно ще бъдат в малък размер. Ето защо в някои години е възможно размерът на тези предварителни вноски да не е съизмерим с разходите за тяхното събиране. Поради това органите за реструктуриране следва да могат да отложат събирането на предварителните вноски за 1 или повече години, докато сумата, която трябва да бъде събрана, достигне сума, която съответства на разходите по събирането, при условие че това отлагане не засяга съществено капацитета на органите за реструктуриране да използват механизми за финансиране на реструктурирането.
- (35) Един от компонентите на наличните финансови средства на механизмите за финансиране на реструктурирането са неотменимите ангажименти за плащане. Поради това е необходимо да се уточнят обстоятелствата, при които тези ангажименти за плащане могат да бъдат изискани, както и приложимата процедура при прекратяване на ангажиментите, в случай че дадена институция или субект вече не са задължени да плащат вноски в механизъм за финансиране на реструктурирането. Освен това, за да се осигури по-голяма прозрачност и сигурност по отношение на дела на неотменимите ангажименти за плащане в общия размер на предварителните вноски, които трябва да бъдат набрани, органите за реструктуриране следва да определят този дял на годишна основа при спазване на приложимите ограничения.
- (36) Понастоящем максималният годишен размер на извънредните последващи вноски в механизмите за финансиране на реструктурирането, които могат да бъдат поискани, е ограничен до три пъти размера на предварителните вноски. След първоначалния период на натрупване, посочен в член 102, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС, и при условие че не се използват механизмите за финансиране на реструктурирането, тези предварителни вноски ще зависят само от промените в равнището на гарантираните депозити и поради това е вероятно да намалят. Определянето на максималния размер на извънредните последващи вноски въз основа на предварителните вноски би могло да доведе до драстично ограничаване на възможността механизмите за финансиране на реструктурирането да набират последващи вноски, като по този начин се

намалява способността им за действие. За да се избегне това, следва да се определи различно ограничение, а максималният размер на извънредните последващи вноски, които могат да бъдат поискани, следва да бъде определен на три пъти една осма от целевото равнище на съответния механизъм за финансиране на реструктурирането.

- (37) С Директива 2014/59/ЕС частично бе хармонизиран редът на вземанията по депозити съгласно националното законодателство, уреждащо производствата по несъстоятелност. В нея бе предвидено тристепенен подход при подреждането на депозитите, при което гарантираните депозити са с най-висок ред, следвани от отговарящите на условията депозити на физическите лица и на микро-, малките и средните предприятия над гарантирания размер. За останалите депозити, т.е. надвишаващите гарантирания размер депозити на големите предприятия и депозитите, които не отговарят на условията за изплащане от СГД, бе предвидено да са с по-нисък ред, без този ред да се хармонизира допълнително. Накрая, за вземанията на СГД бе определен същият по-висок ред като този на гарантираните депозити. Това обаче не се оказа оптималното решение за защита на вложителите. Частичната хармонизация доведе до различно третиране на останалите вложители в отделните държави членки, по-специално тъй като все по-голям брой държави членки решиха да предоставят правно предимство и на останалите депозити. Тези различия също така затрудниха определянето, в оценките за реструктуриране, на съпоставителния сценарий при несъстоятелност на трансграничните групи. Освен това липсата на принципно предимство на вложителите и тристепенният подход при подреждане на вземанията на вложителите можеха да създадат проблеми по отношение на спазването на принципа за справедливо третиране на кредиторите, особено когато депозитите, чийто ред на удовлетворяване не е хармонизиран с Директива 2014/59/ЕС, се нареждат заедно с първостепенните вземания. Накрая, преимущественото удовлетворяване на вземанията на СГД попречи наличните средства за финансиране на тези схеми да бъдат използвани по по-ефикасен и ефективен начин при интервенции, различни от изплащането на гарантирани депозити при несъстоятелност, а именно в рамките на реструктуриране, за алтернативни мерки при несъстоятелност или за превантивни мерки. Защитата на гарантираните депозити не е обвързана с реда на удовлетворяване на вземанията на СГД, а се осигурява чрез задължителните изключения от механизма за споделяне на загуби при реструктуриране и бързото изплащане от СГД, когато депозитите не са налични. Поради това редът на депозитите в настоящата йерархия на вземанията следва да бъде изменен.
- (38) Поредността на всички депозити следва да бъде напълно хармонизирана чрез въвеждане на принципно предимство на вложителите с едностепенен подход, при който всички депозити се подреждат пред обикновените необезпечени вземания, без да се прави разграничение между различните видове депозити. Същевременно използването на схемите за гарантиране на депозитите при реструктуриране, несъстоятелност и превантивни мерки следва винаги да е обвързано със спазването на съответните условия, по-специално на т.нар. „определяне на разходоефективността“.
- (39) Общото предимство на вложителите ще допринесе за укрепване на доверието на вложителите и за по-нататъшно предотвратяване на риска от масово изтегляне на средства от банките. Засилената защита на вложителите съответства и на

централната роля на депозитите в реалната икономика, тъй като те са основният инструмент за спестяване и разплащане, както и в банковата дейност, където депозитите представляват важен източник на финансиране и са основен фактор за доверието в банковата система, който е особено важен при напрежение на пазара. Освен това с принципното предимство на вложителите се подобрява възможността за реструктуриране на институциите и субектите, като се подобрява способността им да спазват изискванията за достъп до механизмите за финансиране на реструктурирането и се намалява размерът на финансирането, което се изисква от тези механизми, поради по-ниския риск от нарушаване на принципа за справедливо третиране на кредиторите при споделянето на загубите по обикновените необезпечени дългове. По-специално, изваждането на депозитите от категорията на обикновените необезпечени вземания би увеличило възможността за споделяне на загубите по оставащите обикновени необезпечени вземания, като сведе до минимум риска от нарушаване на принципа за справедливо третиране на кредиторите. Като намалява вероятността депозитите да бъдат обезценени или преобразувани с оглед получаване на достъп до механизмите за финансиране на реструктурирането, принципното предимство на вложителите би допринесло за подобряване на ефективността и надеждността на инструмента за споделяне на загуби и би довело до повишаване на прозрачността и правната сигурност на нормативната уредба на реструктурирането. Принципното предимство на вложителите също така би повишило доверието в стратегиите за прехвърляне при реструктуриране, тъй като би позволило включването на всички задължения по договорите за депозити в обхвата на задълженията, които ще бъдат прехвърлени на частен купувач или на мостова институция, което ще се отрази благоприятно на отношенията с клиента и франчайзинговата стойност на институцията в режим на реструктуриране. И накрая, пълното хармонизиране на реда на удовлетворяване на вземанията на вложителите при несъстоятелност би подобрило трансграничната конкуренция и равнопоставеността.

- (40) Едностепенният подход за преимуществено третиране на депозитите съгласно националното законодателство, уреждащо обичайното производство по несъстоятелност, допринася за по-ефикасната и по-евтина защита на всички депозити. По отношение на гарантираните депозити този подход улеснява финансирането от СГД на други — различни от изплащането на гарантирани депозити — мерки, които може да бъдат по-ефективни и с по-малко отрицателни последици по отношение на защитата на достъпа до депозитните средства, тъй като не се прекъсва достъпът до банковите сметки и платежни услуги. Този подход улеснява защитата на негарантираните депозити, когато това е необходимо за запазване на финансовата стабилност и доверието на вложителите. И накрая, като въвежда гъвкавост при използването на тези потенциално по-евтини механизми за защита на вложителите, този подход свежда до минимум нуждите от незабавни плащания на СГД, като по този начин се гарантира запазване на повече от наличните им средства за финансиране в случай на други кризи и се намалява тежестта за банковия сектор, от който се изисква да попълва тези средства.
- (41) Промените по отношение на преимущественото третиране на депозитите, по-специално премахването на предимството на гарантираните депозити и на вземанията на СГД спрямо всички други депозити, няма да окажат отрицателно въздействие върху защитата, предоставена на гарантираните депозити в случай

на несъстоятелността, тъй като тази защита ще продължи да бъде подсигурирана от задължителното изключване на гарантираните депозити от поемане на загуби в случай на реструктуриране, а в краен случай и чрез изплащането на неналичните депозити от СГД.

- (42) Механизмите за финансиране на реструктурирането могат да се използват за подпомагане на прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност или на инструмента за мостова институция, при което набор от активи, права и задължения на институцията в режим на реструктуриране се прехвърлят на приемател. В този случай механизмът за финансиране на реструктурирането може да има вземане срещу остатъчната част от институцията или субекта при последващата им ликвидация по обичайно производство по несъстоятелност. Това може да се случи, когато механизмът за финансиране на реструктурирането се използва във връзка със загуби, които кредиторите иначе биха понесли, включително под формата на гаранции за активи и пасиви или покритие на разликата между прехвърлените активи и пасиви. За да се гарантира, че акционерите и кредиторите на остатъчната част от институцията или субекта покриват ефективно загубите на институцията в режим на реструктуриране и повишават вероятността за погасяване при несъстоятелност на задълженията към защитния механизъм по конкретното реструктуриране, тези вземания на механизма за финансиране на реструктурирането срещу остатъчната част от институцията или субекта, както и вземанията, произтичащи от правомерно извършени разумни разходи, следва да са с по-висок ред от вземанията по депозити и тези на СГД. Тъй като обезщетенията, изплатени на акционерите и кредиторите от механизмите за финансиране на реструктурирането поради нарушения на принципа за справедливо третиране на кредиторите, имат за цел да компенсират резултатите от действието по реструктуриране, тези компенсации не следва да пораждаат вземания за тези механизми.
- (43) За да се гарантира достатъчна гъвкавост и да се улесни намесата на СГД в подкрепа на използването на инструментите за реструктуриране, когато те водят до напускането на пазара от страна на институцията в режим на реструктуриране и когато е необходимо да се предотврати поемането на загуби от вложителите, следва да се уточнят някои аспекти на използването на СГД при реструктуриране. По-специално е необходимо да се уточни, че СГД може да се използва за сделките по прехвърляне, които включват депозити, в т.ч. отговарящи на условията депозити над гарантирания от СГД размер, както и — в определени случаи и при ясни критерии — депозити, които не подлежат на изплащане от СГД. С финансовото участие на СГД следва да се цели покриване на разликата между стойността на прехвърлените депозити и стойността на активите, прехвърлени на купувач или мостова институция. СГД следва също да може да участва в евентуалното финансиране, което купувачът може да изисква като част от сделката, за да се гарантира запазването на неговата капиталова позиция и спазването на неговите капиталови изисквания. Подкрепата на СГД за действие по реструктуриране следва да бъде чрез парични средства или под друга форма, като например гаранции или споразумения за споделяне на загуби, които могат да сведат до минимум въздействието на подкрепата върху наличните финансови средства на СГД, като същевременно позволяват финансовото участие на СГД да изпълнява поставените му цели.

- (44) Финансовото участие на СГД при реструктуриране следва да подлежи на известни ограничения. Първо, следва да се гарантира, че всяка загуба, която СГД може да понесе в резултат на намеса в реструктурирането, не надвишава загубата, която СГД би понесла при несъстоятелност, ако изплати дължимите суми на вложителите с гарантирани депозити и встъпи в техните вземания върху активите на институцията. Тази стойност следва да бъде определена въз основа на определяне на разходоефективността в съответствие с критериите и методологията в Директива 2014/49/ЕС. Тези критерии и методология следва да се използват и при определяне на третирането, което СГД би получила, ако институцията е обект на обичайно производство по несъстоятелност, когато се извършва последващата оценка с оглед проверка на спазването на принципа за справедливо третиране на кредиторите и определяне на дължимото на СГД обезщетение. Второ, размерът на финансовото участие на СГД за покриване на разликата между активите и пасивите, които ще бъдат прехвърлени на купувач или на мостова институция, не следва да надвишава разликата между прехвърлените активи и прехвърлените депозити и задължения със същия или по-висок ред при несъстоятелност от тези депозити. Това би гарантирало, че финансовото участие на СГД се използва единствено с цел да се избегне по целесъобразност прехвърлянето на загуби на вложителите, а не за защита на кредиторите, чиито вземания при несъстоятелност са с по-нисък ред от депозитите. Сборът на финансовото участие на СГД за покриване на разликата между активите и пасивите и финансовото участие на СГД в собствения капитал на субекта приемател обаче не следва да надвишава разходите за изплащане на дължимите суми на вложителите с гарантирани депозити, изчислени въз основа на определянето на разходоефективността.
- (45) Следва да се уточни, че в рамките на реструктурирането СГД може да участва в прехвърлянето на задължения, различни от гарантираните депозити, само ако органът за реструктуриране сметне, че депозитите, които не са гарантирани, не могат да бъдат предмет на споделяне на загуби, нито да останат в остатъчната част от институцията в режим на реструктуриране, която ще бъде ликвидирана. По-специално органът за реструктуриране следва да може да не разпределя загуби по тези депозити, когато това е строго необходимо и целесъобразно, за да се запази непрекъснатостта на критичните функции и основните стопански дейности или, когато е необходимо, за да се избегне широко разпространение на проблемите и финансова нестабилност, които биха могли да причинят сериозни смущения в икономиката на Съюза или на държава членка. Същите основания следва да се използват и когато при прехвърлянето към купувач или мостова институция се включват задължения, които споделят загуби, с по-нисък ред от този на депозитите. В този случай прехвърлянето на тези задължения, които споделят загуби, не следва да подлежи на финансова подкрепа от СГД. Когато все пак се налага такава финансова подкрепа, тя следва да бъде предоставена от механизма за финансиране на реструктурирането.
- (46) Като се има предвид възможността за използване на СГД при реструктуриране, е необходимо да се уточни допълнително начинът, по който финансовото участие на СГД може да се отчита при изчисляването на изискванията за достъп до механизмите за финансиране на реструктурирането. Ако сборът на участието на акционерите и кредиторите на институцията в режим на реструктуриране под формата на намаляване, обезценяване или преобразуване на техните задължения и финансовото участие на СГД възлиза най-малко на 8 %

от общите пасиви на институцията, в т.ч. собствен капитал, институцията следва да има достъп до механизма за финансиране на реструктурирането, за да получи допълнителни средства, когато това е необходимо за гарантиране на ефективното реструктуриране съгласно заложените му цели. Когато тези условия са изпълнени, финансовото участие на СГД следва да бъде ограничено до размера, необходим за осигуряване на достъп до механизма за финансиране на реструктурирането. За да се гарантира, че реструктурирането продължава да се финансира предимно от вътрешните ресурси на институцията, и за да се сведат до минимум нарушенията на конкуренцията, възможността за използване на финансовото участие на СГД с оглед осигуряване на достъп до механизми за финансиране на реструктурирането следва да се ползва само от институции, чийто план за реструктуриране или план за реструктуриране на групата не предвижда, че при неплатежоспособност ликвидацията им се извършва по надлежния ред, като се има предвид, че за тези институции МИПЗ е определено от органите за реструктуриране на равнище, което включва както сумата за поемане на загубите, така и сумата на рекапитализацията.

- (47) С оглед на ролята си за по-нататъшното сближаване на практиките на органите ЕБО следва да следи и да докладва относно уредбата и прилагането на оценките на възможността за реструктуриране на институциите и групите, както и относно действията и подготовката на органите за реструктуриране с цел гарантиране на ефективното прилагане на инструментите и правомощията за реструктуриране. В тези доклади ЕБО следва също така да оцени степента на прозрачност на мерките, предприети от органите за реструктуриране по отношение на съответните външни заинтересовани страни, и степента на техния принос за готовността и възможността за реструктуриране на институциите. Освен това ЕБО следва да докладва за приетите от държавите членки мерки за защита на непрофесионалните инвеститори по отношение на дълговите инструменти, които отговарят на условията за МИПЗ съгласно Директива 2014/59/ЕС, като сравнява и оценява потенциалното въздействие върху трансграничните операции. Обхватът на съществуващите регулаторни технически стандарти относно оценката на допълнителните капиталови изисквания и комбинираното изискване за буфер за субектите за реструктуриране следва да бъде разширен, така че да включва субекти, които не са определени като субекти за реструктуриране, когато тези изисквания не са определени на същата основа като МИПЗ. В годишния доклад относно МИПЗ ЕБО следва също така да оцени изпълнението от органите за реструктуриране на политиката във връзка с новите правила за калибриране на МИПЗ при стратегиите за прехвърляне. В контекста на задачите си за осигуряване на съгласуван и координиран режим за управление и преодоляване на кризи в Съюза ЕБО следва да координира и контролира провеждането на симулации на кризисни ситуации. Тези симулации следва да обхващат координацията и сътрудничеството между компетентните органи, органите за реструктуриране и СГД по време на влошаването на финансовото състояние на институциите и субектите, като се извършва цялостно изпитване на прилагането на инструментариума при планирането на възстановяването и реструктурирането, ранната намеса и реструктурирането. При това следва да се отчита по-специално трансграничното измерение във взаимодействието между съответните органи и прилагането на наличните инструменти и правомощия. Когато е уместно, действията за симулация на кризисни ситуации следва да

обхващат и приемането и прилагането на схеми за реструктуриране в рамките на банковия съюз съгласно Регламент (ЕС) № 806/2014.

- (48) Висококачествената оценка на въздействието е от решаващо значение за разработването на надеждни и основани на данни законодателни предложения, а фактите и доказателствата са от ключово значение за вземането на решения по време на законодателната процедура. Поради тази причина органите за реструктуриране, компетентните органи, Единният съвет за реструктуриране, ЕЦБ и другите членове на Европейската система на централните банки, както и ЕБО следва при поискване да предоставят на Комисията, цялата информация, от която тя се нуждае във връзка с разработването на политики, включително изготвянето на оценки на въздействието и подготовката и договарянето на законодателни предложения.
- (49) Поради това Директива 2014/59/ЕС следва да бъде съответно изменена.
- (50) Доколкото целите на настоящата директива, а именно подобряване на ефективността и ефикасността на нормативната уредба на възстановяване и реструктуриране за институциите и субектите, не могат поради рисковете, които различаващите се национални подходи могат да породят за целостта на единния пазар, да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а — чрез изменение на вече установените на равнището на Съюза правила — могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2014/59/ЕС

Директива 2014/59/ЕС се изменя, както следва:

- 1) член 2, параграф 1 се изменя, както следва:
- а) вмъква се следната точка 29а:
- „29а) „алтернативна мярка от страна на частния сектор“ означава всяка подкрепа, която не се приема за извънредна публична финансова подкрепа;“;
- б) точка 35 се заменя със следното:
- „35) „критични функции“ означава дейности, услуги или операции, чието прекъсване може да доведе в една или повече държави членки до срыв в предоставянето на услуги от основно значение за реалната икономика или да наруши финансовата стабилност на национално или регионално

равнище, поради размера, пазарния дял, външната и вътрешната взаимосвързаност, сложността или трансграничните дейности на институцията или групата, от гледна точка по-специално на заменяемостта на тези дейности, услуги или операции;“;

в) точка 71 се заменя със следното:

„71) „задължения, които споделят загуби“ означава задълженията, включително пораждащите счетоводни провизии, и капиталовите инструменти, които не са включени в инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред на институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) и които не са изключени от обхвата на инструмента за споделяне на загуби съгласно член 44, параграф 2;“;

г) вмъкват се следните точки 83г и 83д:

„83г) „Г-СЗИ извън ЕС“ означава Г-СЗИ извън ЕС съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 134 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

83д) „Г-СЗИ субект“ означава Г-СЗИ субект съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 136 от Регламент (ЕС) № 575/2013;“;

д) вмъква се следната точка 93а:

„93а) за целите на членове 108 и 109 „депозит“ означава депозит съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 3 от Директива 2014/49/ЕС;“;

2) в член 5 параграфи 2, 3 и 4 се заменят със следното:

„2. Компетентните органи гарантират, че институциите актуализират своите планове за възстановяване най-малко веднъж годишно или след промяна в своята правна или организационна структура, стопанска дейност или финансово положение, която може да се отрази съществено на плана за възстановяване или да наложи промяна в него. Компетентните органи могат да задължат институциите да актуализират плановете си за възстановяване по-често.

Ако в рамките на 12 месеца след последната годишна актуализация на плана за възстановяване не са настъпили посочените в първа алинея промени, компетентните органи могат по изключение да отменят до следващия 12-месечен период задължението за актуализиране на плана за възстановяване.

3. В плановете за възстановяване не се предвижда достъп до или получаване на някое от следните:

а) извънредна публична финансова подкрепа;

б) спешна помощ за осигуряване на ликвидност, предоставена от централна банка;

- в) помощ за осигуряване на ликвидност, предоставена от централна банка при нестандартизирани условия за обезпечение, матуритет или лихвен процент.

4. Когато е целесъобразно, в планове за възстановяване се включва анализ на това как и кога дадена институция може да кандидатства – при посочените в плана условия – за използването на улеснения от централната банка, които не са изключени от обхвата на плана за възстановяване съгласно параграф 3, и се определят активите, които се очаква да се приемат като обезпечение.“;

- 3) в член 6 параграф 5 се заменя със следното:

„5. Когато компетентният орган прецени, че планът за възстановяване има съществени слабости или са налице съществени пречки за прилагането му, той уведомява институцията или предприятието майка на групата за своята оценка и изисква от нея да представи в рамките на 3 месеца – срок, който с разрешение от органа може да бъде удължен с още 1 месец – преразгледан план, от който става ясно как се отстранени тези слабости или пречки.“;

- 4) в член 8, параграф 2 третата алинея се заменя със следното:

„В съответствие с член 31, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може по искане на компетентен орган да съдейства на компетентните органи за постигането на съвместно решение.“;

- 5) в член 10 се вмъква следният параграф 8а:

„8а. Органите за реструктуриране не приемат планове за реструктуриране на институции, които се ликвидират по приложимото национално право съгласно член 32б или когато се прилага член 37, параграф 6.“;

- 6) член 12 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1 се добавя следната трета алинея:

„Определянето на мерките, които трябва да бъдат предприети по отношение на посочените в първа алинея, буква б) дъщерни предприятия, които не са субекти за реструктуриране, може да се извършва от органите за реструктуриране чрез опростен подход, ако този подход не ограничава възможността за реструктуриране на групата, като се вземат предвид размерът на дъщерното предприятие, неговият рисков профил, отсъствието на критични функции и стратегията за реструктуриране на групата.“;

- б) вмъква се следният параграф 5а:

„5а. Органите за реструктуриране не приемат планове за реструктуриране на субекти, които се ликвидират по приложимото национално право съгласно член 32б или за които се прилага член 37, параграф 6.“;

- 7) в член 13, параграф 4 четвърта алинея се заменя със следното:

„В съответствие с член 31, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може по искане на орган за реструктуриране да съдейства на органите за реструктуриране за постигането на съвместно решение.“;

8) в член 15 се добавя следният параграф 5:

„5. ЕБО следи изготвянето на вътрешните политики за предвидените в настоящия член и в член 16 оценки на възможността за реструктуриране на институциите или групите и тяхното прилагане от органите за реструктуриране. ЕБО докладва на Комисията относно съществуващите практики за оценки на възможността за реструктуриране и евентуалните различия между държавите членки до... [СП: моля, въведете следната дата — 2 години след датата на влизане в сила на настоящата директива], като при нужда следи изпълнението на всяка препоръка, съдържаща се в този доклад.

Посоченият в първата алинея доклад обхваща най-малко следното:

- а) оценка на разработените от органите за реструктуриране методологии за оценка на възможността за реструктуриране, с посочване на областите на евентуални различия между държавите членки;
- б) оценка на изисквания от органите за реструктуриране капацитет за изпитване на стратегията за реструктуриране с цел осигуряване на ефективното ѝ изпълнение;
- в) степента на прозрачност, от гледна точка на съответните заинтересовани страни, на разработените от органите за реструктуриране методологии за оценка на възможността за реструктуриране и на резултатите от оценките.“;

9) в член 16а се добавя следният параграф 7:

„7. Когато комбинираното изискване за буфер не се прилага за даден субект на същото основание, както когато от него се изисква да спазва изискванията, посочени в членове 45в и 45г, органите за реструктуриране прилагат параграфи 1—6 от настоящия член въз основа на оценката на комбинираното изискване за буфер, изчислена в съответствие с Делегиран регламент (ЕС) 2021/1118 на Комисията*. Прилага се член 128, четвърта алинея от Директива 2013/36/ЕС.

Органът за реструктуриране включва оценката на комбинираното изискване за буфер, посочена в първа алинея, в решението за определяне на изискванията, посочени в членове 45в и 45г от настоящата директива. Субектът оповестява публично оценката на комбинираното изискване за буфер заедно с информацията, посочена в член 45и, параграф 3.

* Делегиран регламент (ЕС) 2021/1118 на Комисията от 26 март 2021 г. за допълнение на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти за определяне на методиката, която органите за реструктуриране да използват за оценка на

изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, и на комбинираното изискване за буфер за субектите за реструктуриране на консолидираното равнище на групата за реструктуриране, когато тези изисквания не се прилагат по отношение на групата за реструктуриране съгласно посочената директива (ОВ L 241, 8.7.2021 г., стр. 1.).“;

- 10) в член 17, параграф 4 се добавя следната трета алинея:

„Ако предложените от съответния субект мерки намаляват или отстраняват ефективно пречките пред възможността за реструктуриране, органът за реструктуриране взема решение след консултация с компетентния орган. В това решение се посочва, че предложените мерки намаляват или отстраняват ефективно пречките пред възможността за реструктуриране, и се изисква от субекта да приложи предложените мерки.“;

- 11) член 18 се изменя, както следва:

- а) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Органът за реструктуриране на ниво група съобщава всяка мярка, предложена от предприятието майка от Съюза, на консолидиращия надзорник, на ЕБО, на органите за реструктуриране на дъщерните предприятия и на органите за реструктуриране на държавите, в чиято юрисдикция се намират значими клонове, доколкото тя е необходима на значимия клон. Органът за реструктуриране на ниво група и органите за реструктуриране на дъщерните предприятия, след консултация с компетентните органи и с органите за реструктуриране на държавите, в чиято юрисдикция се намират значимите клонове, правят всичко възможно в рамките на правомощията си да постигнат съвместно решение в колегията за реструктуриране във връзка с набелязването на съществените пречки и, при необходимост, във връзка с оценяването на мерките, предложени от предприятието майка от Съюза, и на мерките, изискани от органите с цел преодоляване или отстраняване на пречките, при което се взема предвид потенциалното въздействие на мерките във всички държави членки, в които групата извършва дейност.“;

- б) параграф 9 се заменя със следното:

„9. При отсъствие на съвместно решение за предприемането на мерки, посочени в член 17, параграф 5, буква ж), з) или к), ЕБО може по искане на орган за реструктуриране в съответствие с параграфи 6, 6а или 7 от настоящия член да съдейства на органите за реструктуриране за постигането на съгласие в съответствие с член 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“;

- 12) членове 27 и 28 се заменят със следното:

„Член 27

Мерки за ранна намеса

1. Държавите членки гарантират, че компетентните органи могат да прилагат мерки за ранна намеса, когато институцията или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) отговаря на някое от следните условия:

- а) институцията или субектът отговаря на условията, посочени в член 102 от Директива 2013/36/ЕС или в член 38 от Директива (ЕС) 2019/2034, или компетентният орган е установил, че правилата, стратегиите, процесите и механизмите, прилагани от институцията или субекта, и собственият капитал и ликвидните активи, държани от тази институция или субект, не осигуряват надеждно управление и покритие на техните рискове, като се прилага някое от следните условия:
 - i) институцията или субектът не са предприели изискваните от компетентния орган корективни действия, включително мерките, посочени в член 104 от Директива 2013/36/ЕС или в член 49 от Директива (ЕС) 2019/2034;
 - ii) компетентният орган счита, че корективните действия, различни от мерките за ранна намеса, са недостатъчни за справяне с проблемите, дължащи се, наред с другото, на бързото и значително влошаване на финансовото състояние на институцията или субекта;
- б) институцията или субектът нарушава или има вероятност да наруши през 12-те месеца след оценката на компетентния орган изискванията, предвидени в дял II от Директива 2014/65/ЕС, в членове 3—7, членове 14—17 или членове 24, 25 и 26 от Регламент (ЕС) № 600/2014 или в членове 45д или 45е от настоящата директива.

Компетентният орган може да определи, че условието, посочено в първа алинея, буква а), подточка ii), е изпълнено, без преди това да е предприел други корективни действия, включително упражняване на правомощията, посочени в член 104 от Директива 2013/36/ЕС или в член 39 от Директива (ЕС) 2019/2034.

1а. За целите на параграф 1 мерките за ранна намеса включват следното:

- а) изискването към ръководния орган на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да извърши някое от следните действия:
 - i) да приложи една или повече от процедурите или мерките, предвидени в плана за възстановяване;
 - ii) да актуализира плана за възстановяване в съответствие с член 5, параграф 2, когато обстоятелствата, довели до ранна намеса, се различават от допусканията, предвидени в първоначалния план за възстановяване, и да приложи една или повече от процедурите или мерките, предвидени в актуализирания план в рамките на конкретен срок;
- б) изискването към ръководния орган на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да свика или – при неизпълнение на това изискване от страна на ръководния орган – възможност за

самостоятелно свикване на събрание на акционерите на институцията или субекта, като и в двата случая се определя дневният ред и се изиска разглеждането на определени решения с цел приемането им от акционерите;

- в) изискването към ръководния орган на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да изготви, когато е приложимо в съответствие с плана за възстановяване, план за договаряне на реструктурирането на дълга с някои или с всички съответни кредитори;
- г) изискването за промяна на правната структура на институцията;
- д) изискването за освобождаване или смяна в съответствие с член 28 на отделни или на всички членове на висшето ръководство или на ръководния орган на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г);
- е) назначаване в съответствие с член 29 на един или повече временни управители на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г).

2. Компетентните органи избират подходящите мерки за ранна намеса въз основа на принципа на пропорционалност с оглед на заложените цели, като наред с останалата съответна информация вземат предвид тежестта на нарушението или вероятното нарушение и бързината на влошаване на финансовото състояние на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г).

3. За всяка от мерките, посочени в параграф 1а, компетентните органи определят срок, който е подходящ за изпълнението на съответната мярка и който позволява на компетентния орган да оцени нейната ефективност.

4. До... [СП: моля, въведете следната дата — 12 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение] ЕБО издава съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 насоки за насърчаване на последователното изпълнение на посочените в параграф 1 от настоящия член предпоставки.

Член 28

Смяна на висшето ръководство или ръководния орган

За целите на член 27, параграф 1а, буква д) държавите членки гарантират, че новото висше ръководство или ръководен орган, или отделните техни членове, се назначават в съответствие с правото на Съюза и националното право и с одобрението или съгласието на компетентния орган.“;

13) член 29 се изменя, както следва:

- а) параграфи 1, 2 и 3 се заменят със следното:

„1. За целите на член 27, параграф 1а, буква е) държавите членки гарантират, че компетентните органи могат, по целесъобразност с оглед

на обстоятелствата, да назначат временен управител, който да извършва някои от следните действия:

- а) да замести временно ръководния орган на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г);
- б) да работи временно съвместно с ръководния орган на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г);

Компетентният орган посочва избора си по буква а) или б) към момента на назначаването на временния управител.

За целите на първа алинея, буква б), към момента на назначаването на временния управител компетентният орган определя допълнително ролята, задълженията и правомощията на временния управител, както и всякакви изисквания към ръководния орган на институцията или субекта да се консултира с временния управител или да получава съгласието му, преди да вземе конкретни решения или да предприеме конкретни действия.

Държавите членки задължават компетентния орган да оповестява публично назначаването на временен управител, освен когато временният управител няма правомощия да представлява институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г).

Освен това държавите членки гарантират, че временните управители отговарят на изискванията, предвидени в член 91, параграфи 1, 2 и 8 от Директива 2013/36/ЕС. Оценката на компетентните органи дали временният управител спазва тези изисквания е неразделна част от решението за назначаване на този временен управител.

2. Компетентният орган определя правомощията на временния управител към момента на назначаването му въз основа на принципа на пропорционалност с оглед на обстоятелствата. Тези правомощия могат да включват някои или всички правомощия на ръководния орган на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) съгласно техния устав и националното право, включително правомощията да упражнява някои или всички административни функции на ръководния орган на институцията или субекта. Правомощията на временния управител по отношение на институцията или субекта трябва да съответстват на приложимото дружествено право.

3. Компетентният орган определя ролята и функциите на временния управител към момента на назначаването му. Тези роли и функции могат да включват:

- а) оценяване на финансовото състояние на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г);
- б) управление на дейността или на част от дейността на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), с оглед предпазване или възстановяване на финансовото им състояние;

- в) предприемане на мерки за възстановяване на стабилното и благоразумно управление на дейността на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г);

Компетентният орган определя към момента на назначаването всички ограничения на ролята и функциите на временния управител.“;

- б) в параграф 5 втората алинея се заменя със следното:

„Във всички случаи временният управител може да упражнява правомощието да свиква общо събрание на акционерите на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) и да определя дневния ред на такова събрание само с предварителното съгласие на компетентния орган.“;

- в) параграф 6 се заменя със следното:

„6. По искане на компетентния орган временният управител изготвя доклади за финансовото състояние на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) и за действията, извършени в хода на назначаването му, в съответствие с определен от компетентния орган график и при всички случаи в края на мандата му.“;

- 14) член 30 се изменя, както следва:

- а) заглавието се заменя със следното:

„Координация на мерките за ранна намеса по отношение на групи“;

- б) параграфи 1 — 4 се заменят със следното:

„1. Когато са изпълнени условията за налагане на мерки за ранна намеса съгласно член 27 по отношение на предприятие майка от Съюза, консолидиращият надзорник уведомява ЕБО и се консултира с другите компетентни органи в рамките на надзорната колегия, преди да реши да приложи мярка за ранна намеса.

2. След уведомлението и консултациите, посочени в параграф 1, консолидиращият надзорник решава дали да приложи мерки за ранна намеса по член 27 по отношение на съответното предприятие майка от Съюза, като взема предвид въздействието на тези мерки върху субектите от групата в други държави членки. Консолидиращият надзорник уведомява за своето решение ЕБО и другите компетентни органи в рамките на надзорната колегия.

3. Когато са изпълнени условията за налагане на мерки за ранна намеса по член 27 по отношение на дъщерно предприятие на предприятие майка от Съюза, компетентният орган, отговарящ за надзора на индивидуална основа, който възнамерява да предприеме мерки в съответствие с този член, уведомява за това ЕБО и се консултира с консолидиращия надзорник.

При получаване на уведомлението консолидиращият надзорник може да оцени вероятното въздействие от налагането на мерки за ранна намеса по член 27 по отношение на въпросната институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) върху групата или субектите от групата в други държави членки. Консолидиращият надзорник съобщава на компетентния орган резултатите от тази оценка в рамките на 3 дни.

След това уведомление и консултация компетентният орган решава дали да приложи мярка за ранна намеса. В решението се взема надлежно предвид всяка оценка на консолидиращия надзорник. Компетентният орган уведомява консолидиращия надзорник и другите компетентни органи в рамките на надзорната колегия за своето решение.

4. Когато повече от един компетентен орган възнамерява да приложи мярка за ранна намеса по член 27 по отношение на повече от една институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) в същата група, консолидиращият надзорник и другите съответни компетентни органи преценяват дали не е по-подходящо да се назначи един и същ временен управител за всички съответни субекти или да се координира прилагането на другите мерки за ранна намеса за повече от една институция или субект, за да се улесни намирането на решения за възстановяване на финансовото състояние на съответната институция или субект. Оценката е под формата на съвместно решение на консолидиращия надзорник и другите съответни компетентни органи. Съвместното решение се взема в рамките на 5 дни от датата на уведомлението по параграф 1. Съвместното решение се мотивира и се излага в документ, който консолидиращият надзорник предава на предприятието майка от Съюза.

В съответствие с член 31 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може по искане на компетентен орган да съдейства на компетентните органи за постигането на съгласие.

При отсъствие на съвместно решение в рамките на 5 дни консолидиращият надзорник и компетентните органи на дъщерните предприятия могат да вземат самостоятелни решения за назначаването на временен управител в институциите или субектите по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), за които носят отговорност, и за прилагането на другите мерки за ранна намеса.“;

в) параграф 6 се заменя със следното:

„6. За постигането на съгласие в съответствие с член 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може, по искане на компетентен орган, да съдейства на компетентните органи, които възнамеряват да приложат една или повече от мерките по член 27, параграф 1а, буква а) от настоящата директива по отношение на раздел А, точки 4, 10, 11 и 19 от приложението към настоящата директива, по член 27, параграф 1а, буква в) от настоящата директива или по член 27, параграф 1а, буква г) от настоящата директива.“;

- 15) вмъква се следният член 30а:

„Член 30а

Подготовка за реструктуриране

1. Държавите членки гарантират, че компетентните органи незабавно уведомяват органите за реструктуриране за всяко едно от следните:

- а) всяка от мерките по член 104, параграф 1 от Директива 2013/36/ЕС, чието предприемане те изискват от институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива;
- б) когато надзорната дейност показва, че условията по член 27, параграф 1 от настоящата директива са изпълнени по отношение на институцията или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива, оценката, че тези условия са изпълнени, независимо от мерките за ранна намеса;
- в) прилагането на някоя е от мерките за ранна намеса по член 27.

В сътрудничество с органите за реструктуриране компетентните органи следят отблизо състоянието на институцията или субекта и спазването от тяхна страна на мерките по първа алинея, буква а), чиято цел е да се преодолее влошаването на състоянието на институцията или субекта, и на мерките за ранна намеса по първа алинея, буква в).

2. Компетентните органи уведомяват възможно най-рано органите за реструктуриране, когато считат, че е налице съществен риск едно или повече от обстоятелствата по член 32, параграф 4 да бъде в сила по отношение на институцията или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г). Уведомлението съдържа:

- а) причините за уведомлението;
- б) преглед на мерките, които биха предотвратили неизпълнението на задълженията от страна на институцията или субекта в разумен срок, очакваното им въздействие върху институцията или субекта по отношение на обстоятелствата, посочени в член 32, параграф 4, и очаквания срок за прилагането на тези мерки.

След получаване на уведомлението, посочено в първа алинея, органите за реструктуриране преценяват, в тясно сътрудничество с компетентните органи, какво представлява разумен срок за целите на оценката на условието, посочено в член 32, параграф 1, буква б), като вземат предвид скоростта на влошаване на състоянието на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), необходимостта от ефективно изпълнение на стратегията за реструктуриране и всички други уместни съображения. Органите за реструктуриране съобщават на компетентния орган резултатите от тази оценка възможно най-рано.

След уведомлението, посочено в първа алинея, компетентните органи и органите за реструктуриране наблюдават в тясно сътрудничество състоянието на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), изпълнението на всички съответни мерки в очаквания им срок и всякакви други съществени събития. За тази цел органите за реструктуриране и компетентните органи провеждат редовни срещи, чиято честотата се определя от органите за реструктуриране предвид обстоятелствата по случая. Компетентните органи и органите за реструктуриране си предоставят незабавно всяка съответна информация.

3. Компетентните органи предоставят на органите за реструктуриране цялата поискана от тях информация, необходима за всяко от следните действия:

- а) актуализиране на плана за реструктуриране и подготовка за евентуалното реструктуриране на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г);
- б) извършване на оценката по член 36.

Ако компетентните органи все още не разполагат с тази информация, те сътрудничат с органите за реструктуриране и координират действията си, за да я получат. За тази цел компетентните органи разполагат с правомощието да изискват от институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да им предостави, както и на органите за реструктуриране, тази информация, включително чрез проверки на място.

4. Органите за реструктуриране са оправомощени да предложат на пазара институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) или да организират такова предлагане сред потенциалните купувачи или да изискат от институцията или субекта да направи това с оглед:

- а) подготовка за реструктурирането на тази институция или субект при спазване на условията, предвидени в член 39, параграф 2, и на разпоредбите относно поверителността, предвидени в член 84;
- б) предоставяне на данни за целите на оценяването от органа за реструктуриране на условието по член 32, параграф 1, буква б).

5. За целите на параграф 4 органите за реструктуриране имат правомощието да поискат от институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да създаде цифрова платформа за споделяне на информацията, необходима за предлагането на тази институция или субект, сред потенциалните купувачи или сред ангажираните от органа за реструктуриране консултанти и оценители.

6. Констатацията, че са изпълнени условията по член 27, параграф 1, и предварителното приемане на мерки за ранна намеса не са необходими условия, за да могат органите за реструктуриране да се подготвят за реструктурирането на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) или да упражнят правомощията, посочени в параграфи 4 и 5 от настоящия член.

7. Органите за реструктуриране незабавно информират компетентните органи за всяко действие, предприето съгласно параграфи 4 и 5.

8. Държавите членки гарантират, че компетентните органи и органите за реструктуриране си сътрудничат тясно при:

- а) проучването на посочените в параграф 1, първа алинея, буква а) от настоящия член мерки, чиято цел е да се преодолее влошаването на състоянието на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), както и мерките, посочени в параграф 1, първа алинея, буква в) от настоящия член;
- б) проучването на някои от действията, посочени в параграфи 4 и 5;
- в) изпълнението на действията, посочени в букви а) и б) от настоящата алинея.

Компетентните органи и органите за реструктуриране гарантират, че тези мерки и действия са последователни, координирани и ефективни.“;

16) в член 31, параграф 2, букви в) и г) се заменят със следното:

„в) защита на публичните средства, като се свежда до минимум зависимостта от извънредна публична финансова подкрепа, особено когато се предоставя от бюджета на държава членка;

г) защита на вложителите, като същевременно се сведат до минимум загубите за схемите за гарантиране на депозитите, и защита на инвеститорите по Директива 97/9/ЕО;“;

17) член 32 се изменя, както следва:

а) параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране предприемат спрямо дадена институция действия по реструктуриране, ако след получаване на съобщението по параграф 2 или по собствена инициатива съгласно процедурата по параграф 2 органите за реструктуриране установят, че са изпълнени всички изброени по-долу условия:

- а) институцията е проблемна или има вероятност да стане проблемна;
- б) предвид сроковете, необходимостта от ефективно изпълнение на стратегията за реструктуриране и всички други уместни съображения няма реална вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор, включително мерки от институционални защитни схеми, действия на надзорните органи, мерки за ранна намеса или обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по член 59, параграф 2, предприети по отношение на институцията, да предотвратят в

разумен срок неизпълнението на задължения от страна на институцията;

- в) действието по реструктуриране е в обществен интерес съгласно параграф 5.

2. Държавите членки гарантират, че след като се консултира с органа за реструктуриране, компетентният орган прави оценка на условието, посочено в параграф 1, буква а).

Държавите членки могат да предвидят възможност условието по параграф 1, буква а) да се оценява не само от компетентния орган, а и от органа за реструктуриране, след консултация с компетентния орган, когато съгласно националното право органът за реструктуриране разполага с необходимите средства за такава оценка, по-специално подходящ достъп до съответната информация. В такъв случай държавите членки гарантират, че компетентният орган незабавно предоставя на органа за реструктуриране всяка съответна информация, която последният изисква с оглед извършване на оценката си, преди или след като органът за реструктуриране го е уведомил за намерението си да я извърши.

Органът за реструктуриране оценява условието, посочено в параграф 1, буква б), в тясно сътрудничество с компетентния орган. Компетентният орган незабавно предоставя на органа за реструктуриране всяка съответна информация, която органът за реструктуриране изисква с оглед извършване на оценката си. Компетентният орган може също така да информира органа за реструктуриране, че счита за изпълнено условието, посочено в параграф 1, буква б).“;

- б) параграф 4 се изменя, както следва:

- i) в първа алинея буква г) се заменя със следното:

„г) необходима е извънредна публична финансова подкрепа, освен когато такава подкрепа се предоставя под една от посочените в член 32в форми;

- ii) от втора до пета алинея се заличават;

- в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. За целите на параграф 1, буква в) дадено действие по реструктуриране се приема за действие в обществен интерес, ако това действие по реструктуриране е необходимо за постигането на една или повече от изброените в член 31 цели на реструктурирането и е съобразено с тях, както и ако с ликвидирането на институцията по обичайното производство по несъстоятелност целите на реструктурирането няма да бъдат постигнати по-ефективно.

Държавите членки гарантират, че при извършването на оценката, посочена в първа алинея, органът за реструктуриране, въз основа на

информацията, с която разполага към момента на оценката, разглежда и сравнява цялата извънредна публична финансова подкрепа, която може основателно да се очаква да бъде предоставена на институцията — както в случай на реструктуриране, така и в случай на ликвидация в съответствие с приложимото национално право.“;

18) членове 32а и 32б се заменят със следното:

„Член 32а

Условия за реструктуриране на централен орган и кредитни институции, които са дълготрайно свързани с централен орган

Държавите членки оправомощават органите за реструктуриране да предприемат действие по реструктуриране спрямо централен орган и всички дълготрайно свързани с него кредитни институции, които са част от същата група за реструктуриране, когато централният орган и всички дълготрайно свързани с него кредитни институции или групата за реструктуриране, към която принадлежат, спазват като едно цяло условията, установени в член 32, параграф 1.

Член 32б

Производства по отношение на институции и субекти, които не са обект на действие по реструктуриране

1. Държавите членки оправомощават съответния национален административен или съдебен орган незабавно да започне процедура по надлежна ликвидация в съответствие с приложимото национално право на институцията или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), когато органът за реструктуриране е установил, че институцията или субектът отговаря на условията по член 32, параграф 1, букви а) и б), но не и на условието по член 32, параграф 1, буква в).
2. Държавите членки предвиждат разумен срок за напускането на пазара или прекратяването на банковите дейности от страна на институцията или субектът по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), които подлежат на надлежна ликвидация в съответствие с приложимото национално право.
3. Държавите членки предвиждат, че когато орган за реструктуриране установи за дадена институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), които отговарят на условията по член 32, параграф 1, букви а) и б), но не и на условието по член 32, параграф 1, буква в), че са проблемни или има вероятност да станат проблемни съгласно член 32, параграф 1, буква а), тази констатация му позволява да отнеме лиценза им по силата на член 18 от Директива 2013/36/ЕС.
4. Държавите членки гарантират, че отнемането на лиценза на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) е достатъчно условие за незабавното започване от съответния национален административен или съдебен орган на процедура по надлежна ликвидация на институцията или субекта в съответствие с приложимото национално право.“;

19) вмъква се следният член 32в:

„Член 32в

Извънредна публична финансова подкрепа

1. Държавите членки позволяват предоставянето на институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) на извънредна публична финансова подкрепа извън действие по реструктуриране при съблюдаване на предвидените в съюзната уредба на държавната помощ условия и изисквания и като изключение само в някои от следните случаи:

- а) когато, за преодоляването на сериозни смущения в икономиката на държава членка и запазването на финансовата стабилност, извънредната публична финансова подкрепа е под една от следните форми:
 - i) държавна гаранция за обезпечаване на ликвидни улеснения, които централните банки предоставят в съответствие с условията на централните банки;
 - ii) държавна гаранция на новоемитирани задължения;
 - iii) придобиване на инструменти на собствения капитал, различни от инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, или на други капиталови инструменти, или използване на мерки за управление на обезценени активи, чиито цени, продължителност и други условия не предоставят неправомерно предимство на съответната институция или субект, когато към момента на предоставяне на публичната подкрепа не са налице нито обстоятелствата, посочени в член 32, параграф 4, букви а), б) или в), нито обстоятелствата, посочени в член 59, параграф 3;
- б) когато извънредната публична финансова подкрепа е под формата на намеса на схема за гарантиране на депозитите с цел запазване на финансовата стабилност и дългосрочната жизнеспособност на кредитната институция в съответствие с условията, предвидени в членове 11а и 11б от Директива 2014/49/ЕС, ако не е налице нито едно от обстоятелствата, посочени в член 32, параграф 4;
- в) когато извънредната публична финансова подкрепа е под формата на намеса на схема за гарантиране на депозитите в рамките на ликвидацията на институция съгласно член 32б и в съответствие с условията, предвидени в член 11, параграф 5 от Директива 2014/49/ЕС;
- г) когато извънредната публична финансова подкрепа е под формата на държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, предоставена в рамките на ликвидацията на институцията или субекта съгласно член 32б от настоящата директива, която не е подкрепа, предоставена от схема за гарантиране на депозитите съгласно член 11, параграф 5 от Директива 2014/49/ЕС.

2. Мерките за подкрепа, посочени в параграф 1, буква а), удовлетворяват всички изброени по-долу критерии:

- а) мерките са ограничени до платежоспособни институции или субекти, както е потвърдено от компетентния орган;
- б) мерките са с предпазен и временен характер и се основават на предварително определена стратегия за действие на мерките, одобрена от компетентния орган, включваща ясно определена дата на прекратяване, дата на продажба или график за погасяване за всяка от предвидените мерки;
- в) мерките са съобразени с целите за преодоляване на последиците от сериозните смущения или за запазване на финансовата стабилност;
- г) мерките не се използват за компенсиране на загуби, които институцията или субектът са понесли или е вероятно да понесат в близко бъдеще.

За целите на първа алинея, буква а) дадена институция или субект се считат за платежоспособни, когато компетентният орган е стигнал до заключението, че не е извършено или няма вероятност през следващите 12 месеца да настъпи нарушение на някое от изискванията, посочени в член 92, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, член 104а от Директива 2013/36/ЕС, член 11, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/2033, член 40 от Директива (ЕС) 2019/2034, или на съответните приложими изисквания съгласно правото на Съюза или националното право.

За целите на първа алинея, буква г) съответният компетентен орган определя количествено загубите, които институцията или субектът са понесли или е вероятно да понесат. Това количествено определяне се извършва най-малко въз основа на счетоводния баланс на институцията или субекта, при условие че балансът отговаря на приложимите счетоводни правила и стандарти и е заверен от независим външен одитор, и по възможност въз основа на прегледи на качеството на активите, извършени от Европейската централна банка, ЕБО или националните органи, или по целесъобразност на проверки на място, извършени от компетентния орган.

Мерките за подкрепа, посочени в параграф 1, буква а), подточка iii), се ограничават до мерки, които са били оценени от компетентния орган като необходими за поддържане на платежоспособността на институцията или субекта чрез преодоляване на недостига на капитал, установен при неблагоприятния сценарий на стрес тестовете, проведени на национално равнище, на равнището на Съюза или на равнището на ЕНМ, или при равностойни действия, извършени от Европейската централна банка, ЕБО или националните органи, когато е приложимо, потвърдени от компетентния орган.

Чрез дерогация от параграф 1, буква а), подточка iii) придобиването на инструменти на базовия собствен капитал от първи ред се разрешава по изключение, когато естеството на установения недостиг е такова, че придобиването на други инструменти на собствения капитал или други капиталови инструменти не би позволило на съответната институция или субект да преодолее недостига на капитал, установен при неблагоприятния

сценарий на съответния стрес тест или при равностойни действия. Размерът на придобитите инструменти на базовия собствен капитал от първи ред не надвишава 2 % от общата рискова експозиция на съответната институция или субект, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

В случай че някоя от мерките за подкрепа, посочени в параграф 1, буква а), не бъде изкупена, изплатена или прекратена по друг начин в съответствие със стратегията за действие на мерките, установена към момента на предоставяне на мярката, компетентният орган стига до заключението, че условието по член 32, параграф 1, буква а) е изпълнено по отношение на институцията или субекта, които са получили тези мерки за подкрепа, и съобщава тази констатация на съответния орган за реструктуриране.

3. До [СП: моля, въведете следната дата — 1 година след датата на влизане в сила на настоящата директива] ЕБО издава съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 насоки относно видовете тестове, прегледи или действия по параграф 2, четвърта алинея, които могат да доведат до мерките за подкрепа по параграф 1, буква а), подточка iii).“;

20) в член 33 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране предприемат спрямо субект по член 1, параграф 1, буква в) или г) действие за реструктуриране, ако този субект изпълнява условията по член 32, параграф 1.

За тези цели се счита, че субект по член 1, параграф 1, буква в) или г) е проблемен или има вероятност да стане проблемен при някое от следните обстоятелства:

- а) субектът отговаря на едно или повече от условията, предвидени в член 32, параграф 4, буква б), в) или г);
- б) субектът нарушава съществено или има обективни фактори, които показват, че в близко бъдеще субектът ще наруши съществено приложимите изисквания, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013 или в Директива 2013/36/ЕС.“;

21) член 33а се изменя, както следва:

- а) в параграф 8 първа алинея се заменя със следното:

„Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране уведомяват незабавно институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) и органите по член 83, параграф 2, букви а)—з) при упражняването на правомощието, посочено в параграф 1 от настоящия член, след като констатира, че институцията или субектът са проблемни или има вероятност да станат проблемни съгласно член 32, параграф 1, буква а), и преди да вземат решение за реструктуриране.“;

- б) в параграф 9 се добавя следната втора алинея:

„Чрез дерогация от първа алинея държавите членки гарантират, че когато тези правомощия се упражняват по отношение на отговарящите на условията депозити и тези депозити не се разглеждат като неналични за целите на Директива 2014/49/ЕС, вложителите имат достъп до подходяща дневна сума от тези депозити.“;

22) член 35 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране могат да назначат извънреден управител, който да замени ръководния орган на институцията в режим на реструктуриране или на мостовата институция или да работи с него. Органите за реструктуриране оповестяват публично назначаването на извънреден управител. Органите за реструктуриране гарантират, че извънредният управител притежава необходимите за изпълнението на функциите си квалификация, умения и познания.

Член 91 от Директива 2013/36/ЕС не се прилага за назначаването на извънредни управители.“;

б) в параграф 2 първото изречение се заменя със следното:

„Извънредният управител разполага с всички правомощия на акционерите и ръководния орган на институцията в режим на реструктуриране или на мостовата институция.“;

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Държавите членки изискват от извънредния управител в началото и края на мандата му и периодично, в съответствие с определен от органа за реструктуриране график, да изготвя доклади за назначилия го орган за реструктуриране относно икономическото и финансовото положение на институцията в режим на реструктуриране или на мостовата институция и относно действията, предприети в изпълнение на неговия мандат.“;

23) член 36 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първото изречение се заменя със следното:

„1. Преди да определят дали са изпълнени условията за реструктуриране или условията за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по член 59, органите за реструктуриране се уверяват, че активите и задълженията на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) се оценяват справедливо, консервативно и реалистично от лице, което е независимо от публични органи, включително от самия орган за реструктуриране, от институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г).“;

б) вмъква се следният параграф 7а:

„7а. Когато е необходимо да се предостави информация за решенията, посочени в параграф 4, букви в) и г), оценителят допълва информацията по параграф 6, буква в) с оценка на стойността на задбалансовите активи и пасиви, включително условните пасиви и активи.“;

24) в член 37 се добавя следният параграф 11:

„11. В случай на реструктуриране ЕБО следи действията и подготовката на органите за реструктуриране с цел гарантиране на ефективното прилагане на инструментите и правомощията за реструктуриране. ЕБО докладва на Комисията относно съществуващите практики и евентуалните различия между държавите членки до... [СП: моля, въведете следната дата — 2 години след датата на влизане в сила на настоящата директива], като при нужда следи изпълнението на всяка препоръка, съдържаща се в този доклад.

Посоченият в първата алинея доклад обхваща най-малко следното:

- а) въведените механизми за прилагане на инструмента за споделяне на загуби и ниво на взаимодействие с инфраструктурите на финансовите пазари и органите на трети държави, когато е приложимо;
- б) въведените механизми за привеждане в действие на други инструменти за реструктуриране;
- в) степента на прозрачност, от гледна точка на съответните заинтересовани страни, на посочените в букви а) и б) механизми.“;

25) член 40 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1 уводното изречение се заменя със следното:

„За да се постигнат целите на инструмента „мостова институция“ и като се има предвид необходимостта от запазване на критичните функции в мостовата институция и преследването на целите на реструктурирането, държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране разполагат с правомощието да прехвърлят на мостова институция всички изброени по-долу елементи:“;

- б) в параграф 2 втората алинея се заменя със следното:

„Прилагането на инструмента за споделяне на загуби за целите по член 43, параграф 2, буква б) не трябва да засяга способността на органа за реструктуриране да контролира мостовата институция. Когато прилагането на инструмента за споделяне на загуби позволява капиталът на мостовата институция да бъде изцяло осигурен чрез преобразуване на задължения, които споделят загуби, в акции или други видове капиталови инструменти, изискването мостовата институция да е изцяло или частично собственост на един или повече публични органи може да бъде отменено.“;

26) в член 42, параграф 5, буква б) се заменя със следното:

„б) такова прехвърляне е необходимо с цел да се гарантира правилното функциониране на институцията в режим на реструктуриране, на мостовата институция, или на самото дружество за управление на активите; или“;

27) член 44 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че инструментът за споделяне на загуби може да се прилага спрямо всички задължения, включително пораждащите счетоводни провизии, на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), които не са изключени от обхвата му по силата на параграф 2 или 3 от настоящия член.“;

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Механизмът за финансиране на реструктурирането може да направи посочената в параграф 4 вноски, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) вноската на акционерите, притежателите на други инструменти на собственост, притежателите на съответните капиталови инструменти и други задължения, които споделят загуби чрез намаляване, обезценяване или преобразуване съгласно член 48, параграф 1 и член 60, параграф 1, и на схемата за гарантиране на депозитите съгласно член 109, когато е приложимо, в поемането на загуби и рекапитализацията, е равна на сума, не по-малка от 8 % от общите задължения, включително собствения капитал на институцията в режим на реструктуриране, изчислени в съответствие с оценката, предвидена в член 36;

б) вноската на механизма за финансиране на реструктурирането не надхвърля 5 % от общите задължения, включително собствения капитал на институцията в режим на реструктуриране, изчислени в съответствие с оценката по член 36.“;

в) параграф 7 се заменя със следното:

„7. Механизмът за финансиране на реструктурирането може да прави вноски от ресурси, които са набрани чрез предварителни вноски по член 100, параграф 6 и член 103 и които все още не са използвани, при условие че е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) механизмът за финансиране на реструктурирането е направил вноски съгласно параграф 4 и таванът от 5 %, посочен в параграф 5, буква б), е достигнат;

б) всички задължения с по-нисък ред от депозитите, които не са били изключени от споделянето на загуби съгласно член 44, параграфи 2 и 3, са били напълно обезценени или преобразувани.

При извънредни обстоятелства, като алтернатива или в допълнение към вноската на механизма за финансиране на реструктурирането по първа алинея, когато са изпълнени условията по първа алинея, органът за реструктуриране може да потърси допълнително финансиране от алтернативни източници.“;

28) в член 44а се добавя следният параграф 8:

„8. До... [СП: моля, въведете следната дата — 24 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива] ЕБО докладва на Комисията за прилагането на настоящия член. В доклада се сравняват мерките, приети от държавите членки за спазване на настоящия член, анализира се тяхната ефективност за защита на непрофесионалните инвеститори и се оценява тяхното въздействие върху трансграничните операции.

Въз основа на този доклад Комисията може да представи законодателно предложение за изменение на настоящата директива.

29) в член 45 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че институциите и субектите по член 1, параграф 1, букви б), в) и г) във всеки един момент изпълняват изискванията за собствен капитал и приемливи задължения, когато това се изисква и е определено от органа за реструктуриране в съответствие с настоящия член и с членове 45а–45и.“;

30) член 45б се изменя, както следва:

а) в параграфи 4, 5 и 7 думата „Г-СЗИ“ се заменя с думите „Г-СЗИ субекти“;

б) параграф 8 се изменя, както следва:

i) в първа алинея думата „Г-СЗИ“ се заменя с думите „Г-СЗИ субекти“;

ii) във втора алинея, буква в) думата „Г-СЗИ“ се заменя с думите „Г-СЗИ субект“;

iii) в четвърта алинея думата „Г-СЗИ“ се заменя с думите „Г-СЗИ субекти“;

в) добавя се следният параграф 10:

„10. Органите за реструктуриране може да разрешат на субектите за реструктуриране да спазват изискванията, посочени в параграфи 4, 5 и 7, като използват собствен капитал или задължения, посочени в параграфи 1 и 3, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) за субектите, които са Г-СЗИ субекти или субекти за реструктуриране и за които се прилага член 45в, параграф 5 или 6, Съветът за реструктуриране не е намалил изискването, посочено в

параграф 4 от настоящия член, в съответствие с първа алинея от същия параграф;

- б) посочените в параграф 1 от настоящия член задължения, които не отговарят на условието, посочено в член 72б, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, отговарят на условията по член 72б, параграф 4, букви б) — д) от същия регламент.“;

31) член 45в се изменя, както следва:

- а) в параграф 3, осма алинея думите „критични икономически функции“ се заменят с думите „критични функции“;

- б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на методологията, която да се използва от органите за реструктуриране за оценка на изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС, и комбинираното изискване за буфер за:

- а) субектите за реструктуриране на консолидираното равнище на групата за реструктуриране, когато тези изисквания не се прилагат по отношение на групата за реструктуриране съгласно Директива 2013/36/ЕС;

- б) субектите, които не са субекти за реструктуриране, когато тези изисквания не се прилагат по отношение на субекта съгласно Директива 2013/36/ЕС на същото основание като изискванията, посочени в член 45е от настоящата директива.

ЕБО представя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до [СП: моля, въведете следната дата — 12 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

На Комисията се делегира правомощието да приема посочените в първа алинея от настоящия параграф регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“;

- в) в параграф 7, осма алинея думите „критични икономически функции“ се заменят с думите „критични функции“;

32) вмъква се следният член 45ва:

„Член 45ва

Определяне на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения за стратегиите за прехвърляне, водещи до напускане на пазара

1. Когато прилага член 45в по отношение на субект за реструктуриране, чиято предпочитана стратегия за реструктуриране предвижда преди всичко използването на инструмента за продажба на стопанска дейност или

инструмента за мостова институция и неговото напускане на пазара, органът за реструктуриране определя размера на рекапитализацията, предвиден в член 45в, параграф 3, по пропорционален начин въз основа на следните съответни критерии:

- а) размер на субекта за реструктуриране и неговия модел на стопанска дейност, модел на финансиране и рисков профил, както и дълбочината на пазара, на който субектът за реструктуриране извършва дейност;
- б) акциите, другите инструменти на собственост, активите, правата или задълженията, които ще бъдат прехвърлени на приемателя съгласно посоченото в плана за реструктуриране, като се вземат предвид:
 - i) основните стопански дейности и критичните функции на субекта за реструктуриране;
 - ii) задълженията, изключени от споделянето на загуби съгласно член 44, параграф 2;
 - iii) защитните механизми, посочени в членове 73—80;
- в) очакваната стойност и възможността за пазарна реализация на посочените в буква б) акции, други инструменти на собственост, активи, права или задължения на субекта за реструктуриране, като се вземат предвид:
 - i) всички установени от органа за реструктуриране съществени пречки пред възможността за реструктуриране, които са пряко свързани с прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност или инструмента за мостова институция;
 - ii) загубите, произтичащи от активите, правата или задълженията, останали в остатъчната част от институцията;
- г) дали предпочитаната стратегия за реструктуриране предвижда прехвърляне на акции или други инструменти на собственост, емитирани от субекта за реструктуриране, или на всички или на част от активите, правата и задълженията на субекта за реструктуриране;
- д) дали предпочитаната стратегия за реструктуриране предвижда прилагането на инструмента за обособяване на активи.

2. Когато планът за реструктуриране предвижда, че субектът ще бъде ликвидиран чрез обичайно производство по несъстоятелност или чрез други равностойни национални производства, както и използването на схемата за гарантиране на депозитите съгласно член 11, параграф 5 от Директива 2014/49/ЕС, при извършването на оценката, посочена в член 45в, параграф 2а, втора алинея от настоящата директива, органът за реструктуриране взема предвид също параграф 1 от настоящия член.

3. Получената вследствие прилагането на параграф 1 сума не трябва да е по-висока от сумата, получена в резултат на прилагането на член 45в, параграф 3.“;

- 33) в член 45г, параграф 1 уводният текст се заменят със следното:
- „Изискването по член 45, параграф 1 за субект за реструктуриране, който е Г-СЗИ субект, се състои в следното:“;
- 34) в член 45е параграф 1 третата алинея се заменя със следното:
- „Чрез дерогация от първа и втора алинея от настоящия параграф предприятията майки от Съюза, които сами по себе си не са субекти за реструктуриране, но са дъщерни предприятия на субекти от трета държава, спазват изискванията, предвидени в членове 45в и 45г, на консолидирана основа.“;
- 35) член 45л се изменя, както следва:
- а) в параграф 1 буква а) се заменя със следното:
- „а) по какъв начин изискването за собствен капитал и приемливи задължения, определено в съответствие с член 45д или 45е, е приложено на национално равнище, включително член 45ва, и по-специално дали има разлики между държавите членки по отношение на нивата, определени за сравними субекти;“
- б) в параграф 3, втора алинея се добавя следното изречение:
- „Задължението, посочено в параграф 2, престава да се прилага след представянето на втория доклад.“;
- 36) в член 45м параграф 4 се заменя със следното:
- „4. Изискванията по член 45б, параграфи 4 и 7 и член 45в, параграфи 5 и 6, в зависимост от случая, не се прилагат в срок от три години след датата, на която субектът за реструктуриране или групата, от която е част субектът за реструктуриране, са счетени за Г-СЗИ или Г-СЗИ извън ЕС или субектът за реструктуриране е изпаднал в ситуацията, посочена в член 45в, параграф 5 или 6.“;
- 37) в член 46, параграф 2 първата алинея се заменя със следното:
- „Предвидената в параграф 1 от настоящия член оценка определя сумата, с която задълженията, които споделят загуби, трябва да бъдат обезценени или преобразувани:
- а) за възстановяване на съотношението на базовия собствен капитал от първи ред на институцията в режим на реструктуриране или, когато е приложимо, за определяне на съответното съотношение на мостовата институция, като се взема предвид всяка капиталова вноска от механизма за финансиране на реструктурирането съгласно член 101, параграф 1, буква г) от настоящата директива;
- б) за поддържане на необходимото равнище на доверието на пазара към институцията в режим на реструктуриране или към мостовата институция, като се отчитат условните пасиви, и осигуряване на

възможност институцията в режим на реструктуриране да продължи да изпълнява условията за лицензиране в продължение на най-малко 1 година и да продължи да извършва дейностите, за които е била лицензирана съгласно Директива 2013/36/ЕС или Директива 2014/65/ЕС.“;

38) в член 47, параграф 1, буква б) подточка i) се заменя със следното:

„i) съответните капиталови инструменти и приемливи задължения в съответствие с член 59, емитирани от институцията въз основа на правомощията по член 59, параграф 2; или“;

39) член 52 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следната алинея:

„При изключителни обстоятелства органът за реструктуриране може да удължи едномесечния срок за представяне на плана за оздравяване на дейността с още един месец.“;

б) в параграф 5 се добавя следната алинея:

„Органът за реструктуриране може да изиска от институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да включи допълнителни елементи в плана за оздравяване на дейността.“;

40) в член 53 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Ако при упражняване на правомощието по член 63, параграф 1 буква д) органът за реструктуриране намали до нула размера на главницата или непогасената част, дължима по задължение, включително поражащо счетоводни провизии, това задължение и всяко друго задължение или вземане във връзка с него, което не е натрупано към момента на упражняване на правомощието, се приема за погасено за всякакви цели и не се признава при последващи производства на институцията в режим на реструктуриране или при неин правоприемник – при последваща ликвидация.“;

41) член 55 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) задължението не представлява депозит по член 108, параграф 1, буква а) или б);“;

б) в параграф 2 петата и шестата алинеи се заменят със следното:

„Когато органът за реструктуриране, при оценката на възможността за реструктуриране на институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) в съответствие с членове 15 и 16 или по всяко друго време, констатира, че в рамките на клас от задължения, който включва приемливи задължения, размерът на задълженията, които не включват посочената в параграф 1 от настоящия член договорна клауза, заедно със

задълженията, които са изключени от прилагането на инструмента за споделяне на загуби в съответствие с член 44, параграф 2 или които е вероятно да бъдат изключени в съответствие с член 44, параграф 3, възлиза на повече от 10 % от този клас, той незабавно оценява последиците от това конкретно обстоятелство върху възможността за реструктуриране на институцията или субекта, включително последиците върху възможността за реструктуриране, произтичащи от риска от засягане на защитните механизми за кредиторите, предвидени в член 73, при прилагане на правомощията за обезценяване и преобразуване на приемливи задължения.

Когато органът за реструктуриране достигне до заключението, въз основа на оценката по пета алинея от настоящия параграф, че задълженията, които не включват посочената в параграф 1 от настоящия член договорна клауза, създават съществена пречка пред възможността за реструктуриране, той упражнява правомощията, предвидени в член 17, доколкото е целесъобразно, за отстраняване на тази пречка пред възможността за реструктуриране.“;

42) член 59 се изменя, както следва:

а) в параграф 3 буква д) се заменя със следното:

„д) институцията или субектът по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) са поискали извънредна публична финансова подкрепа, освен когато такава подкрепа се предоставя под една от посочените в член 32в форми;“;

б) в параграф 4 буква б) се заменя със следното:

„б) предвид сроковете, необходимостта от ефективно изпълнение на правомощията за обезценяване и преобразуване или стратегията за реструктуриране за групата за реструктуриране и всички други уместни съображения няма реална вероятност някое действие, включително алтернативни мерки от страна на частния сектор, действия на надзорните органи или мерки за ранна намеса, различно от обезценяването или преобразуването на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по параграф 1а, да предотврати в разумен срок неизпълнението на задължения от страна на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) или на групата.“;

43) член 63 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

і) буква м) се заменя със следното:

„буква м) правомощието да изискат от компетентния орган да направи своевременно оценка на приобретателя на квалифицирано капиталово участие, чрез дерогация от сроковете по член 22 от Директива 2013/36/ЕС и член 12 от Директива 2014/65/ЕС;“;

ii) добавя се следната буква н):

„н) правомощието да отправят искания съгласно член 17, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 596/2014 от името на институцията в режим на реструктуриране.“;

б) в параграф 2 буква а) се заменя със следното:

„а) при спазване на член 3, параграф 6 и член 85, параграф 1 — изисквания да получат одобрението или съгласието на публично или частно лице, включително акционерите или кредиторите на институцията в режим на реструктуриране и компетентните органи за целите на членове 22—27 от Директива 2013/36/ЕС;“;

44) член 71а, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Параграф 1 се прилага за всеки финансов договор, който отговаря на всички изброени по-долу условия:

- а) договарът създава ново задължение или съществено изменя съществуващо задължение след влизането в сила на разпоредбите, приети на национално равнище с цел транспониране на настоящия член;
- б) договарът предвижда упражняването на едно или повече права за прекратяване или права за изпълнение на обезпечени интереси, за които би се прилагал член 33а, 68, 69, 70 или 71, ако финансовият договор се уреждаше от законодателството на държава членка.“;

45) в член 74, параграф 3 се добавя следната буква г):

„г) при определяне на загубите, които схемата за гарантиране на депозитите би понесла при ликвидация на институцията чрез обичайно производство по несъстоятелност, се прилагат критериите и методологията, посочени в член 11д от Директива 2014/49/ЕС и във всеки делегиран акт, приет съгласно същия член.“;

46) в член 88 се вмъква следният параграф 6а:

„6а. За улесняване на изпълнението на задачите, посочени в член 10, параграф 1, член 15, параграф 1 и член 17, параграф 1, и с оглед обмена на съответната информация, органът за реструктуриране на институцията със значими клонове в други държави членки създава и председателства колегия за реструктуриране.

Органът за реструктуриране на институцията, посочена в първа алинея, решава кои органи да участват в заседанията или в дейността на колегията за реструктуриране, като взема предвид значението за тези органи на дейността, която предстои да бъде планирана или координирана, по-специално потенциалното въздействие върху стабилността на финансовата система в съответните държави членки и посочените в първа алинея задачи.

Органът за реструктуриране на институцията, посочена в първа алинея, предварително предоставя на всички членове на колегията за реструктуриране изчерпателна информация относно организацията на заседанията, основните въпроси за обсъждане и дейностите, които ще бъдат разглеждани. Органът за реструктуриране на институцията, посочена в първа алинея, предоставя своевременно на всички членове на колегията и цялата информация във връзка с предприятиите на тези заседания действия или мерки.“;

47) член 91 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Когато орган за реструктуриране реши, че институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), които са дъщерно предприятие в група, отговаря на условията, посочени в член 32 или 33, този орган незабавно съобщава на органа за реструктуриране на ниво група, ако е различен, на консолидиращия надзорник и на членовете на колегията за реструктуриране за въпросната група следната информация:

- а) решението, че институцията или субектът по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) отговаря на условията, посочени в член 32, параграф 1, букви а) и б) или член 33, параграф 1 или 2, в зависимост от случая, или на условията, посочени в член 33, параграф 4;
- б) резултата от оценката на условието, посочено в член 32, параграф 1, буква в);
- в) действията по реструктуриране или мерките във връзка с несъстоятелността, които органът за реструктуриране смята за целесъобразни за тази институция или субект.

Посочената в първа алинея информация може да бъде част от уведомленията, изпратени съгласно член 81, параграф 3 на посочените в първа алинея от настоящия параграф адресати.“;

б) в параграф 7 втората алинея се заменя със следното:

„В съответствие с член 31, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може по искане на орган за реструктуриране да съдейства на органите за реструктуриране за постигането на съвместно решение.“;

48) в член 92, параграф 3 втората алинея се заменя със следното:

„В съответствие с член 31, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може по искане на орган за реструктуриране да съдейства на органите за реструктуриране за постигането на съвместно решение.“;

49) в член 97 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Органите за реструктуриране сключват, когато е целесъобразно, необвързващи споразумения за сътрудничество със съответните органи на трети държави, посочени в параграф 2. Тези споразумения са в съответствие с рамковото споразумение на ЕБО.

Компетентните органи сключват, когато е целесъобразно, необвързващи споразумения за сътрудничество със съответните органи на трети държави, посочени в параграф 2. Тези споразумения са в съответствие с рамковото споразумение на ЕБО и гарантират, че информацията, разкрита на органите на третата държава, е предмет на гаранция, че са спазени изискванията за опазване на професионална тайна, които са най-малко равностойни на посочените в член 53, параграф 1 от Директива 2013/36/ЕС.“;

50) в член 98 параграф 1 се изменя, както следва:

а) уводното изречение се заменя със следното:

„Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране и компетентните органи обменят поверителна информация, включително планове за възстановяване, със съответните органи на трети държави само ако са изпълнени всички посочени по-долу условия.“;

б) добавят се следните втора и трета алинея:

„Държавите членки гарантират, че компетентните органи обменят поверителна информация със съответните органи на трети държави само ако са изпълнени следните условия:

а) по отношение на информацията, свързана с възстановяването и реструктурирането — условията, посочени в първа алинея;

б) по отношение на друга информация, с която разполагат компетентните органи — условията, посочени в член 55 от Директива 2013/36/ЕС.

За целите на втора алинея информацията, свързана с възстановяването и реструктурирането, включва цялата информация, пряко свързана със задачите на компетентните органи съгласно настоящата директива, по-специално планирането и плановете за възстановяване, мерките за ранна намеса и обмена с органите за реструктуриране във връзка с планирането на реструктурирането, плановете за реструктуриране и действията по реструктуриране.“;

51) в член 101 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Когато органът за реструктуриране констатира, че използването на механизма за финансиране на реструктурирането за целите на параграф 1 от настоящия член вероятно ще доведе до прехвърляне на част от загубите на институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) към механизма за финансиране на реструктурирането, се прилагат предвидените в член 44 принципи, уреждащи използването на механизма за финансиране на реструктурирането.“;

52) в член 102, параграф 3 първата алинея се заменя със следното:

„Ако след края на първоначалния срок по параграф 1 от настоящия член наличните финансови средства намалееят под целевото равнище по посочения параграф, набирането на редовни вноски в съответствие с член 103 се възобновява, докато се достигне целевото равнище. Органите за реструктуриране може да отложат събирането на редовните вноски по член 103 за една или повече години, докато сумата, която трябва да бъде събрана, достигне сума, която съответства на разходите по събирането, при условие че това отлагане не засяга съществено капацитета на органа за реструктуриране да използва механизмите за финансиране на реструктурирането съгласно член 101. След като целевото равнище е било достигнато за първи път и наличните финансови средства впоследствие са намалели до по-малко от две трети от целевото равнище, тези вноски се определят на равнище, което позволява целевото равнище да се достигне в срок от 6 години.“;

53) член 103 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Наличните финансови средства, които се вземат предвид, за да се достигне целевото равнище, посочено в член 102, може да включват неотменими ангажименти за плащане, които са гарантирани в пълна степен с обезпечение от нискорискови активи, необременени с права на трети лица, които са на разположение свободно и са набелязани за изключително ползване от органите за реструктуриране за целите, посочени в член 101, параграф 1. Делът на неотменимите ангажименти за плащане не може да надхвърля 50 % от общия размер на вноските, набрани съгласно настоящия член. В рамките на този таван органът за реструктуриране определя ежегодно дела на неотменимите ангажименти за плащане от общия размер на вноските, които трябва да бъдат набрани в съответствие с настоящия член.“;

б) вмъква се следният параграф 3а:

„3а. Органът за реструктуриране изисква неотменимите ангажименти за плащане, поети съгласно параграф 3 от настоящия член, когато е необходимо използването на механизмите за финансиране на реструктурирането съгласно член 101.

Когато субект престане да попада в обхвата на член 1 и вече няма задължението да плаща вноски в съответствие с параграф 1 от настоящия член, органът за реструктуриране изисква неотменимите ангажименти за плащане, поети съгласно параграф 3 и все още дължими. Ако вноската, свързана с неотменимия ангажимент за плащане, бъде надлежно платена при първо поискване, органът за реструктуриране отменя ангажимента и връща обезпечението. Ако вноската не бъде надлежно платена при първо поискване, органът за реструктуриране изземва обезпечението и отменя ангажимента.“;

54) в член 104, параграф 1 втората алинея се заменя със следното:

„Извънредните последващи вноски не надхвърлят три пъти по 12,5 % от целевото равнище, посочено в член 102.“;

55) член 108 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че в тяхното национално право, уреждащо обичайното производство по несъстоятелност, следните вземания са с еднакъв ред, като той е по-висок от реда, предвиден за вземанията на обикновените необезпечени кредитори:

а) депозити;

б) депозити, направени в намиращи се извън Съюза клонове на институции, установени в Съюза;

в) вземанията на схеми за гарантиране на депозити, които при несъстоятелност встъпват в правата и задълженията на вложителите, чиито депозити са гарантирани.“;

б) добавят се следните параграфи 8 и 9:

„8. Когато инструментите за реструктуриране, посочени в член 37, параграф 3, буква а) или б), се използват за прехвърляне само на част от активите, правата или задълженията на институцията в режим на реструктуриране, механизмът за финансиране на реструктурирането има вземане срещу остатъчната част от институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) за всички разходи и загуби, понесени от механизма за финансиране на реструктурирането в резултат на вноските за реструктуриране съгласно член 101, параграф 1 във връзка със загуби, които кредиторите иначе биха понесли.

9. Държавите членки гарантират, че в тяхното национално право, уреждащо обичайното производство по несъстоятелност, редът на вземанията на механизма за финансиране на реструктурирането, посочени в параграф 8 от настоящия член и в член 37, параграф 7, е по-висок от реда, предвиден за вземанията на депозитите и на схемите за гарантиране на депозитите съгласно параграф 1 от настоящия член.“;

56) член 109 се изменя, както следва:

а) параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че ако органът за реструктуриране предприеме действие по реструктуриране по отношение на кредитна институция и ако това действие запазва достъпа на вложителите до техните депозити, с оглед предотвратяване поемането на загуби от вложителите схемата за гарантиране на депозити, с която е свързана институцията, внася следните суми:

- а) когато инструментът за споделяне на загуби се прилага самостоятелно или в комбинация с инструмента за обособяване на активи — сумата, с която гарантираните депозити са щели да бъдат обезценени или преобразувани, за да се покрият загубите и да се рекапитализира институцията в режим на реструктуриране съгласно член 46, параграф 1, ако тези депозити участват в споделянето на загуби;
- б) когато инструментите за продажба на стопанска дейност или за мостова институция се прилагат самостоятелно или в комбинация с други инструменти за реструктуриране:
 - i) сумата, необходима за покриване на разликата между стойността на гарантираните депозити и на задълженията със същия или по-висок ред от този на депозитите и стойността на активите на институцията в режим на реструктуриране, които се прехвърлят на приемател; както и
 - ii) когато е приложимо, сумата, необходима за гарантиране на запазването на капиталовата позиция на приемателя след прехвърлянето.

В случаите, посочени в първа алинея, буква б), когато на приемателя се прехвърлят и негарантирани депозити или други задължения, които споделят загуби, и органът за реструктуриране прецени, че обстоятелствата по член 44, параграф 3 са налице за тези депозити или задължения, схемата за гарантиране на депозитите внася:

- а) сумата, необходима за покриване на разликата между стойността на депозитите, включително негарантираните, и на задълженията със същия или по-висок ред от този на депозитите и стойността на активите на институцията в режим на реструктуриране, които се прехвърлят на приемател; както и
- б) когато е приложимо, сумата, необходима за гарантиране на запазването на капиталовата позиция на приемателя след прехвърлянето.

Държавите членки гарантират, че след като схемата за гарантиране на депозитите е направила вноски в случаите, посочени във втора алинея, институцията в режим на реструктуриране се въздържа от придобиване на дялове в други предприятия, както и от разпределения във връзка с базовия собствен капитал от първи ред или плащания по инструменти на допълнителния капитал от първи ред, или от други дейности, които могат да доведат до изходящ поток от средства.

Във всички случаи разходите за вноската на схемата за гарантиране на депозитите не надвишават разходите за изплащане на гарантираните суми на вложителите, изчислени от схемата за гарантиране на депозитите съгласно член 11д от Директива 2014/49/ЕС.

Когато при оценка съгласно член 74 е констатирано, че разходите за вноската на схемата за гарантиране на депозити към преструктурирането надхвърлят загубите, които тя би понесла при ликвидация на институцията чрез обичайно производство по несъстоятелност, схемата за гарантиране на депозити има право да получи разликата като плащане от механизма за финансиране на преструктурирането в съответствие с член 75.

2. Държавите членки гарантират, че органът за преструктуриране определя размера на вноската на схемата за гарантиране на депозитите в съответствие с параграф 1, след като се консултира със схемата за гарантиране на депозитите относно прогнозните разходи за изплащане на гарантираните суми на вложителите съгласно член 11д от Директива 2014/49/ЕС и при спазване на условията, посочени в член 36 от настоящата директива.

Органът за преструктуриране съобщава решението си по първа алинея на схемата за гарантиране на депозитите, с която е свързана институцията. Схемата за гарантиране на депозитите изпълнява това решение незабавно.“;

б) вмъкват се следните параграфи 2а и 2б:

„2а. Когато средствата на схемата за гарантиране на депозитите се използват в съответствие с параграф 1, първа алинея, буква а) като вноската за рекапитализацията на институцията в режим на преструктуриране, държавите членки гарантират, че схемата за гарантиране на депозитите прехвърля на частния сектор притежаваните от нея акции или други капиталови инструменти в институцията в режим на преструктуриране веднага щом търговските и финансовите обстоятелства позволяват това.

Държавите членки гарантират, че акциите и другите капиталови инструменти, посочени в първа алинея, се предлагат от схемата за гарантиране на депозитите на пазара открито и прозрачно, както и че при продажбата им те не са представени погрешно, нито се дискриминират потенциалните купувачи. Всяка такава продажба се извършва при търговски условия.

2б. Вноската на схемата за гарантиране на депозитите съгласно параграф 1, втора алинея се взема предвид при изчисляването на праговете, предвидени в член 44, параграф 5, буква а) и в член 44, параграф 8, буква а).

Когато използването на схемата за гарантиране на депозитите съгласно параграф 1, втора алинея, заедно с вноската на акционерите, притежателите на други инструменти на собственост, притежателите на съответните капиталови инструменти и други задължения, които споделят загуби чрез намаляване, обезценяване или преобразуване, позволява използването на механизма за финансиране на преструктурирането, вноската на схемата за гарантиране на депозитите се ограничава до размера, необходим за достигане на праговете, предвидени

в член 44, параграф 5, буква а) и в член 44, параграф 8, буква а). След вноската на схемата за гарантиране на депозитите механизмът за финансиране на реструктурирането се използва в съответствие с предвидените в членове 44 и 101 принципи, уреждащи използването на механизма за финансиране на реструктурирането.

Първа и втора алинея обаче не се прилагат за институциите, които са определени като ликвидационни субекти в плана за реструктуриране на групата или в плана за реструктуриране.“;

в) параграф 3 се заличава;

г) в параграф 5 втората и третата алинея се заличават;

57) в член 111, параграф 1 се добавя следната буква д):

„д) неспазване на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по член 45д или 45е.“;

58) член 128 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Сътрудничество и обмен на информация между институциите и органите“;

б) добавя се следната алинея:

„Органите за реструктуриране, компетентните органи, ЕБО, Единният съвет за реструктуриране, ЕЦБ и други членове на Европейската система на централните банки предоставят, при поискване и в рамките на определен срок, на Комисията цялата информация, необходима за изпълнението на нейните задачи, свързани с разработването на политики, включително изготвянето на оценки на въздействието, подготовката на законодателни предложения и участието в законодателния процес. По отношение на получената информация Комисията и служителите на Комисията спазват изискванията за професионална тайна, предвидени в член 88 от Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета *.“;

* Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

59) вмъква се следният член 128а:

Симулации на управлението на кризи

1. ЕБО координира провеждането в целия Съюз на редовни проверки на прилагането на настоящата директива, Регламент (ЕС) № 806/2014 и Директива 2014/49/ЕС при трансгранични ситуации по отношение на всеки от следните аспекти:

- а) сътрудничество на компетентните органи при планиране на възстановяването;
- б) сътрудничество между органите за реструктуриране и компетентните органи преди неизпълнението на задълженията и по време на реструктурирането на финансови институции, включително при прилагането на схемите за реструктуриране, приети съгласно член 18 от Регламент (ЕС) № 806/2014.

2. ЕБО изготвя доклад, в който излага основните констатации и заключения от проверките. Докладът се оповестява публично.“

Член 2

Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват най-късно до [СП: моля, въведете следната дата — 18 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение] законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби от [СП: моля, въведете следната дата — 1 ден след датата на транспониране на настоящата директива за изменение].

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател